

1968 மார்ச் 9]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பல கிராமங்களில் குடிநீர் பஞ்சமும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் ஆகியவற்றிடம் உள்ள நிதியைக் கொண்டு குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துமாறு கலெக்டர் கட்டளை பிறப்பித்துள்ளார்.

மாவட்டம் முழுவதிலும் உள்ள பருவ நிலைமை குறித்து கலெக்டர் இன்னும் மதிப்பீடு செய்யவில்லை. மதிப்பீடு செய்து முடித்ததும் குறிப்பான செற்குறிப்புகளை அனுப்பி வைப்பதாக கலெக்டர் உறுதி கூறியுள்ளார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மற்றொரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம். திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், பேரவையின் அனுமதிபுடன் அந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

5. அரசினர் மசோதா.

தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு இனங்கள் (துணை) திருத்த மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு இனங்கள் (துணை) திருத்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த நான் அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு இனங்கள் (துணை) திருத்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மசோதா அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக்கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

கோரிக்கை எண் 17—மீனளம்

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.1,21,53,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy—I move the following cut motion :—

‘That the allotment of Rs. 1,21,53,800 under Demand No. 17—Fisheries be reduced by Rs. 100.’

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, to discuss policy with special reference to the improvements to the Cuddalore Port—I move the following cut motion :—

‘That the allotment of Rs. 1,21,53,800 under Demand No. 17—Fisheries be reduced by Rs. 100.’

[1968 மார்ச் 9]

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : “மீனவர் நலம் பற்றி விவாதிக்க”
“கோரிக்கை எண் 17—மீனாளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,21,53,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 18—விலங்கின வளர்ப்பு

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 18—விலங்கின வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,64,68,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy—I move the following cut motion :—

‘That the allotment of Rs. 3,64,68,000 under Demand No. 18—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100.’

திரு. இல. பலராமன் : “புதிய விலங்கினங்கள் வளர்ப்பு குறித்து விவாதிக்க”—

“கோரிக்கை எண் 18—விலங்கின வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,64,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : “கால் நடை இன்குரன்ஸ் ஏற்படுத்தாததைப் பற்றி விவாதிக்க”—

“கோரிக்கை எண் 18—விலங்கின வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,64,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : “திருநெல்வேலி மாவட்டம் எட்டய புரத்தில் ஒரு கால்நடை மருத்துவமனை கட்டிடம் கட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க”—

“கோரிக்கை எண் 18—விலங்கின வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,64,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,83,42,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy—I move the following cut motion :—

‘That the allotment of Rs. 1,83,42,500 under Demand No. 35—Forest Department be reduced by Rs. 100.’

1968 மார்ச் 9]

திரு. இல. பலராமன் : “ஆதிவாசிகளுக்கும், நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கும் காட்டு வளத்துறையின் மரமற்ற தரை காடுகளை பட்டா வழங்குதல் பற்றியும், பஞ்சாயத்து அமைப்பு முறையில் காடுகளை மேற்பார்வை செய்து பராமரித்தல் பற்றியும் விவாதிக்க” —

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,83,42,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : “வனவாசி, பக்கநாடு காட்டுப் பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யாதது குறித்து விவாதிக்க” —

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,83,42,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 97,78,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, to discuss policy—I move the following cut motion:—

‘That the allotment of Rs. 97,78,200 under Demand No. 44—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.’

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது கோரிக்கைத் தீர்மானங்களும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது தற்சமயம் நான் முன்னுடைய பேச்சுவுடன் கூடுதல் கருத்துக்களை அச்சிட்டு, புத்தகங்களாக உவழங்கியிருக்கிறேன். அவைகளை நான் படித்ததாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் வைத்திருக்கிற விளக்கக் குறிப்பு பேரவையின் நடவடிக்கைகளில் அவர் படித்ததாகக் கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : என்னுடைய உரையை இறுதியில் வைத்துக்கொள்கிறேன். கடைசியில் குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது எனக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த விளக்குகள் சற்று பயமுறுத்துவதாக இருக்கின்றன என்று கருத வேண்டாம். 10 நிமிடம் என்று ஒரு கணக்கு, மற்ற மகாநாடுகளில் நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்த இதே மாதிரி வைத்திருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நேரம் முடிவதற்கு இரண்டு நிமிடங்களுக்கு முன்னால் மஞ்சள் விளக்குத் தோன்றும். அப்படித் தோன்றினால் உறுப்பினர்கள் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டுவந்த கருத்தை பேசி முடிப்பதற்கு நேரம் கிடைக்கும். நேரம் முடியும்பொழுது சிவப்பு விளக்குத் தோன்றும். அப்பொழுது கூட எடுத்த வாக்கியத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளலாம். இது எந்த அளவுக்கு வசதியாக இருக்கிறது என்று பார்க்கலாம். மற்ற மகாநாடுகளிலே நான் பார்த்த அளவிலே இந்த முறை வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. இங்கும் இது வெற்றி பெறுமானால், இதைக் கையாளலாம்.

[1968 மார்ச் 9]

திரு. டி. மாந்தன் : ஸ்பீக்கர் சார், எந்தெந்த மகாநாடுகளில் பார்த்தீர்கள் என்று சபைக்குச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொல்லட்டுமா ? ஒன்று, ஆஸ்திரியா நாட்டில் பார்த்தேன், சமாதான மகாநாட்டில். இரண்டு, இங்கே இந்த நகரத்திலே மருத்துவர்கள் மகாநாட்டில் பார்த்தேன். இரண்டு சொன்னால் போதுமா ? இந்த முறையைக் கையாண்டு, நன்மை உண்டா என்று பார்ப்போம். மணி அடிப்பது மற்றப் பேரவைகளில் இல்லாத ஒன்றாக இருப்பதால், விளக்கு முறையை சோதனை செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன். நல்லதாக இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். பேரவையில் உள்ள எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டால் சரி, இல்லையென்றால் விட்டுவிடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மஞ்சள் விளக்கை உறுப்பினர்கள் பார்க்கவில்லையென்றால், மணி அடித்து பார்க்கும்படி செய்வீர்கள் அல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மணி அடிப்பது என்பதை ஒரு இறுதிக் கட்டமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

***திரு. க. இராமமூர்த்தி :** அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மீன் வளர்ச்சித் துறையின் மீதான என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி, என்னுடைய கருத்துக்களை என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மீனளத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அச்சிடப்பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற மீனளத்துறை வளர்ச்சி பற்றிய குறிப்புகள், அந்தப் புத்தக வடிவு மிக அழகாக அமைந்திருக்கின்றன. அதிலே பல ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட வளர்ச்சி, அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பற்றி மிக அழகாகவும், தெளிவாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே, எந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எந்த அளவில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் வளர்ச்சி அடைந்து வந்திருக்கிறது என்பதையும் சொல்ல வேண்டும். சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு எந்த எந்த திட்டங்கள் புதிதாக எடுக்கப்பட்டன, எத்தனை நிறைவேற்றப்பட்டன, என்பதற்கான விரிவான, தெளிவான குறிப்புகளையும் தந்திருந்தால் விவாதம் இன்னும் சற்றுச் சுவையாகவும், பயன் உள்ளதாகவும் அமைந்திருக்க முடியும். இன்றையதினம் அவைபற்றி குறிப்புகள் எதுவும் இல்லாத நிலையில், ஏற்கனவே இருந்த திட்டங்களால் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியையும், அபிவிருத்தியையும் கருத்தில் கொண்டு பேச வேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டில் இப்படிப்பட்ட விளக்கக்குறிப்புகளையும் சேர்த்து, இன்னும் அதிகமான விளக்கங்களோடு கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். சென்ற ஆண்டுக்கு இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றுவதில் என்ன நிலை, ஏதாவது முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருந்ததா, திட்டங்கள் ஏதாவது புதிதாக எடுத்து முடிந்து இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பற்றி ஸ்டேஜை ஸ்டேஜாகக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அது நன்றாகவும் இருக்கும், விவாதம் சுவையுள்ளதாகவும் அமையும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய வட்டாரத்தில் கடலூர் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடலூர் துறைமுகத்தைப் போர்த்தவரையில், இன்றையதினம் அது மீன்பிடித் துறையில் மிக நல்ல முறையில் வளர்ந்திருக்கிறது. சென்ற ஆட்சியின் நல்ல முயற்சிகளால் அந்தத் துறைமுகம் விரிவாக்கப்பட்டு நல்லமுறையில் பயன்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது இந்த அரசும் கூட நல்ல பொறுப்போடு வளர்த்து வருகிறது. ஆகவே, அந்தத் துறைமுகத்தை நல்லமுறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, சென்ற புயலின்போது மீனவர்கள் படகுகளோடு அடித்துச் செல்லப்பட்டு, ஒருவாரத்திற்குப் பிறகு தான் அவர்களைக் கண்டு பிடிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மீன்பிடித் துறைமுகங்களை, மீனவர்களுக்கு உதவும் வகையில்—எனென்றால் அது ஒரு “ஹ்யூமன் ப்ராப்ளம்” (Human problem) மீனவர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில், அபாய

1968 மார்ச் 9]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அறிவிப்புச் சாதனங்கள் அதிகமாகப் பொருத்தப்பட்டு, 'புயல், கடல் கொந்தளிப்பு ஆவற்றைப் பற்றி விளக்கமாகத் தெரிவிக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தினால், மினவர்களுக்கு உதவும் வகையில், படிகல் சென்றாலும், கட்டுமாங்களில் சென்றாலும், அவர்களுக்கு ஆபத்து அறிவிக்கப்படும் வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். கடலுருக்கு மட்டுமல்ல இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்பது. இப்படிப்பட்ட துறைமுகங்கள் எல்லாவற்றிலுமே இந்த ஏற்பாடுகள் இருக்க வேண்டும். ஆனால் கடலுருக்கு உடனடியாக வர வேண்டும். ஏனென்றால், மீன்பிடிப்பில் அது வளர்ச்சி அடைந்த துறைமுகம்.

இங்கே துயர் துடைப்பு நிதி பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி பெருமையோடு சொல்லும் நேரத்தில், இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருக்கும் முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்களால் இந்தியாவிலேயே முதன் முறையாக அந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் மினவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அது யாரால் கொண்டு வரப்பட்டது என்பது பற்றியும் சொல்லியிருந்தால் நல்லதாக இருந்திருக்கும். எங்களைப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இந்த மீனாத் துறைமுகப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவிற்கு எங்கள் அரசு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டவே சொல்கிறேன். இந்த அரசும் ஆரவம் காட்டுகிறது. ஆகவே அந்த அளவில் பாரட்டு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

எங்கள் பகுதி, பரங்கிப்பேட்டையில் ஒரு ஐஸ் பாக்டரி பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அது ஏற்கெனவே நல்ல முறையில் இருப்பது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசு செயல்படுத்தியது. இன்றையதினம் புதிய அரசு என்னென்ன புதிய திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடவில்லை. ஏற்கெனவே எங்கள் அரசு ஆரம்பித்த வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டு, "நாங்கள் செய்கிறோம்" என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. நீங்கள் புதிதாக என்னென்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதையும் விளக்கத்தோடு சொன்னால்தான் நல்லதாக இருக்கும். குறிப்பிலிருந்து பார்த்தால் பலப்பலத் திட்டங்களும் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்றால், அவை ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்டு, தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வருவதை கள்தான். அவற்றை நடுநிலை நிறுத்தவும் முடியாது. தொடர்ச்சியாக இருக்கும் திட்டங்கள் அவை. ஆகவே, இந்த அரசு புதிதாக ஆக்கப் பூர்வமாக எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்னென்ன என்பதை அவைமுன் வைத்தால் இந்த மன்றமும், நாங்களும் புரிந்து கொள்ள முடியும். அந்த வகையில் தெரிந்து கொள்ள நமங்களும், இந்த மன்றமும் ஆவலாக இருக்கிறோம். அவற்றை குறிப்பில் காட்டியிருந்தால் நல்லதாக இருந்திருக்கும்.

தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப்பற்றி அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு பெருமையோடு சொல்லியிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே, தூத்துக்குடி துறைமுகத்தின் அபிவிருத்திக்காக மத்திய சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு உதவிகள் அளித்திருக்கிறது என்பதையும் சொல்லியிருந்தால் நல்லதாக இருந்திருக்கும். இண்டோ-நார்வீஜியன் திட்டம், மண்டபத்தில் வேற்று நாட்டோடு உள்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த முறையில் நடைபெற்றுவரும் திட்டம் அது. அது முன்னேறி வந்திருக்கிறதா, எந்த அளவுக்கு முன்னேறி வந்திருக்கிறது, நடைமுறைக்கு எந்த அளவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவை அறிய ஆவலாக இருக்கிறது. காரணம், இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், இண்டோ-நார்வீஜியன் ஸ்கீம் மந்தப்பட்ட நிலையில் இருப்பதாக தனியாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் தீவிரமாக அமுலாக்கப்பட வேண்டும் என்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட திட்டம் என்றாலும் இப்போது மந்தமடைந்திருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் அதுபற்றி விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 9]

இந்தக் குறிப்புகளைப் பார்க்கும்போது சென்ற ஆண்டுக் குறிப்புகளைப் படிப்பது போலவே இருக்கிறது. அதையேதான் இந்த ஆண்டும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், "It is only a repetition of the past Government's achievements". சென்ற ஆண்டுப் புத்தகத்தையே மறுபடியும் படிக்கும் புத்தகம் போலத்தான் இருக்கிறதே தவிர, புதிய பாடங்கள், புதிய திட்டங்கள் உள்ள புத்தகமாக இல்லை என்பதை பணிவோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல, இந்தக் குறிப்பில் **Physical Target** கொள்கையளவில் என்னென்ன என்பது ஒருபுறமிருக்க, **Physical Target** உண்மை நிலை என்ன, எந்த அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் காணோம்.

என்னுடைய வட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மரக்காணம் கடலோரப் பகுதி, பெரும் மீன் கிடைக்கும் பகுதி என்பது மட்டுமல்லாமல், (Rare Varities) அரிய வகைகள் என்று சொல்லும் அளவில் அரிய மீன்களும் கிடைக்கும் பகுதி. பண்டாரமீன் என்று கூட ஒரு வகை உண்டு. அங்கே பிடித்த மீன்களை, மரக்காணத்திலிருந்து அந்த மீன்களை சந்தைக்கு, மார்க்கெட்டுக்கு உண்டியாகக் கொண்டு போக வசதிகள் இல்லை. அமைச்சரவர்கள் உடனே "நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்" என்று கேட்கலாம். செய்தியாக, படிப்படியாகச் செய்து வந்திருக்கிறோம். இப்போது நீங்கள் செய்ய வேண்டும். மீன்களைக் கொண்டு போகும் வான்களை, என்னுடைய வட்டம் என்று மட்டும் சொல்லவில்லை இன்னும் திண்டிவனம், செஞ்சி முதலிய பகுதிகளுக்கும் பிடித்த மீன்களை துரிதமாகக் கொண்டு போக வசதியாக ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மற்ற இடங்களிலும் இந்த மீன்களை விற்பனை செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால், மீன்கள் கடலூரில் மட்டுமல்ல, உள்நாட்டு மக்கள் எல்லோருமே உண்டியாக அனுபவிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அந்த வகையில் இந்த அரசு உண்டியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே போல, கடலூர் பகுதி மீனவர்களுக்கும், மரக்காணம் பகுதி மீனவர்களுக்கும் பாதை வசதி இல்லாமல் இருக்கும் கொருமை பெரிய கொருமை. அது மணற்பரப்புள்ள இடம். இங்கிருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியனால் முழுப் பொறுப்பையும், முழுச் செலவையும் ஏற்றுக் கொண்டு ரோடு போட முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் மீனவர்களுக்கு—பிற்பட்ட வர்களுக்கு—தங்கள் உயிரையும் உடலையும் மற்றவர்களுக்காகப் பணயம் வைப்பவர்களுக்கு—மிக அதிகமாக இந்த அரசு உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அரசு தராளமாக முன் வந்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய இந்த வசதியைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடலோரப் பகுதிகளில் கம்யூனிட்டி ஹால் கட்ட வேண்டும் என்ற முறையில் மரக்காணத்தில் அந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் தெரிவித்திருந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றிய குறிப்புகளை இந்த அறிக்கையில் காணோம். இந்த அரசு நிச்சயமாக அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டுவிட்டது என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனித்து, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கம்யூனிட்டி ஹால் அமையுமானால், அங்கிருக்கும் மீனவர்களுக்கு ஒரு நல்ல நிலைமையும், அவர்கள் தங்களிடம் மன நிலைகளைப் பறிமாறிக்கொண்டு, அவர்களையே காத்துக் கொள்ளும் நிலைமையும் இருக்கும். புயல் காற்று, சீதோஷ்ண நிலை முதலியவற்றை முன்கூட்டியே அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் அரசாங்கமும் அத்தகைய அறிவிப்புக்களை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கும் வசதியாக இந்த கம்யூனிட்டி ஹால் அமையக்கூடும். ஆகவே, அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1968 மார்ச் 9]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சாத்தனூர் அணைக்கட்டில் மிக அதிகமாக மீன் கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. மேட்டூர் அணை, சாத்தனூர் அணை, வீரே அணை ஆகியவற்றில் இருக்கும் மீன்களையும் பரவலாக விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கடல் பகுதிகளிலிருந்து உள் நாட்டுக்கு மீன் வருகிறது என்றாலும், உள்நாட்டில் கிடைக்கும் மீன்களையும் பிடித்து, பரவலாக விநியோகிப்பதற்கான முறையிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கடலூர், மரக்காணம் ஆகிய இடங்களில் மிக அதிகமான அளவுக்கு இரால் என்கிற மீன் பிடிபடுகிறது. இது மிக அதிகமாகப் பிடிக்கப்படுவதாகத்தான் கேள்விப்படுகிறோம் தவிர, அந்த மீன் பெரும்ளவுக்கு அயல்நாடுகளுக்குத்தான் ஏற்றுமதியாகிறது. நம் கடலோரப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களே மிக அதிகமாக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலை அந்த மீனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மீன், நாட்டு மக்களுடைய அத்தியாவசிய உணவாக அமையவேண்டும் என்று நம்முடைய அரசு மிகப்பெருமளவில் ஆர்வம் செலுத்தியதும் இந்த நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட அத்தியாவசிய மீன்களும்சுட மலிவான விலைக்கு மக்களுக்குக் கிடைக்கும் நிலையை இந்த அரசு நிச்சயமாக ஏற்படுத்தவேண்டும், அதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

சென்னை, கடலூர், இராமேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் மீன்பிடி நிலையங்களில் ஏற்படவேண்டிய அபிவிருத்திகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த நிலையங்களிலிருந்து செல்லவேண்டிய படிகுள், விசைப் படிகள் எந்த அளவிலே விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன, இவற்றினுடைய வளர்ச்சி என்ன, இவைகள் எந்த அளவில் எப்படிக் கட்டப்படுகின்றன என்ற விவரங்கள் வந்திருந்தாலும்கூட, இந்த ஆண்டு எத்தனை கட்டப்பட்டன, அடுத்த ஆண்டு எத்தனை கட்டப்படும், யார் யாருக்குத் தரப்பட்டன என்ற விவரம் தரப்படவில்லை. யார் யாருக்குத் தரப்பட்டன என்பதைப்பற்றி அதிகமாக எனக்கு அக்கறை இல்லை. மீனவர்களுக்கும், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும்தான் நிச்சயமாகத் தரப்பட்டிருக்கும். என்றாலும், எந்த முறையில் அது விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரியப்படுத்தியிருந்தால் மிக மிக நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லி, இந்தத் துறையில் எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்களை அமைச்சர் அவர்களும் இந்த அரசும் தீர ஆலோசித்து, ஏற்று, அவற்றை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்துகின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. மா. இராசாங்கம் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேரம் குறைவாக இருப்பதால், சுருக்கமாகவே என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த வனத்துறை, கால்நடை வளர்ப்பு ஆகிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்துத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில், கடமலைக்குண்டு பகுதியை இந்த அறிக்கையில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் அந்த மிகப் பெரிய பகுதி முன்பு எப்படி இருந்தது, இன்றுள்ள நிலைமை என்ன, இனிமேல் இருக்கப்போகிற நிலைமை என்ன என்பதை விளக்கிக் காட்டியிருப்பதற்காக அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாக, குறிப்பாக மதுரை மாவட்ட மக்களின் சார்பாக இந்த அரசுக்கு எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இந்த நாட்டின் வளம், காடுகளின் வளத்தை முக்கியமாகப் பொறுத்துள்ளது என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால், இன்று காடுகள் இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால், தேவைப்படுவதில் பாதிப் பரப்பளவு கூட இல்லை என்ற பரிதாப நிலைமை இருக்கிறது. காடுகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையில் நாம் இன்றைக்கு இருக்கிறோம். ஆனால், அதே நேரத்தில் விவசாயிகளையும் காப்பாற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். கடமலைக்குண்டு பகுதி ஜமீன் பூமியாக இருந்த காலத்தில், ஏறத்தாழ எண்பது ஆண்டுக் காலமாக, அதை விவசாயம் செய்து

[திரு. மா. இராசாங்கம்]

[1968 மார்ச் 9]

வருகிறார்கள். அதில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்னவென்றால், ஏறத்தாழ நாற்பதாயிரம் ஏக்கருக்குமேல் அத்தகைய நிலங்களை பல ஆண்டுகளாகப் பயிர் செய்து வருகிறவர்கள், அந்த நிலங்கள் தங்களுக்கு உப்பொழுது கிடைக்கும் என்று சர்க்காரை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கடந்த ஆண்டு, இது மன்றத்தில் மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சர்வகட்சி அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர் உட்பட, அந்த இடத்திற்குச் சென்று, நிலைமையை ஆராய்ந்து, அவர்களுக்கு ஆவன செய்வதாக உத்தரவாதம் அளித்து வந்தோம். அங்கிருக்கும் மக்களுடைய இன்றைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறதென்று பார்த்தால், நில அளவு குறைந்தாலும் பரவாயில்லை, ஆனால், கால் அளவு குறைந்துவிடக் கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால், நமது சர்க்கார் உடனடியாக ஆராய்ந்து, அதற்கு வேண்டிய பல அடிப்படை வேலைகளைச் செய்து, தற்போது யார் யார் எந்த அளவுக்கு நிலம் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் அந்த நிலத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற உத்தரவாதத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நிலத்திற்கு சர்க்காரிடம் கடன் வாங்கலோ, மற்ற எந்த மானியத்தைப் பெறவோ தல்தா வேஜுகளில் அதற்கு இடம் அளித்து அந்த நிலத்தை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பத்தாண்டுகளாக அவர்கள் பயத்தோடு இருந்தார்கள். கடந்த ஆண்டு அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்களோ என்று பயந்திருந்த நிலைமையைப் போக்கிய இந்த சர்க்காருக்கு மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

காட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து தலைச்சமை விறகு எடுப்பதற்கு ஏழை எளியவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பிளாக்குகள் குறிப்பிட்டு, காட்டிலாக்கா அதிகாரிகள் அவர்களிடம் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். சட்ட விரோதமாகக் கூட சில இடங்களில் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். இத்துப் போகும் விறகு, மண்ணோடு மண்ணாகப் போகிற விறகு, காய்ந்து போன விறகு இவைகளை எடுத்துச் செல்லத் தனிச் சலுகை அளிக்க வேண்டும். ஏழைகளின் சர்க்கார் என்று உண்மையிலேயே மக்களால் கருதப்படுகிற இந்தச் சர்க்கார், தலைச்சமை விறகு எடுத்துச் செல்ல அனுமதியளித்து உடனடியாக உத்தரவிடவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

உதகை, கோடைக்கானல் போன்ற இடங்களில் வேலை பார்க்கும் காட்டிலாக்கா அலுவலர் சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதகை, கோடைக்கானல் போன்ற மலைப் பகுதிகளில் அலுவலர்கள் ஒரு வருஷமாகிது தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்க வேண்டும். குளிர்ப் பகுதிகளில் பல கஷ்டங்களுக்கிடையே வேலை பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான்கு வருஷம், ஐந்து வருஷம் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கவே கூடாது. அத்தகைய நிலையை மாற்றி, அந்தக் குளிர்ப் பிரதேசத்தில் வசித்துப் பழக்கம் உள்ளவர்களை அந்தப் பகுதியில் வேலைக்கு அமர்த்தவேண்டும். பழக்கமில்லாதவர்களை அமர்த்துவதனால் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. பழக்கம் இல்லாத காட்டிலாக்கா அதிகாரிகளும் மலைப்பகுதிகளில் ஒழுங்காகத்தான் இருக்கிறார்கள், கோடைக்கானல், உதகை போன்ற இடங்களில் ஒழுங்காக இருக்கிறார்கள் என்றால், வீட்டிலேதான் அவ்வாறு இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை நாம் மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று இந்த சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏராளமான ஏக்கர்களை அழித்து அதில் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் செய்து வருகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் தொழில் செய்து வருகிறவர்களெல்லாம் ஏறத்தாழ 150 ரூபாய்க்கும் குறைவாகவே வருவாய் பெறுகிறவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் சார்பாக, நமக்கு அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான்கு அசிஸ்டென்ட் கன்சர்வேடர் ஆப் ஃபார்ஸ்ட்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். தவிர, முப்பதுக்கு மேல் மற்ற அதிகாரிகளையும் போட்டிருக்கிறார்கள். ரப்பர் ப்ளாண்டேஷனில் வரும் வருமானத்தையும் இந்த அதிகாரிகளுக்கு ஆகும் செலவையும் கணக்கிட்டால், அதிகாரிகளுக்கு

1968 மார்ச் 9]

[திரு. மா. இராசாங்கம்]

செல்வதான் கூடுதலாக இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, நமக்கு வருமானத்தோடு இன்னும் ஆபத்து இருக்கிறது. பேச்சிப்பாரா, பெருஞ்சாணி போன்ற மிகப் பெரிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களில் ரப்பர் பிளாண்டேஷன் வைத்த காரணத்தால், எதிர்காலத்தில் பாசன வசதி பாதிக்கப்படக் கூடிய வகையில், அதெல்லாம் பந்தடி களங்களாக, நீரே வற்றிப் போகுமோ என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதைச் சர்க்கார் யோசித்து வணங்கள் அழிவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கால்நடை மானியத்தையொட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசின் புதிய சாதனையாக பல நல்லவைகளைச் செய்திருக்கிறது. கால்நடை மருத்துவர்களை அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகளாக மாற்றிய பெருமை இந்தச் சர்க்காரையே சாரும். கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி முதல்வரை கூட்டு இயக்குநர் நிலைக்கு உயர்த்தியிருப்பதும் இந்தப் புதிய சர்க்கார் செய்த மிகப் பெரிய நன்மைகளில் ஒன்றாகும்.

வெட்டரினரி டாக்டர்களுக்கும், இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு கொடுத்திருப்பதும் வரவேற்கத்தக்கது. அதே நேரத்தில், கால்நடையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டிலேயே சைதாப்பேட்டை ஒன்றில்தான் கால்நடைகளுக்கு என்று பிக் நல்ல வசதியுள்ள மருத்துவ மனை இருக்கிறது. சைதாப்பேட்டையில் இருக்கும் மிகப் பெரிய வசதியை தமிழ்நாட்டில் பூராவிலும் இருக்கக் கூடிய கால்நடைச் செல்வங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கும்பொருட்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு மருத்துவ மனை ஏற்படுத்த வேண்டும். நல்ல வசதியுள்ள கால்நடை மருத்துவ மனை மாவட்டத்தோறும் ஏற்படுத்துவதோடு கூட, நடமாடும் ஆம்புலன்ஸ் வண்டிகளும் வைத்து, கால்நடைகளுக்கு வைத்திய வசதி அளிக்கவேண்டும். மாடுகளுக்கு எப்பொழுது வியாதி வரும் என்றே தெரியாது. “பட்” என்று வியாதி வந்து “போட்” என்று உயிர் போகும் என்று சொல்வார்கள். நடமாடும் மருத்துவ மனைகளை மாவட்டவாரியாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தினக் கூலிக்கு பட்டியல் பிரகாரம்தான் வேலை பார்க்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த நிலைமை இருப்பதால், கிராக்கிப்படி, பென்ஷன் போன்ற சலுகைகளை அவர்கள் அடைய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கு மாற்றுத் திட்டங்களைச் சர்க்கார் தயார் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தமிழ் மாநிலத்திற்குள் வருகிற மாடுகளுக்கு நாம் வரி வசூலிப்பதில்லை. மற்ற மாநிலங்கள், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருகிற மாடுகளுக்கு வரி வசூலிக்கிறது. அந்த வரி வசூலித்த பிறகுதான் மாடுகள் அந்த மாநிலத்திற்குள் புக முடியும். அதுபோல நம்முடைய மாநிலத்திலும் அந்த வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி வரி வசூலிப்பதன் மூலமாக நமது மாநிலத்திற்கு சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருவாய் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும், வரி வசூலிப்பு ஏற்படுகிற நேரத்தில் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து நோயுள்ள மாடுகள் வருவதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும். தற்போது நோயுள்ள மாடுகள் வெளியிலிருந்து இம் மாநிலத்திற்கு வருவதால் இங்கிருக்கும் மாடுகளுக்கும் அந்நோய் பரவி, கால்நடைச் செல்வங்கள் அழிந்துபோக வழி ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே நோயுள்ள மாடுகள் வருவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கால்நடை வளர்ப்புத் துறையில் வேலை பார்க்கக் கூடியவர்களுக்கு, 15 ஆண்டுகளாக வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வுக்கு வழி இல்லாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. சம்பள உயர்வும் கிடைப்பதில்லை. சாதாரணமாக சிவில் அசிஸ்டென்டு சர்ஜனுக்கு ஆரம்பத்தில் இருக்கக் கூடிய வாய்ப்பும் இவர்களுக்கு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இவர்களுக்கு நல்ல வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தாவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மா. இராசாங்கம்]

[1968 மார்ச் 9]

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தில் பல இடங்களில் நல்ல இன மாடுகளைப் பெறுவதற்காக கால்நடை நிலையங்கள் இருக்கின்றன. “கிராஸ் பீர்டிங்” முறையில் கலப்பு செய்கின்றபொழுது சில சமயங்களில் நல்ல இன மாடுகளாகப் பெற முடிகிறது. சில சமயங்களில் அதனுடைய தனித்தன்மையும் கெட்டுவிடுகின்றன. ஆகவே, மேலும் கலப்பின் முறையில் நல்ல இன மாடுகளாகப் பெறுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய பகுதியில் “ஹைவேஸ் எஸ்டேட்” என்ற இடத்தில் மிக அருமையான, வளமான, பலன் தரும் மாடுகள் இருப்பதைத் தங்களுக்குக் கூறுகிறேன். மாடுகள் தானாகவே மேய்ந்து வந்தால்தான் அதிகப் பாலுக் கொடுக்க முடியும். மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஏராளமாக இருந்தால் கால்நடை வளர்ச்சிக்கு சிறப்பான வழிசெய்யும். கிராமப்புறங்களிலே “மாடு உண்டு களிக்க வேண்டும்”; மனிதன் தின்று களிக்க வேண்டும்” என்று ஒரு பழமொழியைச் சொல்வார்கள். கால்நடைகள் தானாக மேய்ந்து வருவதற்கு வேண்டிய மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஏற்படச் செய்ய வேண்டும். பசும்பூட்டை மேய்ந்தால்தான் அதிக அளவில் பசு பால் தர முடியும். அப்போதுதான் கால்நடைச் செல்வங்களை நாம் காப்பாற்ற முடியும். இன்று நாம் பசுக்களுக்கும், மாடுகளுக்கும் ஏதோ செயற்கைத் தீவனங்களைத்தான் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இது தவிர கால்நடைகளின் தீவனமாக உபயோகப்படும் வைக்கோல்கள் எல்லாம் சில சமயங்களில் தீக்கு இரையாகி விடுகின்றன. அந்த வைக்கோலைக் காப்பாற்ற முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. இதற்கு சர்க்கார் பிவிவகைகளை ஆராய்ந்து, மாடுகளின் தீவனமான வைக்கோல் போன்ற வற்றைப் பாதுகாக்க தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீனளத் துறையையொட்டியும், அதையடுத்த மற்ற இலாகாக்களைப் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துக்கூற குறுகிய காலமே தரப்பட்டிருப்பதால், ஒருசில கருத்துக்களை மட்டுமே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய தேசத்திலே மீன்வளம் மிகச் சிறந்த ஒன்றாக இந்தக் காலத்திலே கருதப்படுகிறது. மனிதனுடைய சிந்தனாசக்திக்கு விருந்தாகவும் மீன் பயன்படுகிறது என்று உலக நாடுகளின் பல்வேறு ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் பல்வேறு பகுதிகளிலே மீன்களை நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மேலும் மீன் நம்முடைய ஆகாரத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருக்கிறது. மீன்களை நல்லமுறையில் உற்பத்தி செய்து மக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால்தான் கடந்த கால அரசாங்கமும், இன்றைய அரசாங்கமும் அதற்கென ஒரு தனி இலாகாவை அமைத்து ஊக்கப்படுத்தி வருகிறார்கள். கடந்த கால சரித்திர எடுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் குறிப்பாக, கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகத் தான் மீன் இலாகா வெகு துரிதமாகவும் வெகு சிரத்தையுடனும் செயல்பட்டு, தன் முழுச் சக்தியையும் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இன்றையதினம் மீன் இலாகாவின் துரிதமான வளர்ச்சி, திட்டங்கள், அபிவிருத்தி போன்றவைகள் எல்லாம் எந்த அளவிலே இருந்து வருகின்றன என்பதை உலக வாணிபப் பொருட்காட்சியிலே நாம் பார்த்துப் பெருமைப்படுகிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு துறையை மேன்மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், ஊக்குவிப்பதற்கும் வெளிநாடுகளில் மீன்பிடிக்க உபயோகப்படுத்துகின்ற “டிபாலர்ஸ்” சாதனங்களை நாமும் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது மீனவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உதவிகள் மிகவும் முக்கியமானவை, அவசியமானவை. மீனைக் கடலிலிருந்து கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னால் அது சாதாரணமான பிரச்சினையல்ல. ஆழ் கடலில் சென்று மீன் பிடித்துவரும் சமூகத்தினருக்கு நாம் ஜீவாதாரமான காரியங்களை முதலில் செய்ய வேண்டும். முதலாவதாக, ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தை அரசு

1968 மார்ச் 9]

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

சாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். “கோலா” போன்ற மின்களைப் பிடிக்க அவர்கள் வெகுதூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கும். கடலில் சென்றவர்கள் உயிரோடு திரும்பி வந்தால்தான் நிச்சயம். அந்தச் சமூகத்திலே ஊறிப் பழகுகின்றவர்களில் ஒருவனாகிய நான் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நன்றாக உணர்ந்தவன். “ஒருவன் இறந்துவிட்டால் வாய்க்கரிசி போடுவது” என்ற சொல்வாக்களே, அதுபோல ஆழ்கடலுக்குச் செல்லும் மீனவர்கள் தாங்கள் போகும்போதே வாய்க்கரிசி பெற்றுக்கொண்டு போவார்கள். அதாவது அவர்கள் உயிரோடு திரும்பிவருவது என்பது அவ்வளவு நிச்சயம் அல்ல. கடலில் 100, 200 மைல் என்று செல்கிறவர்கள் இயற்கையின் கோளாறினாலோ, புயல் காற்றின் கடுமையினாலோ, கடல் கொந்தளிப்பினாலோ தங்களுடைய இன்னுயிரை இழக்கக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படலாம். ஆகவே, அந்த மீனவ சமூகத்தினருக்கு அவசியமாக இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அரசாங்கம் அமல்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மீனவர்களுடைய குடியிருப்பு கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்படுகின்ற நேரத்திலும், புயல் அடிக்கும் காலங்களிலும் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. மேலும், அவர்களுடைய விலையுயர்ந்த படகுகள், மீன்பிடிக்கும் வலைகள் எல்லாம் இயற்கையின் சிற்றத்தினால் அழிந்துவிடுகின்றன. ஆகவே, மீனவர்களுடைய வலைகள், படகுகள், குடியிருப்பு இவைகள் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கப்பட அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மீனவர்கள் தங்களுடைய வலைகளையும், விலையுயர்ந்த படகுகளையும் கட்டிப் பாதுகாக்க ஒரு சமுதாய மன்றம் ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். மேலும், ஒவ்வொரு சமுதாய மன்றத்திலும் வானிலைக் கருவிகளை அமைத்து, அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் வானிலை மாற்றத்தை முன்கூட்டியே அறிவிக்கச் செய்ய வேண்டும். இதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான மீனவர்களுடைய உயிர்களைப் பாதுகாக்க முடியும். இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் அங்கங்கிருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைத்து விடக்கூடாது. ஏனெனில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு போதுமான நிதி வசதி கிடையாது. ஆகவே, அரசாங்கமே பொறுப்பேற்று தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து, சமுதாய மன்றமும் ரேடியோ நிலையமும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரால் ஏற்கப்பட்டு ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கி, புதிய திட்டம் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தற்போது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை மறுபடியும் இந்த ஆண்டு நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முந்தைய சர்க்கார் விசைப்படகுகள் கொடுத்த போது “ஏர் கூலிங்” மெஷின்கள் கொண்ட படகுகளைக் கொடுத்தார்கள். இதை குற்றம் சொல்வதாக யாரும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த “ஏர் கூலிங்” மெஷின்களால் மீனவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதைக் கொடுக்காமல் “வாட்டர் கூலிங் சிஸ்டம்” உள்ள விசைப்படகுகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மீனவர்களுக்கு மிக்க வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காட்டு இலாகாவைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆற்றோரப் பகுதிகளில் விவசாயத்திற்குத் தகுதியுள்ள நிலங்களாக இருந்தால், அவற்றை விவசாய நிலங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொள்ளிடக்கரைப் பகுதியிலே பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் வளமுள்ள நிலங்களாக இருந்தும் 100 வருஷங்களாக காடுகளாக இருந்து தற்போது தரிசாக இருந்து வருகிறது. அந்த நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு ஏற்ற வளமுள்ள நிலங்கள். காட்டு இலாகா அந்தப் பகுதிகளில் வெறும் முன்றலங்களையும், வேலிக்கு உபயோகப்படும் மரங்களையும் கொடுக்காப்பளி போன்ற மரங்களையும் வைத்து வளர்க்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் நல்ல பயன்தரக்கூடிய மரங்களை வைத்து வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவிர, வளமுள்ள பகுதிகளை விவசாய நிலங்களாக மாற்றியமைக்க இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

[1968 மார்ச் 9]

ம. ப.
11-00.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஆற்றேரங்களில் பள்ளாண்டேஷன் என்று சவுக்கு மரங்களை வைக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகள் வளர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. கன்று வைத்து காவல் போட்டு அவற்றைக் காப்பாற்றி இதற்காகும் நடைமுறைச் செலவுகளை எல்லாம் பார்க்கிறபோது, முடிவில் அந்தச் சவுக்கு மரங்களை எலத்தில் பத்தாயிரம் எட்டாயிரம் என்று விரகிறபோது நஷ்டம் தான் வருகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுவும் எலம் எடுக்கிற காண்டிராக்டர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக ஒற்றுமையாக இருந்து விட்டால் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேல் எலம் போவதில்லை. இதனால் நமக்கு மிகுந்த நஷ்டம். ஆகவே இந்த நிலங்களை அங்கங்கே உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் லீசுக்கு விட்டு உணவுதானியப் பொருள்களை—கிழங்கு, புகையிலை போன்றவற்றைப் பயிர் செய்யச் சொன்னால் மிகுந்த லாபமாக இருக்கும். அதுவும் புகையிலைப் பயிர் வைக்கச் சொன்னால் உற்பத்தியாளர் வரி கட்டுகிறார், விற்பவர் வரி கட்டுகிறார், உபயோகப்படுத்துகிறவர் வரி கட்டுகிறார். அந்நியநாட்டுச் செலாவணியைக் கூடத் தேடிக்கொடுக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஆற்றேரப்பகுதிகளை எல்லாம் காட்டு இலாக்கா பஞ்சாயத்துகளிடம் மாற்றிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடைகள் மனிதர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கின்றன. அந்தக் கால்நடைகளுக்கு வைத்தியம் செய்கிற டாக்டர்கள்—மனிதர்களால் கால்நடைகள் அலட்சியம் செய்யப்படுகிறதுபோல சமுதாயத்தில் கவனிக்கப்படாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தங்குவதற்கான வீட்டு வசதியோ, மற்ற டாக்டர்களுக்கு இருக்கும்முடியான மரியாதையோ இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்குப் போதுமான ஊதியம் அளிக்கப்படவேண்டும். அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடைகளுக்கு பசும்புல் தீவனம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே கால்நடை தீவன வளர்ச்சிக்கு மேஜர் பஞ்சாயத்துகள், முனிசிபாலிடிகள் போன்றவைகளைவது அதற்கான இடத்தை ஒதுக்கி வழிவகை செய்ய வேண்டும். அரசாங்க பால் பண்ணையை சிறப்பாக நடத்த முடியாது என்கிற நிலையில் கைவிட இருந்த நிலையை மாற்றி இந்தச் சர்க்கார் அதை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் ஆங்காங்கே கால்நடைகளின் மேய்ச்சலுக்கான வசதிகள் செய்துதரப்படவேண்டும் என்கிற முக்கியமான விஷயத்தின் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனநாயகத்தில் பேரில் நாம் சொல்கிற கருத்துக்களை அப்படி அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். சில விஷயங்களில் சர்வாதிகார ஆட்சியைப்போல வற்புறுத்திச் செய்யச் சொல்லியாகவேண்டும். அதன் மூலம்தான் மக்களுக்கும், கால்நடைகளுக்கும் நல்ல வழிவகை மிறக்கும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

"திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாக்கா சம்பந்தமாக ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இத்துறை அதிகாரிகள் எவ்வளவு கண்ணும்கருத்துமாக இருந்தாலும், மொபைல் பாட்டி வைத்துப் பாதுகாக்கின்ற நிலைமை இருந்தாலும் ஆங்காங்கே இன்னும் சில இடங்களில் அதிகாரிகளுக்கும் தெரியாமலேயே காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக போதைப்புல் புதர்களை தீவைப்பது சரி. ஆனால் புதிதாக நல்ல முறையில் மரங்கள் மேய்வதற்கு வசதியாக வளர்ந்துள்ள புற்களை எல்லாம் தீவைத்து எரித்துவிடுகிறார்கள். மேய்ச்சலுக்காக என்று சலுகை பெற்று உள்ளே போகிறவர்கள் இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்யாமல் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்கள் கொஞ்சம் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

அதோடு முக்கியமான விஷயம் கூப் கண்டிராக்டர்கள் செய்கிற காரியம். எப்போதுமே ஒரு ஒடை, ஆறு இவற்றின் பக்கத்தில் கூப் காண்டிராக்டர் எடுத்தால் அந்த ஒடை, ஆற்றுக்கு அருகில் உள்ள மரங்களை வெட்டிக்

1968 மார்ச் 9]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

கூடாது. அவற்றையும் அவர்கள் வெட்டிவிடுவதனால் ஆங்காங்கே மண் அரிப்பு ஏற்படுவதும், மலைகளுக்கே தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுவதையும் பார்க்கிறோம். அதிகாரிகளின் மேல் குற்றம் சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அதிகமாக இவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு இதே நேரத்தில் சாதாரண ஏழை மக்கள் அன்றாடம் காட்டிற்குச் சென்று சுள்ளிகள் பொறுக்கிவந்து ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்று விற்று தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான்கணு, எட்டணு என்று கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதை வாங்கிக் கொண்டு உள்ளேபோய் எடுக்கின்ற நேரத்தில் கூட சில இடங்களில் வேண்டியவர்கள் ஒருவிதமாகவும், வேண்டாதவர்கள் ஒருவிதமாகவும் சுள்ளி பொறுக்குவதில் நடத்தப்படுகிறார்கள். ஆகவே அன்றாட தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டிய நிலையில் உள்ள அவர்களுக்கு சர்க்கார் கட்டணச் சலுகை அளிக்க வேண்டும். எல்லோரும் ஒரேமாதிரியான முறையில் நடத்தப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளை அதிகாரிகள் மேற்கொண்டாகவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்றையதினம் காட்டு இலாக்காவில் அதிகமான சமவெளிகளை எல்லாம் பாரஸ்ட் லாண்டு என்று பண்ணி வைத்திருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் பார்த்தால் தெரியும். அந்த சமவெளிகளில் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும். இருந்தும் வெள்ளையர்கள் காலத்தில் அப்படி அவற்றை எல்லாம் பாரஸ்ட் லாண்டு என்று வைத்தார்கள். அதற்குக் காரணமும் கூட, இங்குள்ளவர்களுக்கு இங்கே வேலை கிடைக்க சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருந்தால்தான் அவர்கள் எல்லாம் சிலோன், பர்மா போன்ற மற்ற நாடுகளுக்கு கூலிகளாகப் போக சம்மதிப்பார்கள் என்று செப்துவில்டார்கள் என்பது சொல்லப்படுகிறது. அந்த முறையை இன்றைக்கும் நீடிக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. பாரஸ்ட் இலாக்காவில் இருந்து அந்த சமவெளிப் பகுதிகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு ஏழை விவசாய மக்களுக்கு பட்டா வழங்கி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வாய்ப்பினை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளைப் பொறுத்தவரையில் ரெண்டர்பெஸ்ட் என்கிற வியாதி ஏராளமாக—காட்டுமாடுகளுக்குக் கூட வருகிறது. ஆயிரம், ஐநூறு என்று அதனால் மாடுகள் சாகின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட மோசமான வியாதிக்கு மாடுகள் இரையாகாமல் இருக்க பரிவென்டவ் மெஷராக அதிகாரிகள் மாடுகளுக்கு ஊசிபோட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடைகளுக்கான தீவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் எப்படி மனிதர்களுக்கு உணவு அளிக்க பங்கிட்டு முறையை வைத்து அரசாங்கம் எல்லா நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்கிறதோ அதுபோலத்தான் கால்நடைகளுக்கும் தீவனம் கிடைக்கச் செய்ய இந்த அரசு உறுதி செய்யவேண்டும். குறிப்பாக பின்னாக்கு, சினியாபுல் உணவுகளை அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து கால்நடைகளுக்கு நல்ல தரமானதாகக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக, அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகளைக் களைவதற்கு சட்டசபை உறுப்பினர்கள், பொதுக்காரியத்தில் ஈடுபடுகிறவர்கள் இவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, எல்லாக் குறைகளையும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி, அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கு அவை கொண்டுவரப்பட்டு அவைகளைக் களைவதற்கு முன்வந்தால்தான் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெற அதன்மூலம் அரசாங்கத்திற்கும், மக்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இனி பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் 8 நிமிடங்களுக்குள் தங்கள் உரையை ஆற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1968 மார்ச் 9]

* திரு. மு. வேதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இன்று மீன் வளர்ச்சி பற்றிப் பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நான் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் நீண்ட கடற்கரை இருக்கிறது. அதில் ஏராளமான மீன்களும், முத்துக்களும், சங்குகளும் இருக்கின்றன. இன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் மிக அழகாகவும் நல்ல திட்டத்தையும் தந்திருக்கிறார்கள். முன்பு இருந்த அரசாங்கம் தமிழகத்தினுடைய மீனவர்களின் நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அவர்கள் எப்படி வாழ்ந்தாலும், எப்படி இருந்தாலும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் ஏதோ அந்த நேரத்திலே மட்டும் ஒட்டுச் சேர்ப்பதற்காக காலத்தைத் தள்ளி வந்தார்கள். இப்பொழுதுள்ள அரசாங்கம் அவர்கள் நல்லமுறையில் வாழ்வதற்கான திட்டத்தைத் தீட்டி ஏராளமான வகைகளில் மீனவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்திருந்தாலும் ஒரு சில குறைகளைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். மீன் வளர்ச்சிக்கு 14 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்று கருதுகிறேன். மீன் உற்பத்தி இந்த நாட்டிற்கு மிக மிக அவசியம். உணவு தானியங்களுக்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது மீன்தான். மீன் உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்தால் உணவுப் பற்றாக்குறை தீரும் என்று நினைக்கிறேன். அதற்காகவே தமிழக அரசாங்கம் 10 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு மாஸ்டர் பிளான்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் மீன் வளம் பெருகும். தமிழகத்திலே எல்லாப் பகுதிகளிலும் சலபமாக மீன் கிடைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும். அப்படி அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய மீனை பதன்செய்து வெளிநாடுகளுக்கு விற்பனை செய்வதன் மூலம் நிறைய அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கக்கூடிய வழியேற்படும்.

மீனவர்களுக்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் 32 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிலே பாப்லோ போட் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏழை மீனவர்கள், ஐந்தாறு ரூபாய் கொடுத்துக் கட்டுமாம் வாங்கமுடியாத மீனவர்கள் 32 ஆயிரம் ரூபாயில் எப்படி பாப்லோ போட் வாங்கமுடியும்? ஆகவே ஏழை மீனவர்கள் வசதிக்காக ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் விசைப் பட்குகள் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடற்கரைப் பகுதிகளிலே வாழுகின்ற மீனவர்கள் ஏழை எளியவர்கள். அவர்கள் குடிசைகளிலேதான் வாழ்கிறார்கள். புயல் அடிக்கின்ற நேரத்திலே அவர்களுடைய குடிசைகளை அடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறது. அவர்களுக்கு அடிக்கடி நிவாரணங்கள் அளிக்கக்கூடிய நிலைமை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் அவர்களுக்கு பெர்மனென்ட் ஸ்ட்ரக்சர் ஆக நிரந்தரமாக குறைந்த செலவிலே வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆழ்கடல் திட்டம் இன்னும் தமிழக அரசால் அமல் நடத்தப்படவில்லை. அதற்கு அதிகச் செலவு ஆகும் காரணத்தால் அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் - இருப்பதால் அதிகமாக டிராலர்ஸ் அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு இருந்த அரசாங்கம் பாப்லோ போட் கொடுக்கும்பொழுது, அதற்கு இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட ரஸ்டன் எஞ்சின் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். அந்த எஞ்சின் ரிப்பேராகப் போய் விடுவதால் அவர்கள் எல்லாம் இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் ரூபாய் வரையில் தஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதிலே உள்ள ஏர் கூலர் (Air Cooler) நம்முடைய நாட்டுக்கு ஒத்துவராது. ஆகவே, வாட்டர் கூலர் (Water Cooler) பொருத்தமாக இருப்பதால் அதை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையின்படி 200 போட் தயாரிக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. ஏற்கனவே 1,500 பேர்கள் விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் இருதாறு போட்டை ஆயிரம் போட்டாக தயாரிக்கவேண்டும்.

1968 மார்ச் 9]

[திரு. மு. வேதாசலம்]

மீனவர்கள் படிப்பதற்கு வசதியற்றவர்கள். வாழ்வதற்கு வகையற்றவர்கள். அவர்கள் மோஸ்ட் பேக்வர்ட் (Most Backward Class) ஆக இப்பொழுது இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களை, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, ஷெட்யூல்ட் கிளாஸில் சேர்த்து எல்லாவிதமான சலுகைகளும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீனவர்கள் வாழுகின்ற பகுதியில் எந்த ஒரு குப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் ரோடு வசதி கிடையாது, லைட் வசதி கிடையாது. குடிதண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்பதால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு குடி தண்ணீரையும், ரோடு, லைட் வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் ஏழை மீனவர்களின் நிலையை உணர்ந்த அரசாங்கம், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அடைப்பற்றி புரிந்தவர்கள், அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே குறைந்த விலையில் மீனவர்களுக்குப் படகுகள் தரவேண்டும். அவர்களுக்கு மானியம் அதிகமாகத் தந்து மீன் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு மாஸ்டர் பிளான் அவசியம் வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அதற்கு அடுத்த ஆண்டுக்குள் ஏற்பாடு செய்து 10 கோடி ரூபாய் செலவில் அந்த பிளானைப் போட வேண்டும். அடுத்ததாக, டஃப்ரின் கோர்ஸ் (Duffrin Course) சென்னையில் இல்லை. பம்பாயில்தான் இருக்கிறது. அது இங்கே இருந்தால் வசதியாக இருக்கும் என்பதால் அந்த டஃப்ரின் கோர்ஸை சென்னையில் ஏற்படுத்த மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Speaker, Sir, I rise to welcome and support the Demand—Animal Husbandry. In this connection, I am very happy to state that the Hon. Minister for Agriculture has toured our taluk and I appreciate the way in which he has studied the problem there and the way in which he has understood the difficulties there. Also I had an occasion to meet him and discuss about the problem regarding Agriculture and Animal Husbandry in person. From the way in which he gave a patient hearing to me, I understand that he is the most suitable person for his portfolio. He is also interested in Agriculture.

Now I want to say a few words about a neglected animal, goat. Sir, the goat plays an important part in the rural economy of our country. It is a very useful animal in our country because it gives us food, manure, etc. Somehow the previous Government has neglected it. If a person keeps about 20 to 25 goats, he is able to maintain his family because it pays quick dividends. Moreover, the manure that is got from the goats is highly good and qualitative and is very useful for agriculture. A poor person or a petty landholder is not able to purchase fertilizer at a higher price. But if he keeps a few goats, he is able to secure manure and also skins from which he can get some amount. Also the flesh of the goat is a very highly nutritive diet and he can use it as part of food. It is stated in a book called 'Agriculture in India' how goats play an important role in the rural economy of our country. India possesses over 50 million goats which is nearly one-fourth of the goat population in the world. Therefore, these goats play an important part in our economy and in the life of the poor people. I do not know why our Government have neglected them. The reason that they say is that they eat away the forests but I do not

[Thiru. K. S. Kothandaramiah]

[1968 மார்ச் 9]

think that it is completely correct. In every village they can set apart a few acres of land for grazing. In many villages the forest boundary is so close to the villages that there arise frequent quarrels between the forest guards and the people there. So, I suggest that a few acres of land should be reserved for grazing in every village. As the goat is a very important and useful animal to the people, I request the Hon. Minister for Agriculture and the present Government to pay greater attention to it. Also when we go to the villages, there are general complaints that they have to get permission from the Government if one has to keep some goats, and that the permission is not given. When the Minister came there, the people made many complaints. They asked him to grant them permission to have goats. In the interests of rural economy and in the interests of agriculturists, I request the Hon. Minister to consider this question, which was neglected by the previous Government, and see that permission is granted to agriculturists for rearing goats. Kashmiri goats are very useful and their fine, silken wool is used for making shawls. We can introduce Kashmiri goats in our State also. That will bring a lot of profit to the Government. Therefore I request the Government to pay attention to this. With these words I resume my seat.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். மீனின் வளர்ச்சி சம்பந்தமான திட்டங்களின் கீழ் சர்க்காரால் கொடுக்கக் கூடிய உதவிகளை மீன்வ மச்சுள் பெற்றமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தேவை என்ன என்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்கு உதவக்கூடிய முறையில் திட்டத்தை வகுத்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அவர்களுக்காக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வீடுகளில் அவர்கள் குடியேறாமல் இருப்பதாக அறிகிறோம். அதே போன்று விசைப்படகு கள் வாங்குவதற்காக கடன் வசதிகள், உதவிகள் செய்து கொடுத்தாலும் கூட அதைப் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் இருபட்டிருக்கும் மீனவர்கள் தனியார் கட்டு மரங்களையும், விலைகளையும் வாடகைக்கு எடுத்துத் தங்கள் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய தொழிலிலே நியாயமான பங்கு கிடைக்காமல் போகிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே சிறு கட்டணத்தில் கட்டுமாம், விலைகள் ஆகியவற்றை அவர்களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் பிடிக்கும் மீன்களால் ஏற்படக்கூடிய பலவில் பெரும் பகுதியை அவர்களே அடைய முடியும். மீனவர்களுடைய வாழ்வைச் சீராக்குவது பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தினால் நேரடியாகப் பார்த்து பயனுள்ள காரியங்களைத் திட்டமிட்டுச் செய்ய முடியும்.

கால்நடைகளைப் பொறுத்தவரை மேய்ச்சல் காடுகள் இல்லாமல் அவற்றின் தரம் குறைந்து வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் வாய்ப்புள்ள இடங்களில் எல்லாம் மேய்ச்சல் காடுகளை அமைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக மேய்ச்சல் காடுகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆடுகள் பரிவர்த்தனை என்று இன விருத்திக்காக செய்யப் படுகிறது. இதனால் பிரயோசனம் ஏற்படுவதில்லை. அவ்வாறு தனியார்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு இனத்தை கொடுத்து பழைய இனங்களைத் திரும்பப் பெறுகிறார்கள். அதைப் பெறுகின்ற தனியார் அது சரியில்லை என்று சொல்லி உடனே விற்று விடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த மாதிரி கிடாய்களைக் கொடுக்கும்போது அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்கு பத்து பதினைந்து கிடாய்களைக் கொடுத்தால் அது எப்போதும் அங்கே இருக்கும் நிலைமை இருக்கும். அதனால் பயன் ஏற்படக்கூடும்.

1968 மார்ச் 9]

[திரு. சோ. அழகர்சாரி]

ஆடுகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக கடனும், மானியமும் கொடுக்கப் படுகிறது. அதனால் எந்தப் பயனும் ஏற்படுவதில்லை. ஆடுகள் வைத்திருப்பவர்களிலே செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் 500 ரூபாய் கடனையும், 500 ரூபாய் மானியமாகவும் பெற்று புதிதாக ஆடுகளை வாங்காமல் பழைய ஆடுகளையே காண்பித்துவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கு மானியம் கொடுப்பது எந்த வகையிலும் விரயமாகத்தான் போய் விடுகிறது. ஆகவே இதற்காக மானியம் கொடுக்காமல் கடன் மட்டுமே கொடுக்க வேண்டும்.

கால்நடைகளுக்கு வைத்திய வசதி போதாது. திடீரென்று நோய் ஏற்பட்டு விட்டால் 10, 15 மைல் தூரம் போக வேண்டி இருக்கிறது. அங்கு கூட சரியான முறையில் மருத்துவ வசதி கிடைப்பதில்லை. மருத்துவர் இருப்பதில்லை. அந்தந்த வட்டாரங்களிலேயே கால்நடை வைத்திய வசதிக்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

கால்நடைகளுக்காக இன்ஷூரன்ஸ் வசதியை செய்து தரவேண்டும். இன்று ஒரு ஜோடி மாட்டின் விலை ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய்களுக்கு மேல் ஆகிறது. மாடுகள் திடீரென்று இறந்து விட்டால் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதே போன்று ஆடுகளுக்கு நோய் வந்தாலும் 100, 200 ஆடுகள் மொத்தமாக இறந்து விடுகின்றன. ஆகவே, கால்நடைகளுக்குக் கட்டாயமாக இன்ஷூரன்ஸ் வசதியைச் செய்து தரும் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயில்பட்டி வட்டாரத்தின் மத்திய பகுதியில் உள்ள எட்டயபுரத்தில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரி ஒன்றை நிறுவி வைத்திய வசதிக்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது கொடுக்கப்படும் காங்கேயம் மாடுகள் பல்மான மாடுகளே தவிர, பால் அதிகமாகக் கறப்பதில்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே அதிக பால் தருகிற இனத்தை விருத்தி செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

வனத்துறையைப் பொறுத்தவரை, சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து விவசாயத்துறைக்குக் கொடுத்து, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதின் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். காடுகள் பராமரிப்பு போதாது. மாங்களை தனியார் வெட்டுகிறார்கள். அதைத் தடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். வேதாரண்யம் பக்கத்தில் கோடிக்காடு என்ற இடத்தில் மாங்களை வெட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் வன விலங்குகளையும் வேட்டையாடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி நிலைமையெல்லாம் தடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து, வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையிலே சந்தனக்கட்டைகள் மூலமாக 1½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டுக்கிறது. எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வருஷம் ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சந்தனக்கட்டைகள் கிடைக்கின்றன. அந்த சந்தனக்கட்டைகளை எல்லாம் வெளி மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு போய் அங்கே சந்தன அத்தர் போன்ற பொருள்களைச் செய்து விற்கிறார்கள். இந்த வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் விளையக்கூடிய சந்தனக்கட்டைகளைக்கொண்டு அத்தர் போன்ற பொருள்களைத் தயாரிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை இந்த மாவட்டத்திலேயே ஆரம்பித்தால் இந்த வட்டார மக்கள் பயன் பெறுவதோடு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பெறுமானமுள்ள சந்தனக்கட்டைகள் வெளி மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு போகப்படாத நிலைமையும் ஏற்படும். இது அமைச்சர் அவர்கள் மிக அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1968 மார்ச் 9]

ஒரு கோடி ரூபாய் பெருமானமுள்ள சந்தனக்கட்டைகள் வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்லுகின்றன. இந்த மாவட்டத்திலே தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் தனியார் முன் வந்தால் வைக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இந்த தொழிற்சாலையை அமைக்க பலர் முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மூங்கில்களும் ஏராளமாக இருக்கின்றது. ஈரோட்டின் அருகிலுள்ள காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து ஏராளமான மூங்கில்கள் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. இங்கிருந்து மூங்கில்களை லாரியில் கொண்டு சென்று அங்கே காகிதங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதனால் செலவு கூட அதிகம் ஆகும். அதை விட இந்த மாவட்டத்திலேயே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும். காகிதத் தொழிற்சாலை அமைத்தால் அதற்கு வேண்டிய அளவு மூங்கில்கள் இருக்குமா என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு சந்தேகம் எழக்கூடும். நிபுணர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட காட்டு இலாக்கா அதிகாரிகளையும் கேட்டுப் பார்த்தோம். இங்கே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு தேவையான அளவுக்கு மூங்கில்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதை அவசியமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-30 செங்கம் தாலுக்காவிலோ, போளூர் தாலுக்காவிலோ, இந்த இரண்டு இடங்களில் ஏதாவது ஒரு இடத்தில் இந்த தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது மிகமிக முக்கியமானது.

சாத்தனூர் ஆயக்கட்டுப்பகுதியில், சாத்தனூர் அணைப்பகுதியில் ஒரு ஆயிரம் ஏக்கர் காட்டு நிலங்கள் நல்ல முறையில் சாகுபடிக்கு லாயக்கான அளவுக்கு, நஞ்சை சாகுபடி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை யாருக்கும் குத்தகைக்கு விடுவது கிடையாது. தனிப்பட்டவர்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடாதென்று காட்டிலாக்கா அதிகாரிகள் தடுக்கிறார்கள். அங்கு நல்ல நீர் வசதியும் இருக்கிறது. நல்லமுறையில் பாசனத்திற்கு கொண்டு வாக்கூடிய நிலம் இருக்கிறது. ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை சாகுபடி செய்யக்கூடிய வசதியான நிலங்கள் எல்லாம் வீணாகிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலங்களை நீண்ட கால குத்தகைக்கு அல்லது குறுகிய கால குத்தகைக்கு அல்லது அந்தப் பகுதி மக்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலைப்பகுதியில் அங்குள்ள மலைவாசிகள் ஏறக்குறைய 100 ஆண்டு காலம், 50, 60 ஆண்டு காலமாக அவர்களுக்குச் சொந்தமாக இல்லாத காட்டுப் பகுதி நிலங்களை சீர்திருத்தம் செய்து கிணறு வெட்டி சாகுபடி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நீண்டகாலமாக அவர்கள் அந்த நிலங்களை தங்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பட்டா கொடுக்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 10. ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவர்களுக்கு வேண்டுமானால் அத்தகைய நிலங்களுக்குரிய பட்டாக்களைக் கொடுக்கலாமென்று வரைமுறைப்படுத்தி அதைப்போல உள்ளவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் நீலகிரி கன்றுகளை வைத்து வளர்க்கிறார்கள். அது ஏதோ 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விறகுக்காக வேண்டி பயன்படுத்தலாமே தவிர எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தைலம் இறக்கக் கூடிய அளவுக்கு அந்த மரங்கள் வளர்வது கிடையாது. அந்த மரங்களை வைப்பதைவிட புளியங்கன்றுகளை வைத்து பயிர் செய்யலாம். சென்ற புயலின்போது ஏராளமான புளியமரங்கள் சாய்ந்து விட்டன. அதன் காரணமாக புளி பற்றுக்குறை இருக்கும் சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

1968 மார்ச் 9]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

கிறது. நீலகிரி மரங்களை வைப்பதானால் நல்ல மலைப்பாங்கான இடங்களில் வைக்கலாமே தவிர வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைப் போன்ற மைனர் ஃபார்ஸ்ட்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் புளியங்கன்றுகளை வைத்து உற்பத்தி செய்தால் புளி பற்றுக்குறையை 10 ஆண்டுகளுக்குள் நிவர்த்தி செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. நீலகிரி மரங்களை வைப்பதற்குப் பதிலாக புளியங்கன்றுகளை வைப்பதுதான் மிகமிக நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தழைகள் மற்ற இதர பொருள்கள், விறகுகள் முதலியவற்றை காடுகளிலிருந்து கொண்டுவரவேண்டிய நிலை விவசாயிகளுக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தழைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு பாஸ் கொடுப்பதற்கு சில விதிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பாஸ்களை ஃபார்ஸ்ட் கார்களுள் சரிவர கொடுப்பது இல்லை. வேண்டியவர்களாக இருந்தால் 10 வண்டி 20 வண்டிக்கு பாஸ் கொடுக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது யார் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு பாஸ் கொடுக்கும்படியாக நாங்கள் உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் உண்மையிலேயே நடைமுறையில் இருப்பது என்ன வென்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஃபார்ஸ்ட் கார்களும் ஃபார்ஸ்டர்களும் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் நன்மைகளைச் செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். சட்டப்படி வேண்டுமானால் தடுக்க முடியாமல் இருக்கலாம். காடுகளிலுள்ள விலை உயர்ந்த மரங்கள் அழிக்காமல் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தழைகளை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடியவர்களுக்கு எவ்வளவுக்கு வேண்டுமானாலும் பாஸ் கொடுக்கலாமென்ற நிலை இருந்தால் நல்லது. ரசாயன உர வகைகளைப் போடுவதைவிட பசுந்தாள் உரங்களைப் போட்டு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நிரம்ப அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே, காடுகளிலிருந்து விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தழைகளை விவசாயிகள் எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய பாஸ்களை அவ்வப்போது கொடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில் காட்டிலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டிலாகாவில் உத்தியோகம் செய்யக்கூடிய பணியாளர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுப்பதில் நீண்ட காலதாமதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஃபார்ஸ்டராக உள்ளவர்கள் 10, 12 ஆண்டு காலமாகியும் கூட ஃபார்ஸ்டராகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஃபார்ஸ்ட் ரேஞ்சர்களாக இருப்பவர்களுக்கு 6, 7 ஆண்டுகளாகியும் பதவி உயர்வு கொடுப்பது இல்லை. நேரடியாக ஆட்களை எடுத்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள், அல்லது வேண்டியவர்கள் யாரோ அவர்களை நியமித்து விடுகிறார்கள். நீண்டகாலமாக இந்த புகார்கள் இருந்து கொண்டே வருகின்றன. இந்த புகார்களை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து யார் நியாயமான முறையில் தங்களுடைய உத்தியோகத்தில் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்களோ, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லாமல் பதவி உயர்வுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஃபார்ஸ்ட் கார்களுக்கும் ஃபார்ஸ்ட் வாட்சர்களும் மிகமிகக் கடுமையான நிலையில் காடுகளைச் சுற்றிவர வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய உடைகளுக்காக 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதாது. அதிகமாக ஒதுக்கி வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

வாட்சர்களாக இருப்பவர்கள் ஏறக்குறைய 10 ஆண்டு காலம், 15 ஆண்டுகாலம் வேலை செய்திருந்தாலும், நல்ல முறையில் வேலை செய்திருந்தாலும், அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கவில்லை என்ற காரணத்தாக்காக அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுப்பது தடைபடுகிறது. வாட்சர்களாக இருப்பவர்களை கார்களுடைய உயர்த்துவதற்கு எந்த கல்வியோக்கியதாம்சமும் தேவையில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள்

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1968 மார்ச் 9]

படித்துவிட்டு என்ன செய்யப்போகிறார்கள்? காட்டுப் பகுதிகளைச் சுற்றி காடுகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதனால் வாட்சர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ஃபாரஸ்டு கார்டுகளாக பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். கார்டுகளாக இருப்பவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு எல்லாத் தகுதிகளும் சரியாக இருந்தால் ஃபாரஸ்டர்களாக பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். ஃபாரஸ்டர்களாக இருப்பவர்களை ரேஞ்சர்களாக போட வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இந்தக் குறை அவர்களுக்கு நீண்டகாலமாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. ரேஞ்சர் பயிற்சி பெறுவதற்காக காட்டிலா காவிலே பணிபுரியக்கூடிய அலுவலர்களுடைய பின்னடைவு மனுச் செய்தால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து பயிற்சிப் பள்ளிகளில் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடையைப் பொறுத்தவரையில், வட ஆர்க்காடு மாவட்ட விவசாயிகள் ஏராளமாக கால்நடைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே, மருத்துவ வசதி, எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியனும் கேட்டிருந்தாலும், இன்னும் போதுமான அளவுக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 4, 5 லைவ்ஸ்டாக் அலிஸ்டென்ட்களை நியமித்து கால்நடைகளுக்குப் போதிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கலச பாக்கத்தில் மருத்துவமனை இப்போது திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை யொட்டி செயற்கை கருத்தடை நிலையம் ஒன்றையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

ஆட்டுப்பண்ணைகள் உண்மையிலேயே லாபகரமாக நடக்கின்றனவா, இன விருத்தி ஏற்படுகிறதா என்று நன்றாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அண்மையில் அமைச்சரவர்கள் தண்டராம்பட்டு பகுதிக்கு வந்திருந்தபோது ஆட்டுப் பண்ணை என்ற போர்டு இருந்தது. அங்கு ஆடும் கிடையாது ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் ஆடு மேய்க்கின்ற பையன் மட்டும் இருந்தான் என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி குறை இல்லாமல் நல்ல முறையில் இப்போது கால்நடை வைத்தியத் துறையை பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மஞ்சள் நிற விளக்கு போட்ட வுடனேயே பேச்சை முடிக்கவேண்டும் என்ற தேவை இல்லை. பேசிக் கொண்டிருந்த கருத்தை பேசி முடிக்க நேரம் இருக்கும்.

***திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மீனளம், காட்டிலாகா, கால்நடைவளம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீண்ட நேரம் இல்லாத காரணத்தால் முதலாவதாக காட்டிலாகாவைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் வனவாசி, பக்கநாடு போன்ற காடுகளில் பயிரிட்டுக் கொண்டுவந்த ஏழை விவசாயிகள் சென்ற ஆட்சியிலே கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள். மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இதிலே பெரும் கவனம் செலுத்தி அங்கு விவசாயிகள் நிரந்தரமாக இருக்கும் அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்து தந்ததற்காக இந்த அமைச்சரவைக்கு இந்த நேரத்தில் நன்றி கனந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் காட்டுப்பாக்கத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்குப் அப்பேற்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் காடுகளில் இருந்து தழைகளை வெட்டிக்கொள்வதற்கான ஏற்பாட்டினை இன்னும் தீவிரமாகச் செய்துதரவேண்டும் என்று விரும்பி, வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனள இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய பகுதியில் கடந்த ஆண்டு புயல் அடித்த நேரத்தில், அதற்காக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பெரு முயற்சி எடுத்து அங்கிருக்கும் மீனவ மக்களுக்கு

1968 மார்ச் 9]

[திரு. ஜொளத்னூர் கோதண்டம்]

வேண்டியவற்றைச் செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல செய்தியை சொல்லும் நேரத்தில் கடலூரில் இருந்து இடக்காரை கரை ஓரம் வரையில் இருக்கும் கடல் ஓரத்தில் மீனவர்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதியும் போக்கு வரத்து வசதியும் இல்லாத காரணத்தால் அதிலெல்லாம் குறிப்பாக அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக கால்நடையைப்பற்றிப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். கால்நடைத் துறையைப்பற்றிப் பேசும்போது உணவுத்துறை எப்படி முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறதோ, விவசாயம் எப்படி முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறதோ, அதே போல் இன்றயதினம் கால்நடைத் துறையும் விவசாயத்திற்கு மிகமிக முக்கியமான தேவையாகும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கால்நடைகளை உற்பத்தி செய்து தருவதிலும், கால்நடைகளைப் பராமரிப்பதிலும் கால்நடை இலாக்கா அதிகமான பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும். அந்த இலாக்காவைப் பெற்றுத்தவரையில் பலபல நிலைமைகளை எடுத்து சொல்கிற நேரத்தில் எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் ஆடுகள் வளர்ப்பைப் பற்றிச் சொல்லும்போது மக்களிடையே மிகமிக மோசமான நிலையில் அதைப்பற்றிப் பேசுகிற நிலையில், அதை வெறுத்துப் பேசுகிற நிலையில் ஆடுகள் வளர்ப்புப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. கால்நடை மருத்துவ மனைகள் இன்றயதினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் செயல்படுவதில் குறிப்பாக கிராம மக்கள் அங்கு சென்று தங்கள் கால் நடைகளுக்கு வைத்திய வசதி செய்துகொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அங்கு நடமாடும் கால்நடை மருந்தகங்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏன் பகுதியில் உள்ள சூனம்பேடு என்ற இடத்தில் ஒரு கால்நடை மருந்தகம் கட்டப்பட்டு ஓராண்டு ஆகியும் கூட இன்னும் திறக்கப்படாமல் வாடகைக் கட்டத்திலேயே இருந்து வருகிறது, அதை போகிறபோதும் வருகிறபோதும் நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். கட்டடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டது. அப்படி முடிக்கப்பட்டு ஒரு ஆண்டு ஆகியும் கூட அது இன்னும் திறக்கப் படவில்லை. அதற்கான காரணம் என்னவென்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அதைப்பற்றி நான் எழுதியிருக்கிறேன்.

கோழிப்பண்ணைகளைப் பொறுத்தவரையில் கோழிகளுக்கு வருகிற வியாதி எங்கிருந்து, எப்படி வருகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. திடீர் திடீரென்று அது வருகிறது. ஆகவே, கிராமங்களில் விவசாயிகளிடம் கோழிப் பண்ணைகள் வைக்கச் சொல்லும்போது கட்டாயமாக இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறை அத்துறையிலுள்ள மருத்துவர் அல்லது அவர் கீழ் இருப்பவர் நிச்சயம் சென்று அவற்றைப் பார்வையிடக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் முதலீடு செய்து ஒரு கோழிப் பண்ணையை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது திடீர் என்று வியாதி வந்து ஐம்பது அறுபது கோழிகள், மருந்தகத்திற்குச் சென்று வருவதற்குள்ளாக, இறந்து விடுகின்றன. ஆகவே இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு தடவை சூப்பர்வைஸ் செய்கிறதொரு நிலையிருந்தால் அது நல்ல முறையாக இருக்கும்.

கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் பற்றிச் சொல்லும்போது, கிராமங்களில் நல்ல கால்நடைகளை வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, சிறிய விவசாயிகளுக்கு விவரங்கள் தெரியாத காரணத்தினால், அவர்களுக்கு இது குறித்து யாரை அணுகுவது என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதையும் கவனித்து இத்திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் எண்ணம் என்னவென்றால், கோழிகள் வளர்ப்பிற்காக கொடுக்கப்படுகிற மானியங்கள் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டால் கூட நலமாயிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன், கோழிகளுக்கு கட்டப் பட்டிருக்கும் வீடுகளைப் பார்க்கும்போது கடந்த காலத்தில் ஜனநாயகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு மறுமலர்ச்சி இந்தக் கோழிகளுக்குக் கட்டப்பட்டிருக்கிற வீடுகளைப் பொறுத்துத்தான்—மக்கள் வெறும் பிவிட்டார்கள். ஏழைகளுக்கு வீடு இல்லாத நேரத்தில் கோழிகளுக்குக் குளிர்சாதன இல்லங்களை அளிக்கிற நிலை எதற்கு என்ற கருத்து மக்களிடையே பரவலாகப் பேசப்பட்டு

[திரு. கொளத்தூர் கோத்தண்டம்]

[1968 மார்ச் 9]

அதன் எதிரொலியாகக் கூட இன்றையதினம் இம்மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோபிகள் மூலம் நாம் நல்ல உணவைப் பெற்றாலும் நல்ல இறைச்சியைப் பெற்றாலும், நல்ல முட்டைகளைப் பெற்றாலும் கூட விவசாயிகளுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய முடியாத நேரத்தில், சிலபல சூழ்நிலைகள் காரணமாக இப்போது அவற்றிற்குக் கொடுக்கப்பட்டுவரும் வசதிகளைச் சற்றுக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளைப் பொறுத்து, பால் நமக்கு இந்த நேரத்தில் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. மக்களுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது பால், முட்டை, இறைச்சி, மீன் இவைகள்தான். ஆகவே, கால்நடைகள் நல்ல போஷாக்கான உணவைக் கொடுக்கக்கூடிய காரணத்தினால் இந்த இலாக்காவின்ர இதில் இன்னும் தீவிர பங்கு கொண்டு செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இந்த கோபி இறைச்சி ஒரு சில இடங்களில்தான் இன்றையதினம் விற்கப்பட்டு வருகிறது. அதை மேஜர் பஞ்சாயத்து போன்ற பகுதிகளில் அங்கு உள்ள இடங்களில் விற்பனை மக்களுக்கு நல்ல இறைச்சியைக் கொடுக்க நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படும். இப்போது சர்க்கார் விலையில் முட்டை ஒன்று 25 காசு என்ற அளவில் கிடைக்கிறது. ஆனால் மற்றப் பகுதிகளில் 32 காசுகள், 34 காசுகள் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. ஆகவே இதைப் பரவலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட சிலபல நிலைமைகள் காரணமாக, அதில் ஏற்பட்டுள்ள சில ஒழுக்கக் கேடுகள் இன்னும் மக்களிடையேயிருந்து விலகியதாகத் தெரியவில்லை. கால்நடை இலாகா என்று சொல்லும்போதே மக்கள் சந்தேகக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் பார்க்கிறார்கள். ஆகவே நான் விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அதில் ஏற்பட்டுள்ள ஒழுக்கக் கேடுகளை உடனடியாகக் களைத்துவிட தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். காளைகள் வாங்குவதில் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலரிடம் மட்டுந்தான் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற பட்டியல் என்னிடம் இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட நிலை இல்லாமல் ஏழை விவசாயிகள், நல்ல முறையில் கால்நடையை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்ட விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு நல்லதொரு நிலைமை ஏற்படுத்தித் தரத் தக்க வகையில் அப்பேர்ப்பட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து காளைகளை வாங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை மருத்துவர்கள் இதுவரை கெஸ்ட் பதிவில்லாதவர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மனிதனுக்கு டாக்டர் எப்படி தேவையோ அப்படி கால்நடைகளுக்கும் மருத்துவர்கள் தேவை. ஆகவே அவர்களை கெஸ்ட் பதிவுள்ள அதிகாரிகளாக ஆக்குகிற ஒரு திட்டத்தை நம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் முழு வடிவத்தில் கொண்டு வந்துள்ளார்கள் என்று அறிகிறேன். அதை உடனடியாகச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு மன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கிட்டத்தட்ட ஆறேழுக்கால் கோடி ரூபாய்க்குள்ள மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளைக் குறித்து, குறிப்பிட்ட குறைவான நேரத்தில் பேசுவது என்பது சிரமமான காரியந்தான். இப்போது அமைச்சராக பிரச்சுவர்கள் சென்ற அரசினர்போது எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது இதே பிரச்சினையை—நேரம் போதாதென்பதை—கிளப்பினார்கள் என்பது என் ரூபகம். ஆகவே அடுத்த பட்ஜெட் வரும்போதாவது இதற்கு அதிகமாக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் முதலில்.

1968 மார்ச் 9] [திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

கால்நடையை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைய தினம் கோமாரி என்ற வியாதியைப் போக்க தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மாடுகளை அதிகமாகப் பாதிக்கக்கூடிய வியாதி இந்த கோமாரி வியாதி. இந்த வியாதியைப் போக்க இன்றைய தினம் உள்ள வைத்திய வசதிகள் போதாது. ஆகவே கிராமங்களில் மொபைல் யூனிட்டுகளை அதிகமாகப் போட்டு, டாக்டர்களையும் அதிகமாகப் போட்டு கிராமங்களுக்குச் செல்வதற்கான வழிவகைகளைக் காண்பது மிகவும் அவசியம். கால்நடை இலாகா ஊழியர்கள், “கண்டிஸ்ஜன்ஸி மீனியல்ஸ்” என்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடுமையான வேலைகள் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்கி சர்க்கார் கொடுக்கும் சலுகைகள், பிராவிடன்ட் போன்ற வசதிகளை அவர்களும் பெறுவதற்கு வழி செய்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும். அதற்கு ஓர் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டில் பன்றி வளர்ப்பிற்கு அதிகமான ஊக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டும். மேல் நாடுகளில் அதற்கான முயற்சிகளைப் பெருமளவில் எடுத்து வருகிறார்கள். பன்றிகளை வளர்க்க சிறப்பான ஏற்பாடுகளை எல்லாம் அங்கு செய்து வருகிறார்கள். நம் நாட்டில்தான் மட்டும் பஞ்சம் உள்ளது. இதைப் போக்க பன்றி வளர்ப்பதில் நாம் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும். போன தடவை கட்டசபையில் மீன் வளம் பற்றி, அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராகியிருந்த மாண்புமிகு திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் நிகழ்த்திய பேச்சைப் படித்துப் பார்த்தேன். இப்போது கொடுக்கப் பட்டுள்ள அறிக்கையையும் படித்துப் பார்த்தேன். அன்று சொன்ன பல விஷயங்களை வலியுறுத்தியாக வேண்டும். மீன் வளத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ரொம்ப ரொம்பக் குறைவு.

உணவுப் பஞ்சம் இருக்கக்கூடிய இன்றைய தினத்தில் கிட்டத் தட்ட 620 மைல்கள் கடல் வளத்தைப் பெற்றிருக்கும் நாம் அதை முறையாகப் பயன்படுத்தி அதிகப்படியான மீன்களைப் பெருக்குவதற்கு வசதி செய்தால் உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்க முடியும். அதற்காக இன்னும் அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டும். அதில் அதிகக் கண்காணிப்புடன் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நைலான் சப்ளிடி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது “நேஷனல் எம்ர்ஜென்ஸி” வந்ததால் சைலிடிப்பட்டது. “நேஷனல் எம்ர்ஜென்ஸி” நீக்கப்பட்டு விட்டதால் நைலானுக்கு சப்ளிடி கொடுக்கும் திட்டத்தை மீண்டும் அமலுக்குக் கொண்டு வந்து மீனவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீடு கட்டும் திட்டம். இந்தத் திட்டம் தேசிய நெருக்கடியின் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. சுதந்திரம் பெற்று இருபது ஆண்டு காலமாகியும் மீனவர்களுக்கு இன்னும் சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி கிடையாது. எனது தொகுதியில் அமைச்சரவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அங்கு கிட்டத்தட்ட 15,000 மக்களுக்கு ரோடு வசதியோ, போக்குவரத்து வசதியோ, படிப்பு வசதியோ கிடையாது. அவர்களுக்கும் ஆறு அறிவு இருக்கிறது என்பதைத் தவிர வேறு எந்த விதமான வசதியுமற்ற நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் இதற்காக விசேஷத் திட்டத்தை நிறுவி அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களுக்கு நிரந்தரமாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால், அங்கேயுள்ள மக்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, சமூகத்திற்கு முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கு நம் அரசாங்கு மீட்கக் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அரசு மாறியிருக்கிறது, அமைச்சர்கள் மாறிவிட்டார்கள், ஆனால் அந்த இலாக்காலில் மாறுதல் இல்லை, சுறுசுறுப்பில்லை. ஒரு சின்ன விஷயம்.

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1968 மார்ச் 9]

31, பழனிச்சாமி என்ற ஒரு குழு போட்டிற்காக அப்பிளிகேஷன் போட்டும், எம். எல். ஏ. பார்த்தும், டைரக்டரைப் பார்த்தும் விஷயம் நடக்கவில்லை. உதாரணத்திற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன். நம் அரசு வந்த பிறகாவது அந்த இலாக்காவைச் சுறுசுறுப்பாக ஆக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். நம் அரசாங்கம் இதில் நிச்சயமாகக் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனாலும் இந்த இலாக்காவில் “டிஸ்ட்ரிக்யூஷன்” சுறுசுறுப்பாக நடத்துவதற்கு இன்னும் அதிக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளச் செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மொத்தமாக போட்களை சேகரித்து வழங்கியிருக்கிறது. தனிப்பட்ட முறையில் வழங்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இப்போது வலியுறுத்த வேண்டாம்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவரவர்களே, தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை. உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன். போட் வழங்குவது சரியாக வழங்கப்படவில்லை என்று உதாரணத்திற்குக் கூறுகிறேன். என்னிடத்தில் பல மனுக்கள் இருக்கின்றன. வினியோகத்தில் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சுமார் 580 போட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டதில் 70 போட்டுகள் கடலிலே அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. 70 போட்டுகளுக்கு இன்ஷூரர் செய்திருந்தார்கள். அந்த இன்ஷூரன்ஸ் கிளியர் ஆகவில்லை என்று சொல்வதால் மீனவர்கள் மிகுந்த கஷ்டங்களுக்காளாகிறார்கள். இந்த மாதிரி சங்கடங்களையெல்லாம் இந்த அரசு நிச்சயமாகக் கவனித்து அந்தக் குறைகளைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கிராமங்களில் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் மூலம் போட்டுகளை வழங்கி கிராம மக்களுக்குப் பயன்படும்வகையில் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். மீன் வினியோகம் நமக்குப் போதவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வேண்டிய மீன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து, அதை நல்ல முறையில் வினியோகிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். அந்த விதத்திலே மீன் விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

“டி ரெய்னீஸ்” பற்றி ஒரு குறிப்பைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் விஷயத்திலும் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நாகப்பட்டினம் பகுதியை ஒரு மீனளத் துறைமுகமாக ஆக்குவதற்கு நாம் எல்லா வேலைகளையும் துரிதமாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காரணம் அங்கே சுமார் 15,000 மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிக வசதியைச் செய்து தந்தால் மீன் அதிகமாகக் கிடைக்காத நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கான நடைமுறையைச் செய்ய முடியும். எனவே அங்கு மீன்பிடி துறைமுகமாக மாற்றுவதற்குத் துரித நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, முத்துக் குளித்தலைப்பற்றி அதிகக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் பார்த்து நான் மிகுந்த பெருமைப்படுகிறேன். சங்க காலத்திலே வாணிகத்தைப்பற்றிப் பார்க்கும்பொழுது அருமையான முத்துக்கள் தென்பாண்டி நாட்டிலே இருந்ததைக் காண்கிறோம். உலகத்தில் கிடைக்காத முத்துக்கள் எல்லாம் அங்கே கிடைத்ததைப் பார்க்கிறோம். எனவே முத்து விஷயத்தில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எளிது தேசத்து முத்துக்களை விட நம் நாட்டு முத்து நல்ல வெள்ளையாகவும், தரமாகவும் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் இன்னும் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். முத்துக் குளிப்பதற்கு அதிகமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

காடுகளைப் பொறுத்தவரையிலே நிச்சயமாக இந்த அரசிலே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. வருஷநாடு மலையில் 240 அடியில் சாகுபடி செய்ய நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு

1968 மார்ச் 9]

[திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதை மனமார் வரவேற்கிறேன். அது பரராட்டத் தக்கது. இன்னும் கொஞ்சம் உயரத்திலே கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் அங்குள்ள மக்களுக்கும் நிரந்தரமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய ஒரு வசதியைச் செய்து தருமென்று நம்புகிறேன். அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகள் தேயிலைத் தோட்டங்களை விரிவுபடுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகள் தோட்டங்களின் விஸ்தரிக்களை விஸ்தரித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அங்குள்ள "உ எஸ்டேட்டு களைக்" கவனிக்க வேண்டும், கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிப்பர் ஒடிப்பவர்கள் மீது வழக்குகள் போடுகிறார்கள். அவர்கள் மீது பல வழக்குகள் போடப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. "லிபரல்" கண்ணோட்டம் இருந்தால் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காட்டு வளப் பாதுகாப்பைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வேதாரண்யத்தில் ஒரு காடு உள்ளது. அதைப் பாதுகாப்பதில், அதிகக் கண்காணிப்பை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாகப் போட்டைப் பொறுத்த வரையில், "யாரின்" மார்க் என்ஜின் கள்தான் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மற்றவை நடுக் கடலிலே நின்றுவிடுகின்றன என்று கூறுகிறார்கள். இதே மாதிரியான என்ஜின்களை ஏற்படுத்த "யாரின்" மார்க்குக்கு ஒதுக்கக் கொடுத்தால் உபயோகமாக இருக்கும். இதைப் பற்றி வல்லுனர்களைக் கலந்து இதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவிலே ஸ்பெஷல் புராஜக்ட் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அங்குள்ள மினவர்கள் சமீபத்தில் மழை, புயல் காரணமாக வீடுகளை இழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான நிவாரணமும் கொடுக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள டெப்டி டைரக்டரைப் பார்த்து மினவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். எனவே அங்கு நிரந்தரமாக இருக்க ஒரு புரொஜெக்ட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். "ஸ்பெஷல் புராஜக்ட்" படி அம்மாப்பட்டினத்தில் வீடுகள் கட்டக்கூடிய நிலையில் அங்குள்ளவர்களுக்கு குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி முதலியவைகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்ற உத்தரவாதத்திற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக எப்பொழுது புயலடித்தாலும் நாகப்பட்டினம் பகுதியில் உள்ள மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அங்கிருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் புராஜக்ட் போட்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கக்கூடிய வகையில், 100, 50 என்ஜின் லாமல் எல்லோருக்கும் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாமந்தன்பேட்டையிலே ரோடு வசதி, தண்ணீர் வசதி, போக்குவரத்து வசதிகள், சாமான்கள் வாங்கச் செல்ல முடியாமல் கஷ்டப்படும் நிலை அங்கேயிருக்கிறது. ஜில்லா டைரக்டரைச் சமீபத்தில் பார்த்து இதைப் பற்றி கேட்டேன். அங்குள்ளவர்கள் 20 வருஷ காலமாக இந்த நிலைமையிலேயே இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வசதியைச் செய்து தருவதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் புராஜக்ட் மூலம் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகப்பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல் அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி இல்லை. அதற்கு எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. முனிசிபாலிட்யிலே கேட்டால் நாங்கள் கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்; பஞ்சாயத்து யூனியனிலே கேட்டால் பணமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் இங்குள்ள மக்கள் குடி தண்ணீர் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குடி தண்ணீருக்கு ஐந்து மைல் தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சாமந்தன்பேட்டையிலுள்ளவர்கள் நாக்கப்பட்டினத்திற்கு வந்து தண்ணீர் கொண்டுபோகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகள் மாற வேண்டுமானால் உடனடியாக அவர்

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

[1968 மார்ச் 9]

களுக்குக் குடி தண்ணீர் வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டை நாம் செய்து வைத்தால் நிச்சயம் அவர்கள் நம்மைப் பாராட்டுவார்கள். அந்த ஏற்பாட்டை நாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-00

நேரம் இல்லாத காரணத்தால், மீனளம், காடு, கால்நடை, விவசாயிகளுக்குப் பிரதானமான சமச்சாரங்கள், விஷயங்கள் இவைகளைப் பற்றிப் பேச முடியாமல் இருக்கிற காரணத்தால் (குறுக்கீடு) நான் எழுதித் தருகிறேன். இருந்தாலும், அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலே இருந்த பொழுது கூறிய மாதிரி, அடுத்த பட்ஜெட்டிலே இதைப் பற்றி விவாதிக்க போதிய அவகாசம், சந்தர்ப்பம் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு இப்பொழுது சொன்ன மாதிரியான ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், 70 போட்டுகள் டெஸ்ட்ராய் ஆகியிருக்கின்றன, ஆனால், இன்ஷூரன்ஸ் இன்னும் கிளியராகவில்லை என்ற காரணத்தால், அதைக் கொஞ்சம் துரிதப்படுத்தி, அவர்களுக்குப் புதிய போட் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களிலே தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு போட் கொடுப்பதன் மூலமாக, அவர்களுக்குச் சௌகரியம் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால், அதையும் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அந்த ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த எம்ர்ஜென்ஸி வந்ததற்குப் பிறகு, நைலான் வலைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சப்ஸிடி நிறுத்தப்பட்டது. அப்படி நிறுத்தப்பட்டதை மீண்டும் கொடுப்பதன் மூலமாக அவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்ற அமைச்சர் அவர்களுக்கு சபாநாயகர் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி, இந்த வீடு கட்டும் திட்டம் எம்ர்ஜென்ஸி வந்ததற்குப் பிறகு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் மக்கள். ஆகவே, அதையும் மாற்றி அந்த திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த உத்தரவைப் போட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கால்நடை இலாகாவில் உள்ள கண்டிண்ட்ஜன்சி மினியல்ஸ் அந்த ஊழியர்கள் பல வருடங்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்தும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் தந்து, அவர்கள் வாழ்விலே ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நேரம் இல்லாத காரணத்தாலே திருப்தி இல்லாமல் இந்த வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் : வணக்கத்திற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மாண்புமிகு கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். முதமலைக் காட்டு யானையைக்கொண்டு அந்தப் பணியாளர்கள் நல்ல முறையில் வேலை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற ஊதியத்தை மாற்றி நல்ல தொகையைப் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய குறைகளை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்று பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 6, 7 ஆண்டு காலமாக அங்கே வேலை செய்கின்ற அரசாங்க ஊழியர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியோர்களெல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் வைக்கப்பட்டு இருப்பதால், ஊதியத்தைத் தவிர அவர்கள் மற்ற சலுகைகளை இழக்கின்றனர். அவர்களுக்குப் போதிய சலுகைகள் கொடுக்கின்ற வகையில் நிரந்தர ஊழியர்களாக அவர்கள் ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவ்வகையிலிருந்து வரும் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நீலகிரி மாவட்டத்தில் வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அங்கே குடியேற்றப்படும் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அவர்கள் பழக்கப்

1968 மார்ச் 9]

[திரு. ஜெ. பள்ளி கௌடர்.]

பட்ட தொழிலை அளிக்கும் திட்டம் அமைத்து அவர்களுக்கு வாழ வழி அமைக்க அரசு முன் வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. அவர்கள் இங்கு வந்ததும், தொல்லைப்படாமல், சிரமமின்றி, நல்ல முறையில் அவர்கள் தங்குவதற்குத் தேவையான வீட்டு வசதியையும், மற்ற வசதிகளையும் செய்து தருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எப்பநாடு சிரமத்தைச் சேர்ந்த ஆணைக்கட்டி, கல்லம்பாளையம் போன்ற இடங்களில் விளைச்சல் தரும் நிலங்கள் நிறைய இருந்தும், அவை பயிர் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அங்கு நல்ல முறையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதைக் கால தாமதம் செய்யாமல் உடனடியாக அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கரங்கூப்பி பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று பல ஊர்கள் இருக்கின்றன. ஊருக்கு அருகிலே நெருங்கி மரம் நடுவதைத் தயவு செய்து தடுக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வைத்துத் தள்ளி நடுமாறு மக்கள் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மரம் நடும் அளவைத் தள்ளிவைக்க ஒரு வரம்பை நிர்ணயிக்குமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் மரங்கள் விறகுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமாகப் பயன்படும் வகையில் அங்குள்ள மக்கள் தங்களுடைய சொந்தத் தோட்டங்களிலேயே, தேயிலைத் தோட்டங்களிலேயே நடடுக்குமாண்டு வருகிறார்கள். மரங்களை வெட்டி விறகுக்கு எடுத்துவருகின்றபொழுது பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, தாங்கள் போட்டு விளைவித்த மரத்தைத் தாங்கள் வெட்டி எடுத்து உபயோகம் செய்வதற்கு இடையிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை நீக்கத்தக்க வகையில் அவர்கள் நல்ல முறையில் அதை உபயோகிக்கத் தக்க வகையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு, கால் ஏக்கரோ, அல்லது அரை ஏக்கரோ என்று ஒரு வரம்பு நிர்ணயித்து, அதை அவர்கள் வெட்டி எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு அளவுக்கு அரசு வழிவகை செய்யுமானால் மாவட்ட மக்கள் என்றும் அரசுக்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்று கூறி, இந்தக் குறைகளை எல்லாம் போக்கத் திறனோடு பணிபுரியும் நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அவன் செய்வார்கள் என்று நம்பி, வணக்கத்தைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, மீன் ஒரு சுவையான உணவு மட்டும் அல்ல, மற்ற உணவுப் பொருட்களையும் சுவையாக உட்கொள்ளச் செய்யக்கூடிய ஒரு உணவுப் பொருள். மேலும் ஊட்டச் சத்து, நிறைந்துள்ள உணவு. இந்நிலையில் உணவுப் பற்றுக்குறைக்குப் பரிகாரமாக மீன் வளத்தைப் பெருக்குகிறோம் என்று, உணவு உற்பத்தித் துறையினரும் அரசியல்வாதிகளும் மற்றவர்களும் வழி கூறுவார்களானால், அது நம் நாட்டினுடைய பொருளாதார நிலையையும், வாழ்க்கைத் தரத்தையும் மக்களுடைய உணவுப் பழக்க வழக்கங்களையும் நன்கு உணராமல், வெறும் புத்தக அறிவை வைத்துச் சொல்வதுதான் என்று நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். மீன், நான் முன்னால் குறிப்பிட்டதுபோல மற்ற உணவுப் பொருட்களையும் சுவையாக உட்கொள்ளச் செய்கின்ற ஒன்றுதலால் உணவுப் பற்றுக்குறையை நீக்குவதற்குப் பதிலாக, உண்மையிலேயே உணவைக் கூடுதலாக உட்கொள்ளச் செய்கின்றது என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். எனவே, உணவுப் பற்றுக்குறை கண்ணோட்டத்தை விட்டு விட்டு, ஊட்டச் சத்து மிகுந்த பொருள் என்றும், உணவைச் சுவையாக உட்கொள்ளச் செய்கிறது என்ற முறையிலும் மீன் வள இலாகாவை நாம் இன்னும் போற்றிப்பேண வேண்டியது கடமை என்று நான் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 மார்ச் 9]

மேற்சொன்ன நிலையில், நாம் மீன் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்குத் தேவை இருக்கிறது—உணவுப் பற்றாக்குறையினால் அல்ல; உணவு ஊட்டச் சத்துக் குறைவினை நீக்கி சுவையாக மற்ற உணவுப் பொருள்களை உட்கொள் சய்வதற்காக என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மீன்வளத் துறையை அரசு எவ்வாறு கவனிக்கிறது என்று கூற முற்படலாம் என்று கின்றேன்.

நமது மாநிலத்திற்கு 57 கோடி மீன் குஞ்சுகள் தேவைப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கடந்தகால அரசு 1966-67-ல் 4.96 கோடி மீன் குஞ்சுகளையும் செயற்கை முறையில் 4.24 கோடி அளவு மீன் குஞ்சுகளையும் வழங்கினார்கள் என்ற வகையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்த அரசு 1967-68-ஆம் ஆண்டிலும் 1968-69-ஆம் ஆண்டிலும், ஆக இரண்டு வருடங்களுக்கும் சேர்த்து 6 கோடி மீன் குஞ்சுகளையும் 8 கோடி செயற்கை மீன் குஞ்சுகளையும் தான் சேரிக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. 1966-67-ஆம் ஆண்டிலேவிட இது குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் மீன் வளத்தைப் பெருக்க இந்த அரசு நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்பதுதான் என்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு அங்கத்தினர் மாஸ்டர் பிளான் ஒன்று அமைப்பதற்கு 10 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இதைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் பதிலளிக்கையிலே குறிப்பிடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எங்களால் கடந்த வருடங்களில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்ற பொழுது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக 10 கோடிக்கு மேலே ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். எனவே, இந்த மாஸ்டர் பிளான் எந்த விதமாகவும் ஒரு நூதன கருத்தாக பயன்படத் தக்க கருத்தாக எனக்குப் புலப்படவில்லை.

மேலும் நேற்றையதினம் எங்களது கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். புள்ளி விவர இலாகா கொடுக்கின்ற புள்ளி விவரங்களை நம்பி மோசம் போகாதீர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையே நான் மீண்டும் இங்கு கூற வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே முதலாவது பக்கத்திலே நமது நாட்டில் எட்டு இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு உள்நாட்டு நீர் நிலைகள் இருக்கின்றன என்றும், அதில் நாம் மீன் வளர்க்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில், 4-வதுபக்கத்தில், நீர் வறறுத நீர்நிலைகளின் மொத்த பரப்பளவு 1.5 இலட்சம் ஏக்கர் என்றும், குறிப்பிட்ட காலங்களில் மட்டும் நீருள்ள நிலைகளின் பரப்பளவு 3.9 இலட்சம் ஏக்கர் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, 5.4 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுதான் வருகிறது. ஆனால், இந்தக் கணக்கு எந்த முறையில் லட்சம் ஏக்கர் என்று வந்தது என்று எனக்கு தெரியவில்லை.

அடுத்து, கடந்த 3 வருஷ திட்டத்தின் மூலமாக, முன்னால் இருந்ததை விட, 4 மடங்காக மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம். ஆகவே, முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் இந்தத் துறையை கவனிக்கவில்லையென்று ஆளும் கட்சியினரும் அல்லது அவர்களோடு துணை கொண்டுள்ள எதிர் கட்சியினரும் குறை கூறினால் அந்தப் பெருக்கத்திற்கு என்ன விளக்கம் கூறுவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மீனவர்கள் கடல் பிரதேசத்தில் கொந்தளிப்பாக இருக்கும் இடங்களில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலையான வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. அம்மாதிரி 3½ லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஒரு லட்சம் வீட்டு மனைகள் தேவையாக இருக்கும் என்ற முறையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இப்பொழுது இந்த நிதி ஆண்டில் வெறும் 100 வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு தான் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இது இந்தப் பிரச்சினையை எந்த வேகத்திலே சமாளிக்கலாம் என்பது புரியவில்லை. ஜனத்தொகை பெருக்கிக்கொண்டிருக்கும் அளவிலே 100 வீடுகள் வருடம் ஒன்றுக்கு

1968 மார்ச் 9]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

கட்டிக்கொடுத்தால், மீன்வர்கள் வீட்டுப் பிரச்சினை ஒரு நாளும் தீராது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, வீட்டு வசதிக்கு கூடுதலாக பணம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே 100 வீடுகள் என்று சொல்லியிருந்தாலும், டீடைட்டு பட்ஜெட் மைனர் ஹெட்டில் எண் 20-ல் வீட்டு வசதிக்காக அலாட் செய்யப்பட்டிருக்கிற பணம் ரூ. 100. அது எந்த முறையில் என்பது புலப்படவில்லை. 100 வீடுகளுக்கு ரூ. 100 என்ற கணக்கிலா? (ஓர் உறுப்பினர் : டோகன் கிராண்டு).

அடுத்தபடியாக, மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக நாம் பல மீன்பிடித் துறைமுகங்களை அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். குளச்சல் நகரத்தில் ஒரு மீன்பிடித் துறைமுகம் கட்ட வேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்து, அதற்கான ஹைட்ரோகிராபிக் சர்வேயெல்லாம் முடிந்து நான்காவது டிராப்ட் அறிக்கையிலே சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அது சம்பந்தமாக இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசு அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், குளச்சல் நகரத்தில் ஒரு படகு கட்டும் தளம் ஏற்படுத்தப்படும் என்று நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அது சம்பந்தமாகவும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுகாறும் எடுக்கப்படவில்லை. இனிமேலாவது, இந்த அரசு இதைக் கவனித்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தோணித் துறைமுகம் கட்டுவதற்காக எனது மாவட்டத்தில் லீபரம், முட்டம் ஆகிய இடங்களில் ஹைட்ரோகிராபிக் சர்வே முடிந்துவிட்டது என்று நான்காவது டிராப்ட் பிளானில் கூறப்பட்டது. ஆயினும் அங்கு கூட ஏதாவது செய்ததாகத் தோன்றவில்லை. எனவே தயவு செய்து குளச்சல், லீபரம், முட்டம் போன்ற இடங்களில் மீன் பிடித் துறைமுகம், தோணித் துறைமுகம் கட்டித்தர இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் குளச்சலில் படகு கட்டும் தளத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அங்கு நிறைய மீன்வர்கள் வாழும் பகுதி. அங்கு படகு கட்டுவது மிகவும் தேவை. அங்குள்ள வன இலாகாவிலிருந்து அதற்கான மரங்கள் எளிதில் கிடைக்க வாழ்ப்பு இருக்கிறது. அதை நாம் பயன்படுத்தி படகு கட்டும் துறையை உடனடியாக கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சினை என்னவென்றால், குளிர்பதன, நிலையங்கள், மீன்பதன்கூடங்கள் போக்குவரத்து வண்டிகள் இவைகளெல்லாம் உள்ளதால் எல்லா மீன்களும் வெளியே போய்விடுகின்றன. அதனால் மீன் பிடிக்கின்ற இடங்களில் மீன் இடைப்பதில்லை. இதை இப்பொழுது வியாபார கண்ணோட்டத்தில் அணுகுகிறார்கள். மீன் பிடிக்கும் இடத்தில் உள்ளவர்களும் மீன் புசிப்பார்கள் என்பதை உணர்ந்து, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு மீன், அதாவது அந்த இடத்தில் உள்ளவர்களுக்குத் தேவையான மீன்கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். குளிர்பதன நிலையங்கள், போக்குவரத்து வண்டிகள் ஆகியவைகளுக்கு மீன்கள் எடுத்துச்செல்லப்படும்பொழுது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை அங்குள்ளவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கிவிட்டு, மீதமுள்ளதைத்தான் எடுத்துச் செல்லும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வனத்துறையைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டக் குறிப்பில் வனத்துறை 17 சதமான இடம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது அவையின் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் 13 சதமானம் வனப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீத 4 சதமானத்தை இந்த அரசு கபளீகரம் செய்துவிட்டது என்று நான் சொல்லவரவில்லை. ஆனால், இந்தக் கணக்கில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்பதைப் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் தேவையான அளவு வனப்பிரதேசம் இல்லை. இங்கே வெறும் முள்ளும்,

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 மார்ச் 9]

புதர்களும் நிறைந்த இடங்களை ரிசர்வ் பாரெஸ்டு என்று ஒதுக்கி வைத்திருப்பதில் வன இலாகாவுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே நல்ல வனமாக இருக்கின்ற இடங்களை வனத்துறை ரிசர்வ் பாரெஸ்டாகி எடுத்துக்கொண்டால் போதும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மற்றப் பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால், பாறைகள் நிறைந்த இடங்களாக இருப்பதால் பெரிய மரங்கள் வளரக்கூடிய நிலைமை இல்லை என்று தோன்றுகிறது. கன்னியாகுமாரி மாவட்டத்தில் நிறைய செழிப்பான அடர்ந்த வனப் பிரதேசங்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மேலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் ரப்பர் தோட்டங்கள் செயல்பட்டுவருகின்றன. இந்த நிலையில் அங்கு ஒரு டிஸ்டிரிக்ட் பாரெஸ்ட் ஆபீஸ் இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அதற்காக அங்குள்ள மக்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குச் சென்று அணுகவேண்டியிருக்கிறது. எனவே, உடனடியாக பிரச்சினைகளைப் பரிசீலித்து முடிவு செய்வதற்கு முடியாத நிலையில் இந்த இலாகா செயல்பட்டு வருகிறது அந்தப் பகுதியில். ஆகவே, உடனடியாக இந்தக் குறை நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு இருக்கிற அடர்ந்த காட்டுப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றாற் போல், ரப்பர் தோட்டங்களின் தேவைக்கு ஏற்றபடி அங்கே நிச்சயம் ஒரு டிஸ்டிரிக்ட் பாரெஸ்ட் ஆபீஸ் தேவை என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறவேண்டிய தேவையில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்கு உணர்ந்து, ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும், இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல, வனத்துறை மழை பெய்வதற்கு நல்ல காரணமாக இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், முன்னால் இருந்த அடர்ந்த காடுகளில் இருந்த நீர்நீற்றுகளினால், மேகங்கள் முட்டும்பொழுது, தடுக்கப்பட்டு குளிர்ச்சிபெற்று மழை பொழிவதற்கு வழியாக இருந்தது. அந்த நீர்நீற்றுள்ள வனப்பிரதேசங்கள் ரப்பர் தோட்டங்களாக மாற்றப்பட்டதன் காரணமாகவும், கோதையார் ஹைட்ரோ எலக்டிரிக் ஸ்டேஷின் கீழ் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் வனப் பிரதேசங்கள் காலி செய்யப்பட்டதாலும், அந்த மாவட்டத்தில் இப்பொழுது மழை இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பொது மக்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அடர்ந்த காடுகளை ரப்பர் தோட்டங்களாக மாற்றும்பொழுது அதிகமாக கவனித்து செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில், ரப்பர் தோட்டங்கள், தேயிலை தோட்டங்கள் ஆகும்பொழுது இயற்கையிலே இருக்கிற நீர்நீற்றுகள் வறண்ட தோட்டங்களாக மாறிவிடுகிறது. இந்த நிலையில் மேகங்கள் தடுக்கப்பட்டு குளிர்ப்பிக்கப்பட்டு மழை பெய்ய இயலாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை வால்கலை இலாகாவின்மேலே தொடர்பு கொண்டு சிந்தித்து கவனமாக செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் எனது சிறுநேரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்களுக்கு ஐந்து நிமிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்குள்ளாக முடித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***திரு. எம். சுரேந்திரன் :** மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்று இலாகாக்களின் மானியங்களின் மீது விவாதிக்க ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற நேரம் மிகவும் குறைவு என்று முதலில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு கட்சி சார்பில் பேசுகிறவர்களுக்கு இன்னும் சிறிய அதிக நேரம் வழங்குவதற்கு அடுத்தாற்போலாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது இந்த மூன்று மானியங்களில் நான் வெட்டுத் தீர்மானம் அளித்திருக்கிற காட்டு இலாகா மானியத்தைப்பற்றி மட்டும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கிற 50,331 சதுரமைல்களில், 8,129 சதுரமைல் காட்டு இலாகாவின் கணக்கில் இருக்கிறது. காட்டு இலாகாவின் கணக்கில் இந்த வில்தீரணம் இருக்கிறதே தவிர, இது முழுவதும் காடாக, வனமாக

1968 மார்ச் 9]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி நிலப்பரப்புகள் இருக்கிற பல பகுதிகளிலே விவசாயிகளால் விவசாயம் செய்யப்படுகிற பகுதிகள் இருக்கின்றன. விவசாயம் செய்யாமல் காலியாக சும்மா கிடக்கிற பகுதிகள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி இருக்கிற பகுதிகள் வனவாசி, பக்கநாடு பாரெஸ்டு பகுதியிலே விவசாயம் செய்துவருகிற பகுதி 1,500 ஏக்கரா இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் கடந்த யுத்த காலத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னால் 1953-ம் ஆண்டில் இந்த நிலங்களில் அவர்கள் குமரி விலாட்டத்தில்தான் விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

அம்மாதிரி அவர்கள் விவசாயம் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள் என்கிற காரணத்தால், 1954-ல் அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி அளிக்கப்பட்ட நோட்டீஸ் நியாயம் இல்லை. அவர்கள் பல நாட்களாக விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்பதற்காக அந்த விவசாயிகள் அனைவரும் சேர்ந்து வனவாசி பக்கநாடு விவசாயிகள் சங்கம் என்று ஒரு சங்கத்தை 1954-ல் அமைத்துக்கொண்டார்கள். அந்தச் சங்கம் அவர்களுக்காக பல்வேறு விதமான கிளாச்சிகள் செய்து, ஓராயிரம் ஆண்டுகளும், பெண்களும், சேலம் வரை நடந்து சென்று அதை அமைச்சர் திரு. காமராஜரையும், அப்பொழுது காட்டிலாகா அமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலத்தையும், சந்தித்து முறையிட்டார்கள். அதன் பிறகு பிரஜை சோலிஸ்ட் கட்சி தலையிட்டு, அதன் மத்திய கட்சிக்கு அந்தத் தகவலை தந்தது. அவர்கள் போர்டியர் தந்துவாதே என்பவரை அனுப்பி, அவர் நிலைமைகளைப் பரிசீலித்து ஒரு ரிபோர்ட்டு கொடுத்தார். அதன் பிறகு தலைவர் திரு. கிருபாணி, திரு. காமராஜரைச் சந்தித்து அந்த நிலங்கள் பூராவையும் அவர்களுக்கே வழங்குவது என்று 1958-ல் காட்டிலாகா அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலத்தின் ஆட்சியில், அரசாங்கத்திற்கும் அந்த சங்கத்திற்கும் ஒப்பந்தம் ஒன்று ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தப்படி அந்த நிலங்கள் சர்வே செய்யப் பட்டு, எல்லைகளை வகுத்து, பக்கத்தில் இருக்கும் நிலங்களுக்கு வாங்கும் குறைந்த வரியை குத்தகையாக வைத்துக் கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். அந்த முடிவுக்குப் பிறகு, அவர்கள் 1958-ல் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தப்படி 1963-ல் 5 வருட குத்தகையை முழுவதும் அளிக்க வேண்டுமென கட்டளை பிறந்தது. சர்வே செய்து, கல் போட்ட நாளிலிருந்து, அல்லது 20 வருஷத் தவணை குத்தகைப் பாக்கியை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சங்கம் கோரித்த கோரிக்கைக்கு பதில் இல்லாமல் இருக்கும்போது, 1966-ம் வருஷத்தில் குத்தகைப்பணம் 5,000 ரூபாயையும், விவசாயிகளிடமிருந்து சங்கம் வாங்கிக் கட்டியது, இப்படிக் கட்டப்பட்டிருந்தும், சர்க்காருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஒப்பந்தம் இருந்தும், காங்கிரஸ் அரசு 1966-ம் வருஷம் ஜன் மாதம் 30- ம்தேதியில் அந்த விவசாயிகளை பலரையும் இரவுக்கு இரவே போலீசாரை வைத்து சிலரை வெளியேற்றினார்கள். அவர்கள் செய்த அரசியல் விரோதத்தினாலேயே அல்லாது, நியாயமான காரியம் அல்ல. அப்படி வெளியேற்றினவர்கள் லாரிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு போய் தூரமான பகுதியில் விட்டு விட்டார்கள். அவர்கள் சங்கத் தலைவர் நீதி மன்றத்தை அணுகி அங்கே ஒரு ரிட் பெடிஷனைப் போட்டார்கள். அதன் பேரில் ஒரு தடை உத்தரவையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் திரு. வடிவேல் அவர்களுடைய முயற்சியால் பெற்றுக் கொண்ட அந்தத் தடை உத்தரவிற்குப் பிறகு, காட்டிலாகா அதிகாரிகளும், போலீசாரும் அதையும் மீறி காரியங்களைச் செய்தார்கள். மீண்டும் அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் கோர்ட்டை அவமதித்ததாக வழக்கு போடப்பட்டது காங்கிரஸ் சர்க்கார். அதன்பிறகு நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்டது. அப்படி ஏற்பட்ட உடனே, இது சம்பந்தமாக 1967-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 21-ம் தேதியில் மாண்பு மிகு அண்ணா அவர்களைச் சந்தித்து, நிலைமைகளைச் சொல்லி, அனைத்தையும் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது.

[திரு. எம். கரேந்திரன்]

[1968 மார்ச் 9]

உடனேயே அவர்கள் இந்த விஷயத்தை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, அனுதாபத்துடன், மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரையும் அழைத்து நிலைமைகளை அவர்களுக்கும் விளக்கி, அங்கே ஒரு மாநாடு கூட்டி, அந்த, மாநாட்டுக்குச் சென்று அங்கே தீர்மானம் நிறைவேற்றி பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆராயச் சொன்னார்கள். அதே முறையில் 1967-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 4-ம் தேதியில் அந்தப் பகுதியிலே விவசாயிகள் மாநாடு ஒன்று கூட்டி, தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தின்படி, 1967-ம் வருஷம் மே மாதம் 4-ம் தேதியில் அங்கே விஜயம் செய்த முதல் அமைச்சரையும் சந்தித்து, அப்பொழுது அவர்கள் பூளாம்பட்டி, மேட்டூர் கூட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு நிலங்களை வழங்குவதாக பகிரங்கமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த விவசாயிகளுடைய சரித்திரம் ஒரு நீண்ட சரித்திரம். அது மட்டுமல்ல. அந்த விவசாயிகள் இந்தக் காலத்திற்குள் 150 வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். 90 கிணறுகளையும் வெட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களைச் செப்பணிட்டு ஒழுங்கு செய்ய செலவிட்டிருக்கும் பணம் கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் வரையில் இருக்கும். ஆகவே, அந்த நிலங்களை அந்த விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, அது பற்றி ஆராயப்படும் என்று அமைச்சருடைய ஆய்வுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிலே பவானிசாகரிலே நிலத்தை வழங்க ஒரு கமிட்டியை அமைத்து குத்தகைக்கு கொடுப்பது பற்றி ஆராயப்படும் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அது மற்ற இடங்களுக்கு பொருத்தமாக இருக்கலாம். இந்த மாதிரி முறையில் எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரை ஒரு தீர்மானத்திற்கு வரக் கூடாது, என்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், 1940-லிருந்து இருந்துவரும் பிரச்சினை அங்கே கிணறுகள், வீடுகள் இவைகளையெல்லாம் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்கள் போன்றபுதுப்பகுதியில்ல. சமீபத்திலே அமைச்சர் சபையிலே குறிப்பிட்டார்கள். மதுரையில் 40,000 ஏக்கர், கோவையில் 6,000 ஏக்கர், சேலத்தில் 4,000 ஏக்கர் காட்டிலாகா நிலத்திலிருந்து விவசாயத்திற்கு அளிக்கப்படும் என்று. ஆனால், இந்த ஆய்வுரையில் இது சம்பந்தமான குறிப்பு இல்லை. இந்த விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே இந்தப் பகுதி சர்வே செய்து, எல்லைக்கல்கள் போட்டு, ஒரு வருஷக் குத்தகையும் கட்டியிருக்கிறார்கள். 1958-லேயே சர்க்காருக்கும், அந்த விவசாயிகளுக்கும் ஒப்பந்தம் வேறு இருக்கிறது. ஆகவே பல அம்சங்களில் அவர்களுக்கு நிலம் அளிக்க, பட்டா அளிக்க எல்லா விதமான நியாயங்களும் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களில் போல இல்லை. ஆகவே, இங்கே பட்டா கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சருக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கால்நடையைப் பற்றிப் பார்க்கும் போது, பல இடங்களில், அவை நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படுவதில்லை. அதற்குக் காரணம், அவற்றிற்குத் தேவையான, பிண்ணாக்கும், தலிமும், இன்னும் மற்ற உணவுப் பொருள்களும் சரியான வகையில் கிடைப்பதில்லை. விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். வெளிநாடுகளுக்குப் போய்விடுவதால் தான் கிராக்கியாக இருக்கின்றது.

அடுத்து, மீனவர்களுக்கு செவ்வனே காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. என்னுடைய பகுதியில் மேட்டூர் அணையிலிருந்து மீன் பிடிக்கிறார்கள். அப்படிப் பிடிப்பவை எல்லாம் வெளியிலே போய்விடுகின்றன. ஆனால் பக்கத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு குறைந்த விலைக்கு, சாப்பிடக் கிடைக்க வில்லை. பிடிக்கும் மீன்களை அத்தனையையும் வெளி இடங்களுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு, எளியவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் மீன் கிடைக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிடிக்கும் மீன்களை வெளி

1968 மார்ச் 9]

[திரு. எம். சரேந்திரன்]

மிடங்களுக்கு அனுப்புவார்கள் பலர் லாபத்திற்கு அனுப்பி லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதனால் கிடைக்கும் லாபமோ பலனோ மீனவர்களுக்கு சரியான முறையில் பயன் படுவதில்லை. இந்தக் குறை எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. விற்பனையால் ஏற்படும் பலன் மீனவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். அந்த வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஜி. நடராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளையும் ஆதரித்து, நேரம் ஐந்து நிமிஷமே இருப்பதால், என்னுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மீன் உற்பத்தியை முன்னிட்டு நம்முடைய அரசு அதிகமான தொகையை ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்று, அந்த நேரத்தில் மீன் உற்பத்தி பற்றி சில கருத்துக்களையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறு குளங்கள், ஏரிகள் என்று சொல்லக் கூடியவற்றை தனி நபர்களுக்கு பட்டா வழங்குவதை விட்டு, பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புகளுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கால்நடை பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்குக் கால்நடைகள் மிக மிக அவசியமானவை என்பது உண்மை. அதற்காக ரூ. 3,66,68,000 நிதி ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இன்றுள்ள நிலையில் கால்நடைகள் மிகவும் ஈனமடைந்திருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம். குறிப்பாக, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் கால்நடைகள் வளர்ச்சியடையவில்லை என்ற நிலையைக் கருதி, கால்நடைகளுக்கு அதிக ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் அங்குள்ள காடுகளில் புல் உற்பத்தி செய்து, இயற்கையான உணவுச் சத்துக்கள் கால்நடைகளுக்குக் கிடைக்கும் ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். அங்குள்ள காடுகளில் ஒரு பகுதியை கால்நடைகளின் தீவனத்திற்கென்று ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் கால்நடைகள் வாங்கிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய கடனுதவிகளை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கால்நடை மருத்துவ மனைகளை ஊராட்சி ஒன்றிப்பின் சார்பில் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த மருத்துவ மனைகளில் போதுமான மருத்துவ அதிகாரிகள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. கால்நடைகளுக்கு வியாதி வரும்போது, அவற்றை மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு வந்து சிகிச்சை பெற வேண்டிய நிலையில், அங்கு அதிக நேரம் காத்திருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. காரணம், போதிய மருத்துவ அதிகாரிகள் இல்லாததுதான். ஆகவே, கால்நடை மருத்துவ மனைகளில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் மருத்துவ அதிகாரிகளை நியமித்து, கால்நடைகளுக்கு உடனுக்குடன் மருத்துவ வசதி கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள காடுகளில் நீலகிரித் தைலம் உற்பத்தி ஆகக்கூடிய செடிகளை உற்பத்தி செய்ய அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக, அங்கு தேயிலை தோட்டங்களையும் வைத்து உற்பத்தி செய்தால், அடுத்த ஆண்டில்

பிற
பகல்
12-39

[திரு' ஜி. நடராஜன்]

[1968 மார்ச் 9]

இலங்கையிலிருந்து வரக்கூடிய தமிழர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறு காடுகள், தோப்புகள், என்று சொல்லக்கூடிய தோப்புகளை ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளிடம் ஒப்படைத்தால், அந்தத் தோப்புகளில் நல்ல தழை தரும் மரங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும். அத்துடன், புனிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையில், புனியஞ் செடிகளையும் உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, காடு சம்பந்தப்பட்ட தோப்புகளை பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER : Dr. Hande will wind up for his party in about ten minutes.

*DR. H. V. HANDE : I am grateful to the Speaker for this opportunity to speak on these four Demands. On behalf of the Party we have given a cut motion for each Demand. The total of these Demands comes to roughly Rs. 8 crores. To-day we are debating a subject which is going to tax us to the tune of nearly Rs. 8 crores.

At the very outset, I cannot resist the temptation to pay my compliment to the Minister for Agriculture for the excellent reply he gave last time. I noted with what meticulous care he listened to the speeches of the members and gave his reply. I would request the other Ministers to follow suit. We members get the satisfaction that all the points have been noted and that action will be taken on them.

Fisheries is very important as far as our State is concerned. We have a coastline of nearly one thousand kilometers or six hundred odd miles. Having such a vast coastline I am afraid the performance of the Fisheries Department is not very satisfactory. It could have done better. For instance, I wish to point out that we were able to catch 2.51 lakh tonnes of fish in 1965-66 and 2.79 lakh tonnes in 1966-67. In one year we have raised the catch by 10 to 12 per cent. We can do much better with the amount that we are spending.

Now I come to the budget allotment for fisheries. According to page 74 of the Budget Memorandum, the Revised Estimate for 1967-68 for Fisheries Development Schemes is Rs. 58.93 lakhs where as the Budget Estimate for 1968-69 is Rs. 42.98 lakhs. Normally we find that the provision is increasing. As far as in Fisheries Development Schemes are concerned, there is not only no increase, but there is a decrease to the tune of Rs. 16 lakhs. The other expenditure has increased from Rs. 43.13 lakhs to Rs. 45.27 lakhs. That may be due to the fact that we have given a higher dearness allowance. The point is that for development schemes we have not only not increased, but decreased the allotment. I wish the Minister for Agriculture takes note of this fact.

Another point I would like to stress is the pathetic conditions in which our fishermen are living to-day. They are not able to

1968 மார்ச் 9]

[Dr. H. V. Hande]

get enough catch and sell what they catch at a competitive rate. We should try to increase their catch. We should see that fishermen are able to sell fish directly to the consumers as far as possible and that middlemen are avoided. For instance, we can have vans for the speedy transport of fish to the consumers instead of having a dozen middlemen.

The living condition of fishermen is a very important aspect on which I would like to lay particular stress. In very interesting survey that was made recently by a very good friend of mine, I found some appalling points which I would like to place before the Minister.

'A study of their housing conditions tells a very sorry tale. More than 90 per cent of the houses are flimsy and cheap construction to serve the purpose of providing just shelter. 94 per cent have only thatched roof, 75 per cent have mud walls and 74 per cent mud floor. 55 per cent of the houses have only one room. Household utensils are mostly mud pots, aluminium plates and glass tumblers. Almost all families depend on the meagre facilities provided by the Corporation. Taking the kuppams in the City as a whole—I am speaking of the standard of living with regard to the City, I am sure the conditions will be much worse in other places—there is only one tap for 94 families, one lavatory for 171 families and one bath room for 67 families.'

Undernourishing food and this appalling condition are their lot, in spite of the fact that they provide the people with protein-rich fish. Their longevity is least, because they spend a lot of energy. How best can we cope up with this problem? We can cope up with this problem by seeing that their economic condition is improved, that they catch more fish and that the fish is transported to the consumer point without middlemen.

There was a Russian Team which came and made some remarks. I do not remember what the remarks are. There was a Reserve Bank Team which made some investigation. I would like the Hon. Minister in his reply to tell us what the observations of the Russian Team are and what the outcome of the investigation by the Reserve Bank Team is.

I would stress that we should try to encourage private traders as far as possible. This is not my usual slogan. I am only pleading on behalf of the poor people. I would plead that they should be given incentives.

With regard to cyclone protection, we should have places where we can give protection to fishermen whenever there is a cyclone. The persons first affected by a cyclone are the fishermen who are almost on the coast. Cyclone protection is very important and I am sure my distinguished Friend opposite (Thiru M. Vedachalam) will agree with me.

With regard to the Forest Department, I have to say, first of all, that I am happy about Cinchona. It has given us better dividends.

[1968 மார்ச் 9]

THE HON. THIRU A. GOVINDASAMY : We are not discussing about Cinchona now.

Dr. H. V. HANDE : Now, coming to Forests, I must say that the forest area must be increased and there should be increased afforestation. Even in the olden days importance was given to the preservation of forests. As far as the Forest Department is concerned, I think that they can do much better but unfortunately it is not so now. In this connection, I wish to point out certain facts to the Hon Minister. On page 86 of the Budget Memorandum it is stated that under Demand 35.—Forest Department—Establishments the Revised budget Estimate for 1967-68 is Rs. 70.45 lakhs. The Revised Estimate has gone up to Rs. 86.58 lakhs. In 1968-69, it has gone up to Rs. 98.17 lakhs. There has been a steady upward curve during these three years. In the Explanation it is stated that the increase is also due to the establishment of a Tea Plantation for the rehabilitation of repatriates from Ceylon. I cannot agree with this part of the explanation for the reason that under Demand 44—Capital Outlay and Forests—Organisation, Improvement and Extension of Forests, the Budget Estimate (Revised) for 1967-68 is Rs. 20.75 lakhs while the Revised Estimate for 1967-68 is only Rs. 17.39 lakhs, that is nearly Rs. 3½ lakhs less than the original Estimate. Also, under 'Development Schemes—Schemes in the Five-Year Plan', the Budget Estimate (Revised) for 1967-68 is Rs. 52.72 lakhs and the Revised Estimate is only Rs. 43.81 lakhs. The Budget Estimate for 1968-69 is further reduced to Rs. 38.43 lakhs. Therefore, the explanation that the increase is due to the establishment of a Tea Plantation under Demand 35—Forest Department is not very convincing. On the other hand, there has been increase in the Establishment charges. On the development side, there is decrease in expenditure. This should not be the case. There should be more amount allotted for development schemes. I request the Hon. Minister to collect the relevant facts and figures and see that more funds are allotted for the development schemes. Now, so far as the forest resources are concerned, our State is the most backward State in the entire country. So far as Mysore and Andhra States are concerned, they have got a lot of forests. We must also develop our forests. If there are no forests and consequently no rain, it will be a terrible phenomenon and I would request the Hon. Minister to look into the matter.

Now, I want to say a few words about Animal Husbandry. Now we are having small poultry farms which are not functioning properly, as is evident from the answers given by the Hon. Minister during question hour. I would like the Hon. Minister to plug the loopholes which came in the way of the proper working of the Farms.

Now I come to another point. The Government instead of directly entering the production field, can take keener interest in improving the livestock. I would request the Hon. Minister to address himself to the desirability of increasing the livestock potential in our State.

1968 மார்ச் 9]

[Dr. H. V. Hande]

With regard to Hosur Farm, the hon. Member, Thiru Venkataswamy knows it very well. He has supplied me some points. One is the Calf Subsidy Scheme. Although our cattle population is very large, yet vast majority of these cattles and Buffaloes are non-descript type and of poor productivity. The need for improving the quality of cattle and raising their productivity has been recognised since long and organised attempts to develop cattle on an effective scale was initiated with the introduction of the Key Village Scheme. The Key Village Blocks helped in creating pockets of good quality cattle in various parts of the State where the superior progeny are giving much more milk than their dams. These good graded progenies which are developed in Hosur taluk are sold at higher rates to the milkmen at Bangalore. In order to stop this drain of good graded cross-bred heifers, the calf subsidy scheme should be introduced. If the public are given the incentive to rear the cross-bred heifer calves up to the age of maturity there will be much increase in the production of milk and milk products.

The second point is with regard to the Calf Rearing Centre at Ratnagiri near Hosur. Graded heifer calves and good heifer calves can be purchased from the public through a committee and can be reared at the calf-rearing station in Hosur taluk. These calves when they are attaining maturity can be inseminated with the semen from pure-bred Jersey and Fersian buiported bulls of high milk yield. Thus in the first generation there will be much improvement in the milk yield. Recently when I went by car I saw a number of Ongole bulls. The quality of the bulls in Nellore and Guntur is good. We must also improve the quality of the bulls in our State.

Finally, I come to fodder. The weakest link in the chain of Livestock development in the State has been the lack of availability of adequate amount of fodder crops for cattle. The gain obtained by genetic impovement cannot be expressed by the animal unless adequate nutrition is provided. It has been estimated that provision of adquate food to cattle alone can raise milk production by about 50 per cent.

In order to improve the fodder, 10-acre pasture demonstration plots should be raised in each panchayat area by giving the cultivation cost in the first year and then followed by the yearly subsidy of Rs. 20 per acre for maintenance. Even the interested ryots should be given the cultivation cost for the cultivation of fodder crops such as lucerne, etc., and further every year Rs. 50 per acre subsidy should be given for maintenance. Sir, I request the Hon. Minister for Agriculture to consider all the points I have made. If my suggestions are accepted, it will facilitate improvement in the cattle wealth, health of the cattle and the increased milk production. Also, I am quite sure that we will have excellent and enough fish and also excellent forests and good milk.

*திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாடு ஆயிரம் கிலோ மீட்டர்

[திரு. எஸ் இராமச்சந்திரன்]

[1968 மார்ச் 9]

தூரம் கடற்கரையை உடையதாகவும், 8 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு உள்ள நீர் நிலைகளைக் கொண்டதாகவும், 3½ லட்சம் பேர் மீனவர்களைக் கொண்டதாகவும் இருந்த போதிலும், இன்னும் மீனவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லையென்பதைப் பற்றி நண்பர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள், “நாங்கள் நிறைய சாதித்து விட்டோம் என்று கூறினார்கள். அவருக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் புத்தகத்தை எடுத்துப் பக்கம் பக்கமாகப் புரட்டி பதிலளித்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் தி. வேதாசலம் அவர்கள் மீனவர்கள் நிலைமையைப் படம் பிடித்துக் காட்டினார்கள்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக மீனவர்களுக்கு அநீதி இழைக்கப் பட்டு விட்டது. என்னுடைய பழைய நண்பரும், முன்னாள் அமைச்சருமான திரு. பூவராகன் அவர்களும் இந்தப் பணியில் ஐந்தாண்டுக் காலம் ஈடுபட்டிருந்தார். துரதிர்ஷ்டவசமாக இதில் போய் மாட்டிக் கொண்டார் என்ற அளவிற்கு நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், “நாங்கள் ஏராளமான சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறோம்; நீங்கள் அவைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தினால் போதும்” என்று கூறினார். அவர்கள் செய்த சாதனைகளில் சிலவற்றைக் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு நடந்த பொதுத் தேர்தலின் போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெரும்பாலான இடங்களைப் பெற்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கும் நிலை பிப்ரவரி மாதத்தில் இருந்தது. புதிய அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்வதற்குள், ஏற்கனவேயிருந்த அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையிலே எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டியிருந்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மீனவத்துறையின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த அமைச்சர் அவர்கள் ஃபைல்களில் மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார், 2-ம் தேதி கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார், 3-ம் தேதி, 4-ம் தேதி என்று கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார். 5-ம் தேதி நல்ல காலமாக விடுமுறை நாளாக இருந்தது, 6-ம் தேதிதான் புதிய அரசு பதவிக்கு வந்தது. தேர்தல் நடந்து, புதிய அரசு பதவி ஏற்பதற்குள்ள இடைக்காலத்தில் இந்தத் துறையின் அமைச்சர் அவர்கள் கட்டப் பட்ட விசைப்படிகளை வினியோகிக்க கையெழுத்துப் போட்டிருந்தார். படகுகள் அலாட்மெண்ட் ஆர்டர்களிலே கையெழுத்துப் போட்டிருந்தார். கட்டப்பட்ட படகுகள் மட்டுமல்ல, கட்டப்படாத படகுகளுக்கும் கூட அலாட்மெண்ட் ஆர்டரிலே கையெழுத்துப் போட்டிருந்தார். இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் படகு வினியோகம் செய்வதில் தன் கவனத்தைச் செலுத்தினாரே தவிர, 3½ லட்சம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக வழி ஒன்றும் செய்யவில்லையென்பதை வருத்தத்துடன் சுட்டிக்காட்டத்தான்.

அடுத்து, அவர்கள் வாராவாரம் அமைச்சராக இருந்தபோது விருத்தா சலத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தது எனக்குத் தெரியும். காரணம் நான் அப்போது அங்கே பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தேன். அப்படி விருத்தா சலத்திற்கு சென்றதற்குப் பதிலாக ஒரு முறை கேரளாவிற்குச் சென்றிருந்தார்களானால் எப்படி அவர்கள் மீனவத் துறையின் மூலமாக 20 கோடிக்கு அன்றியச் செலாவணியைச் சம்பாதிக்கிற அளவுக்கு அத் துறையில் வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து இங்கேயும் வளர்ச்சி கண்டிருக்கலாம். விருத்தாசலத்திற்குப் பல முறைகள் சென்று வந்ததற்குப் பதிலாக டெல்லிக்குப் பலமுறை இத் துறை சம்பந்தமான திட்டங்களை எடுத்துச் சென்று வந்திருப்பாரேயானால் சில பல திட்டங்களாவது இன்றைக்கு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

1968 மார்ச் 9]

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்.]

அதுமட்டுமல்ல, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இராமேசுவரம் புயல் ஏற்பட்ட சமயத்தில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் மீனவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதில் அந்தப் பணம் சரியான முறையில் செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதை அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரல் அவர்கள் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதாக, ஒரு குமாவத்தா வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டார். ஆனால் என்ன கோளாறு வருமோ என்று பயந்து திரும்பவும் அவர் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுவிட்டார். ஆகவே மீனவர்களின் நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட 25 லட்சம் ரூபாய் சரியான முறையில் செலவிடப்படவில்லை என்ற கருத்து அவர்களிடம் நிலவுகின்ற காரணத்தினால் அதைப்பற்றி விவரமாக ஆராய்ந்து விளக்குவதற்கு இந்த அரசு ஒரு கமிட்டியைப் போடவேண்டும். அதன் மூலம் காங்கிரஸ் கட்சியின் சாதனை என்ன என்பதை எடுத்துக் காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் மீனளத் துறையை விரிவுபடுத்துவதற்காக எண்ணூருக்கு அருகில் மீன்பிடி டீசல் என்ஜின் படகுகளை ஜப்பான் நாட்டின் ஒத்துழைப்புடன் துவக்குவதற்கான ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி யிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரை அந்தத் திட்டம் அனுமதிக்கப்படவில்லை. உத்தரப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களும், மத்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களும் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய மத்திய ஆட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு மீனளத்தைப்பற்றி அக்கறை இல்லை. நார்வே நாட்டில் உள்ளவர்கள் நாம் இந்தத் துறை வளர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள். ஜப்பான் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். நமக்கு வேண்டிய உதவியை அளிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பிரஞ்சு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் உதவி புரியத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எஸ்டர்லி ப்ரதர்ஸ் என்கிறவர்கள் நமக்கு உதவி செய்யவில்லை என்கிறபோது வேதனைப் படுகிறேன். ராயபுரம் பிஷ்ஷிங் ஹார்பர் வரவில்லை. இந்தத் துறையில் பொது மக்களாகிய நம்மில் பாதி பேர் கடலிலேயே வாழக்கூடிய நிலையை என்றைக்கு ஏற்படுத்துகிறோமோ அன்றைக்குத் தான் நம் நாட்டுப் பொருளாதாரம் பெருகும்.

மாநில சர்க்கார் தூத்துக்குடியில் முத்துக் குளிப்பவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் அளவிற்கு கூலியை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்றைக்கு படகு கடடும் துறையில் இன்னும் அதிக விரைவாக நாம் செல்லப் போகிறோம் என்று தெரியவில்லை. நமக்கு மூன்று பக்கமும் கடல் இருப்பது மத்திய அரசில் உள்ளவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனாலே தான் நமக்கு வேண்டிய உதவியை அவர்கள் இத் துறையில் அளிக்க மறுக்கிறார்கள். 3½ லட்சம் மீனவர்களை காங்கிரஸ் கட்சி தொடர்ந்து புறக்கணித்து வந்திருக்கிறது, புறக்கணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும், அவர்களது நிலையை உயர்த்த வேண்டும், பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் வளர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டும், அந்நியச் செலாவணியைப் பெருக்கிக் கொடுக்கும் தொழில் துறையாக வளரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்: தலைவர் அவர்களே, மூன்றில் ஒரு பங்கு காடுகள் இருக்க வேண்டும் என்கிற போது ஒரு பங்கு மலைவளம் இருக்க வேண்டும், அப்போது தான் நீர்வளம் கிடைக்கும் என்று நில நூல் வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே மலைவளத்தை நாம் பெருக்கியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மலைகளில் கால்நடைகளை மேய்ப்பதற்கு இப்போது கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதை ரத்து செய்து கால்நடைகள் நல்ல முறையில் மேய்வதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரகூர் மலைப்பகுதி கால்நடைகள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றன. அதற்கு நல்ல முறையில் வளர்ச்சித் திட்டங்களை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. மணிக்கவாசகம்]

[1968 மார்ச் 9]

அடுத்து, தாரசுரம், அவிநாசி, பல்லடம் போன்ற இடங்களில் இன்றையதினம் பஞ்ச நிலை காரணமாக பெரும்பாலோர் கால்நடைகளை விற்பனை முன்வந்த திருக்கிரர்கள். எல்லாக் கால்நடைகளும் போய் விடாதபடிக்கு அங்குள்ளவர்களுக்கு கால்நடைகளைப் பராமரிக்க கடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடை தீவனத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு விவசாய அதிகாரிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். விதையை ஒருவர் கொடுக்கிறார். நட்ட பின் பார்ப்பதற்கு ஒருவர் வருகிறார். வளர்ந்து விட்டால் வேறு ஒரு அதிகாரி வருகிறார். அறுவடை செய்கிறபோது வேறு ஒருவர் வருகிறார். இப்படிப் பார்க்கிறபோது கால்நடைத் தீவன வளர்ச்சிக்கு 10 ரூபாய் விவசாயிக்குக் கொடுத்தால் 25, 30 ரூபாய் நிர்வாகச் செலவுக்கே போகிறது. எனவே அதை அருள்சூர்ந்து கவனித்து ஒரே அதிகாரியின் கீழ் கால்நடைத் தீவன உற்பத்தி வேலை நடைபெறச் செய்ய வேண்டும்.

1965 - ஆம் ஆண்டில் மீனளத் துறையில் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருப்பதாகப் பல செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதை இந்த அமைச்சரவை அருள்சூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு சிவசாமி சிப்பி எடுப்பது பற்றிய கருத்தை மட்டும் சொல்வார்.

* திரு. மு. ச. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீனள மானியத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் இரண்டு நிமிடத்திற்குள் முடிக்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் அரசு மாறிவிட்டது, அமைச்சர்கள் மாறிவிட்டார்கள், அதிகாரிகள் மாறவில்லை என்றார்கள். இந்த ஓராண்டுக் கால அனுபவத்தில் அதிகாரிகளின் மனோபாவங்களும் மாறிவிட்டன என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நல்ல பல காரியங்களை தூத்துக்குடியைப் பொறுத்த வரையில் மிக விரைவாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ரூபகப்படுத்துகிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் தூத்துக்குடியில் ஆண்டுதோறும் முத்துக்குளிப்பு நடக்கிறபோது தொழிலாளர்களுக்கு சிப்பிக்கு 47 காசு கொடுத்து வந்தார்கள். அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குக் கூலி உயர்வு வேண்டும், வேண்டும் என்று கேட்கிற காலத்தில் அவர்கள் 40 நாட்கள், 50 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ததற்குப் பின்னால் முந்தைய அரசாங்கம் மனமிரங்கி அவர்கள் கொடுத்த கூலி உயர்வு சங்குக்கு ஒரு பைசா தான். ஆனால் இன்றைக்குத் தமிழக அரசு வந்ததற்குப் பிறகு இராமேஸ்வரம், தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களில் இருக்கின்றவர்கள் கூலி உயர்வு வேண்டுமென்று கேட்கிற காலத்திலே அதைப்பற்றி அமைச்சர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் அணுகி தொழிலாளர்கள் சார்பில் கேட்கிற நேரத்தில் சங்குக்கு 13 பைசா கூலி உயர்வு கொடுத்தார்கள். அதன் சரித்திரத்திலேயே இதற்கு முன்பு, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி உயர்வு 13 பைசா கொடுத்ததே கிடையாது. இதன் மூலமாக ஒரு நாளைக்கு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்ததைவிட 5 ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றது.

தூத்துக்குடியில் ஒரு மீன்பிடி துறைமுகம் இல்லாமல் இருக்கிறது. 2 கோடி 40 லட்ச ரூபாய் செலவில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு வரைபடங்கள் வரையப்பட்டு அது மத்திய அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரத்திற்காக காத்திருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் தூத்துக்குடியில் மீன்பிடி துறைமுகம் ஆரம்பிப்பதற்குத் துரிதமாக வேலை செய்து வருகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்த ஆண்டிற்குள் தூத்துக்குடியில் 2 கோடியே 40 லட்ச ரூபாய் செலவில் மீன்பிடி துறைமுகம் பெறுவதற்கு மத்திய அரசோடு போராடி சீக்கிரமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1968 மார்ச் 9]

*திரு. கோ. புவராகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சபை முன் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு விவசாய இலாகாவால் மட்டும் முடியாது. கால்நடை இலாகாவும், மீனள இலாகாவும் பெரிய அளவிலே இணைந்து செயல்பட்டால் தான் நல்ல முறையிலே அதைத் தீர்க்க முடியும் என்பதை நாம் எல்லாம் அறிகிறோம். மீன் பெரிய அளவிலே கிடைப்பதற்குத் தம்மிந்நாட்டிலே இயற்கையாகவே ஒரு நல்ல அமைப்பு இருப்பதை பார்க்கிறோம். ஆனால் அந்த இயற்கை வளத்தை நாம் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று பார்க்கிற பொழுது மிகக் குறைந்த அளவிலே தான் நாம் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். நீண்ட கட்டுகளையும், அதிகமான நிலப்பரப்பும் உள்ள தம்மிந்நாட்டில் இதற்காக ஒதுக்குகின்ற பணம் குறைவான தொகையாக உள்ளது என்று தான் சொல்லவேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் கவனம் காட்டவில்லை, இப்போதுள்ள அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே கவனம் காட்டுகிறது என்று முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்த அளவிலே விருத்தாவலத்திற்கு அடிக்கடி போய் வந்தார். நான் சொச்சிக்கும், கல்கத்தாவுக்கும் போய் வந்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் கொச்சிக்குப் போய் வந்திருக்கிறேன். அங்கே எப்படி மீன் பிடிப்பு நடைபெறுகிறது, யார் யார் அதில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள்; பம்பாயில் எப்படி மீன்பிடி தொழிலாளர்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்; மற்ற இராச்சியங்களிலும் எப்படி அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் அறிந்து இருக்கிறவன் என்பதை என்னைப் பொறுத்த அளவிலே நான் பெருமைப் படுத்துவதற்காகச் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த பணியாளர்கள், காரியதரிசிகள், மீனவர்கள் இவர்களுையெல்லாம் கூட்டி வைத்து ஒரு நீதிபதியை வைத்து அக்கறை காட்டினார்களா, காட்டாமல் விட்டார்களா என்று விசாரித்தால் அவர்கள் கொடுக்கிற தீர்ப்பினை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நான் இன்றும் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மீனளத்துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை போதாது, அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்ற கோரினார்கள். நானும் போதாது என்று தான் கூறுகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்காக 34 லட்சம் ஒதுக்கி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 74 லட்சமும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 24 கோடி ரூபாயும், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த இலாகாவைக் கொண்டுவந்தது யாருடைய பொறுப்பு என்று அங்கே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களையும் காரியதரிசிகளையும் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களையும் கேட்டால் நன்றாகத் தெரியும் என்பதையே நான் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு விடையாக அளிக்கிறேன். ஒருவருக்கொருவர் வேண்டுமென்றே பேசுவதில் பயனில்லை. ஏதோ அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச எழுந்தவுடன் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்வார்கள், குறிப்பாக மாவட்டத்திலே உள்ள கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அவர்கள் வேண்டாத காரியத்திலே போய், யார் கையெழுத்துப் போடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறவர் கையெழுத்துப் போடுவதற்கு, தான் முயற்சியெடுத்த முடியாததினால் அந்தப் பொருளையினால் தான் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் மிக வருத்தத் தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த அளவிலே இந்தத் துறையிலே நல்ல முறையிலே கவனம் செலுத்தப்படவேண்டுமென்று...

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால் கேட்கலாம், ஆனால் பாயிண்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளேனேஷன் என்றால் அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகுதான் சொல்லவேண்டும். பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் கேட்பதற்கு பேசுகிறவர்கள் உட்கார்ந்தாலன்றி உங்களுக்கு உரிமையில்லை.

[1968 மார்ச் 9]

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது போட் தரவில்லையென்று சொன்னது பொருமையால் போட் தரவில்லை என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நான் பொருமையால் சொல்லவில்லை, போட் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை.

திரு. கோ. புவராகன் : இங்கே போட் பற்றிய பிரச்சினை இல்லை. மீளாத துறைக்கு அதிகத் தொகை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய பணத்தைத் தக்கபடி செலவு செய்யவில்லை. இப்பொழுதே எதிர்பார்த்து பணத்தை அடுத்த ஆண்டு கூட்டலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் போதாது; ஆகவே அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். நான்காவது ஆந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10 கோடி ரூபாய் இதற்கு என்ற அளவில் இருப்பதால் தமிழ்நாட்டிலே போடுகின்ற முதலீட்டிலே அதிகமாகக் கவனம் காட்டி நல்ல முறையிலே பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும். இந்தத் துறை வளர்ந்தால் தான் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும். இன்றைய தினம் மீனவர்களுக்கு படகுகள் கொடுப்பதற்காக படகு கட்டக்கூடிய இடங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். சென்ற காலத்தில் 1 படகு கட்டும் இடம் தான் இருந்தது. அது இரண்டு, மூன்று, நான்காக பெருகியிருக்கிறது. பனிக்கட்டி தயாரிக்க சாதனம், குளிர்ப்பதன சாதனங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த ஆட்சி செய்திருக்கிறது. ஆனால் ஏற்கெனவே கட்டி முடித்ததையெல்லாம் கூட இந்த அறிக்கையில் தொடர்ந்து குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்னும் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தவில்லை. நார்வேஜியன் படகுத் திட்டத்தை விரிவுக்குக் கொண்டுவர வாய்ப்புக் கூறுகள் இருந்தும் அதைப் பற்றி ஒன்றும் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. கட்லாரிலே படகுகள் கட்டக் கூடிய இடத்தை ஏற்படுத்த குறிப்புகள் இருந்தும், இந்த ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையில் அது வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தேன், அதையும் காணோம். அங்கே அதிகமான அளவில் படகுகள் வழங்கப்படுகின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே படகு கட்டுகின்ற நிலையத்தை அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும். உறுப்பினர்கள் ரல்டன் எஞ்ஜின், ஏர் கூலர் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைகள் தொன்று தொட்டு இருந்து வருகின்றன. இதற்கு சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் நன்றாக இயங்கக் கூடியதாக ஆங்காங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று, படகுகள் வழங்கப்படுகின்ற இடங்களில் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்களை வைத்தால் மீனவர்கள் கஷ்டமில்லாமல் தொழிலைச் செய்யலாம். அப்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, நிரந்தரமான பரிகாரம் காணப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது ஒன்றும் காணப்படவில்லை என்று தான் சொல்வேன். படகுகளில் பழுது ஏற்பட்டால் ஒன்றிரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்கள் வரையில் அவர்களுடைய தொழில் தடைப்பட்டு விடுகிறது காரணம் உறுப்புகள் கிடைக்கவில்லை. ரிப்பேர் செய்வதற்கு பயிற்சி பெற்றவர்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே வழங்கப்படுகின்ற நான் முதல் ஓராண்டு வரையில் அரசாங்கமே, பழுதுகள் ஏற்பட்டால் அவற்றைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரு விதி பிறப்பித்தால் கூட மீனவ சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அது நலமாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்லாமல் எந்தெந்த உறுப்புகள் அடிக்கடி பழுதுபடுகின்றனவோ அந்த உறுப்புகளை எளிதாகப் பெறக்கூடிய வகையில் ஆங்காங்கு இலாகாவின் மூலமாக சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கும் இடத்தில் கிடைக்கும்படியாக அமைக்கவேண்டும்.

படகுகள் கட்டுகின்ற இடத்தில் மரங்களும், மற்றப் பொருள்களும் வாங்குகிறார்கள். அவற்றுக்கெல்லாம் அவ்வப்போது சரியான முறையில் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கணக்குகள் வைத்து முறையாகச் செயல்படவேண்டும். அப்படிச் செயல்பட்டால்தான் படகு கட்டும்

1968 மார்ச் 9]

[திரு. கோ. புவராகன்.]

செலவு குறையும். அதற்கான மரங்களைக் கூட காட்டு இலாகாவிலிருந்து தான் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதும் அங்கிருந்து தான் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். காட்டு இலாக்கா வேரடு ஒப்பந்தம் பேசி வெளியில் விற்கும் விலையை விடக் குறைவான விலைக்கு படகுகள் கட்டுவதற்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இரண்டு இலாகாக்களின் பொறுப்பும் ஒரே அமைச்சரிடம் இருப்பதால் அவ்வாறு செய்வதில் சங்கடம் இருக்காது. அந்த நல்ல முறையைக் கையாண்டு குறைந்த செலவில் மீனவர்களுக்குப் படகை வழங்குவதற்கு வழிவகை காணவேண்டும்.

படகுகளில் சென்று மீன் பிடிக்கும்போது நிறைய மீன்கள் கிடைக்கின்றன. ஓரளவு வருமானமும் வருகிறது. ஆனால் வருமானம் முழுவதும் மீனவ சமுதாயத்தில் இருப்பவர்களுக்கு நேரடியாகச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் நேரடியாகச் சேருவதில்லை. இடையில் இருப்பவர்கள் வருகின்ற வருமானத்தில் முக்கால் பங்கைப் பெற்றுப் நிலைமை இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க சீரான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இன்றையதினம் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி இருக்கிறது. அதைப் பற்றி நான் அன்றைய தினமும் கூறி வந்தேன். இன்றும் கூறுகிறேன். அது செயல்படுவது செம்மைப்படுத்தப்படவேண்டும். மீனவர்களிடமிருந்து மீன்களை வாங்கும் போது அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதிலே மாவட்ட வாரியாகக் கவனம் காட்ட வேண்டும். இதற்காகத் தனிப்பட்ட முறையில் இடபுடி டைரக்டர் ஒருவரைப் பொறுப்பில் வைத்தால் கூடத் தரும் என்று இந்தச் சமயத்தில் சொல்வேன். கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் என்று மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு அமைப்பை நிறுவி இருக்கிறார்கள். அதிலே நாமும் முதல் போட்டிருக்கிறோம். பங்குதாரர்களாக இருக்கிறோம். நீர்த் தேக்கங்களில், குறிப்பாகச் சொன்னால் மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் பிடிக்கப்படுகின்ற மீன்கள் நம்முடைய நாட்டில் விற்பனையாவதில்லை. கடலா என்ற அந்த மீன்கள் பெரிய அளவில் இருப்பதால் கல்கத்தா போன்ற நகரங்களுக்குச் சென்றால் தான் விற்பனையாகும். அங்கே அதற்கு நல்ல விலை இருக்கிறது. ஐந்தாறு மடங்கு அதிக விலை விற்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறு கிடைக்கும் விலையிலே அந்தப் பங்கு மீன் பிடிக்கின்ற மீனவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதற்காகத் தான் கல்கத்தா கார்ப்பரேஷனில் முதல் போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, லாபத்தில் நமக்குப் பங்கு கிடைக்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

சங்கு குளிப்பு பற்றித் தூத்துக்குடி உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சங்கு முன்பு இலங்கையில் இருந்து வந்தது. அதனால் நம்முடைய சங்கு கல்கத்தாவிற்குச் செல்வது சிரமமாகிவிடும் என்று சொன்னோம். சங்கில் வளியல் செய்வது அந்தந்தப் பகுதியில் தான் செய்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் கிடையாது. அங்கே ஒரு முறை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை பெண்மணிகள் சங்கு வளையல்கள் அணிந்து உடைக்க வேண்டுமென்று முறை வைத்திருக்கிறார்கள். நவீன காலத்தில் அந்த முறை கூட மாறி வருகிறது. அவ்வாறு உடைப்பது என்ற பழக்கத்தை விட்டு விடுவார்களோ என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. ஆனாலும்—சிலோனில் இருந்து சங்கு வந்தால் நம்முடைய சங்கு விற்பனையாகாது என்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லி நிறுத்திவிட்டோம். சங்கை எடுத்து விற்கின்றபோது எந்த அளவுக்கு நஷ்டம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குப் பார்த்துக்கொண்டு அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு உயர்வான ஊதியத் தைக் கொடுக்கமுடியும் என்ற நிலை இருந்து வந்தது. அதற்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்து தொழிலாளர்களுக்கு அதன் பலன் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் மூலம் மீனை விற்பதோடு கூட சங்கையும் விற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மீன்களை வெளியிடங்களுக்கு விற்பனை செய்கிற காரியம் முக்கியமானது. கிராமப் புறங்களில் இருப்பவர்கள், உள் நாட்டில் இருப்பவர்கள் ஆகியோருக்கு மீன்கள் கிடைப்பதில்லை. உள் இடங்களுக்கு மீன்களை எடுத்து

[ரு. கோ. புவராசன்]

[1968]

செல்ல வண்டிகளைப் பயன்படுத்துகிறோம். அந்த வண்டிகள் சரியான முறையில் பயன்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். சில சமயங்களில் வேறு விதமாகப் பயன்படுத்துகிற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் விற்பனைக் கூடங்களுக்கு வண்டிகளைக் கொடுக்கும்போது இன்னின்ன இடங்களில் உள்ள மீன்களை எடுத்து இன்னின்ன இடங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று விற்பனை செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்துப் பார்த்தாலும் இங்கு மீன் தேவைப் படுகிறவர்கள் அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பரிட்சார்த்தமாக ஒரு திட்டத்தைச் செய்து பார்க்கும்படி அந்த இலாகாவில் பணியாற்றக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கும், காரியதரிசிக்கும் சொன்னேன். தனியாக விசைப் படகுகளை வைத்து அதிலே கிடைக்கின்ற மீன்களை எல்லாம் அரசாங்கத்தில் பணியாற்றுகின்ற சிப்பந்திகளுக்கும் ஏழைகள் அதிகமாக வசிக்கிற இடங்களிலும் மலிவான விலையில் விற்கவும், மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைக்கவும் வழி செய்யவேண்டுமென்று கூறினேன். இதைப் பரிட்சார்த்தமாகச் செய்து பார்த்தால் நல்ல லாபம் வருவதோடு நல்ல முறையில் மீன்களும் விற்பனையாகும். இதைச் செய்வதிலே அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை காணவேண்டும்.

விற்பனையைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு விதம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு விதம், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு விதம், தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு விதம் என்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு முறை இருக்கிறது. இதிலே பல பேர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பலதரப்பட்டவர்கள் எப்படியோ இதிலே ஈடுபட்டு மீனவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பலன் கிடைக்காத அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒரு இடத்தைக் குத்தகைக்கு எடுக்கிறார்கள் என்றால் இன்றை வந்து தான் எடுக்கவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். சில மாவட்டங்களில் எலம் விடுவது என்ற முறையில் கைப்பணம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் பொறுப்பிலே விடும் நிலைமை இருக்கிறது. மீனவர்கள் தொன்று தொட்டு இந்தப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாதையைச் செம்மைப்படுத்த அரசாங்கமே நேரடியாக மீன்களை நல்ல விலைக்கு வாங்கி நல்ல விலைக்கு விற்று, லாபம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

எல்லா நீர்த்தேக்கங்களிலும், மீன் பிடிக்கும் தொழிலை நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நல்ல முறையிலே திட்டமிட்டு மற்ற ராஜ்யங்களை விட சிறப்பான முறையில் செயல்படுத்தி வருகிறோம். மேட்டூர் நீர்த்தேக்கம் தவிர மற்ற நீர்த்தேக்கங்களில் நம்முடைய அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு மீன் பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதற்கு விளக்கம் இல்லை. மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் இருப்பது போல் எல்லா நீர்த்தேக்கங்களிலும் மீன் பிடிப்பதற்குக் குத்தகை முறையிலோ மற்ற எந்த முறையிலோ ஏற்பாடு செய்து அந்த மீன்களையும் நல்ல விலைக்கு விற்பனை செய்து அந்த லாபம் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குப் பலன் கிடைக்கும் முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நீர்த்தேக்கங்களை இன்று நாம் நன்றாகப் பயன்படுத்தவில்லை. மேட்டூரில் நம்முடைய முயற்சி இல்லாமல் மீன் இயற்கையாகவே வளர்ந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். நம்மிடம் இருக்கும் நீர்த்தேக்கங்களில் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது, புதிய நீர்த்தேக்கங்களை ஓரளவு பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, பழைய நீர்த்தேக்கங்களைப் பொறுத்து கவனம் செலுத்தாத நிலைமை தான் இருக்கிறது. பெரிய ஏரி, குளங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சர்வே செய்யவேண்டும். அத்தகைய ஏரிகளில் ஒரு ஆண்டில் எத்தனை மாதங்கள் தண்ணீர் இருக்கும் என்று பார்க்கவேண்டும். அந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி பெறுகிற மீன்களை அதிலே விடுவது என்று வரையறுக்கவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கோயில் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் குளங்கள் இருக்கின்றன.

1968 மார்ச் 9]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரிய பெரிய குளங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு 26, 36 ஏக்கர் பரப்புள்ள குளங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு ஆண்டு பூரா விலும் வற்றாத குளங்கள் உள்ளன. திருவாரூரில் சம்பந்தப்பட்ட தேவஸ் தான தர்மகர்த்தாக்கள், அதிகாரிகள் இவர்களோடு கூடிப் பேசப்பட்டிருந் தது. அங்கு பெரிய குளம் இருக்கிறது. அங்கும் மீன் இருக்கிறது. ஆனால் சாப்பிடக்கூடிய அளவில் பெரிய, நல்ல மீன்கள் விரும்பிற் அளவிற்கு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அப்படிப்பட்ட குளங்களில் தரமான மீன் களை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்.

இப்போது கிணற்றுப் பாசனம் அதிகரித்து, இப்போது 10 லட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. கோவை, சேலம், வட ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் பெரிய பெரிய கிணறுகள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் நல்ல தரமான மீன்களை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த மீன் இலாக்காவில் பணியாற்றுகிறவர்கள் தானாகவே அங்கு சென்று எல்லா நீர்த்தேக்கங்களிலும் மீன் குஞ்சுகளை விட்டு மீன்களை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்; இதற்கு ஒரு சர்வே செய்யப்பட வேண்டும். எவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு இதைப் பூர்த்தி செய்வது என்று பார்த்து ஒரு ஏற்பாடு செய்வது நல்லது.

நார்வீஜியன் திட்டப்படி, மண்பதத்தில் இவ்வளவு நேரத்திற்குள் முடித்திருக்க வேண்டும் அந்தத் திட்டங்கள். ஆனால் அத் திட்டங்கள் இதுவரை முடியவில்லை. அங்குள்ள என்ஜினியர்கடீம் இது பற்றிக் கேட்பால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். "இப்போதுள்ள அரசாங்கம் இதில் கவனம் காட்டவில்லை, ஆகவே காலதாமதமாகிறது" என்று. ஏன் இதில் கவனம் காட்டப்படவில்லை என்று தெரியவில்லை. அது நமக்கு நல்ல வருமானத்தைத் தரக்கூடிய திட்டமாகும். கோளாவில் அமைந்திருப்பதை விட நம் ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கக்கூடிய திட்டம் அது. அதில் சிறிது வேகம் காட்டப்பட வேண்டும். அதைச் சீக்கிரத்தில் செய்து முடிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்திருப்பவர்கள் உற்சாகத்தோடு மேலும் பல திட்டங்களை நமக்குக் கொடுப் பார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். "ரஷ்யாவிலிருந்தும் ரிஸர்வ் பாங்கியிலிருந்தும் ஒரு டீம் வந்ததே, அவர்கள் திட்டத்தில் பங்கு கொடுப்பதாச் சொன்னார்களே, தமிழ்நாட்டில் நல்ல பல வாய்ப்புக் கள் இருக்கின்றன. தூத்துக்குடியில் அல்லது சென்னையில் ஏற்படுத்த உதவி அளிக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே அத்திட்டம் எப்படியிருக் கிறது?" என்றார்கள். அது எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதை இப்போது பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் கூறு வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

உலால் என்ஜின் பாக்டரி எண்ணூரில் வருவதற்கு, அற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து இடம் வேண்டுமென்று கேட்டு இடம் கொடுக்கத் தயாராகயிருக்கிறோம், அதில் பங்கு போடத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லி யிருந்ததும், சென்ட்ரல் ஃபிஷரீஸ் போர்டில் உள்ளவர்கள், அந்த இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள், அந்த இலாக்கா காரியதரிசி அவர்கள் ஒப்புதல் கொடுத்து சென்னையில் தான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இருந்த திட்டம் எப்படியிருக்கிறது? மேலும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டதா? அப்படி மேலும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருந்தால் அது எப்போது நடை முறைக்கு வரும்? அதில் எந்த அளவிற்குச் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக் கிறது என்பது தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, புயல் ஏற்படும்போது மீனவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படு கிறார்கள். அவர்களுக்காக ஏராளமான பணம் கொடுக்கப்பட்டது. அதைச் சரியாகச் செலவழிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். பணம் கொடுத்தவர் களுக்கும் அதை நேரில் வழங்கியவர்களுக்கும், அதைப் பார்த்தவர்களுக் கும் தான் அதைப் பற்றித் தெரியும். அதைப் பார்க்காதவர்கள் அதைப் பற்றிச் சொல்வது பொருத்தமாகாது. தஞ்சை மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம் போன்ற இடங்களில், தொடர்ந்து புயலால் மீனவர்கள்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 9]

பாதிக்கக்கூடிய இடங்களில், அடுத்தடுத்து புயல் வீசி அதனால் பாதிக்கப்படுகிற மீனவர்களுக்கு அவர்கள் தங்குவதற்காக ஒரு சமுதாயக் கட்டம் கட்டப்பட வேண்டும் என்று அதற்காக 20,000 ரூபாய் செலவில் 21 இடங்களில் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லி அது இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகப் பணமும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் களும் இன்னின்ன இடங்களில் கட்டவேண்டும் என்று இடங்களைக் குறிப் பிட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். 20,000 ரூபாய் செலவில் சமுதாயக் கட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும், திடீரென்று புயல் ஏற்படும்போது அவர்கள் அங்கு வந்து தங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், 1,000 ரூபாய்க்குப் பாத்திரங்கள் வாங்கி வைக்க வேண்டும். அதை மீனவக் குப்பங்களில் உள்ள மீனவர்கள் நல்ல காரியங்கள், விசேஷங்கள் நடக்கிற போது அந்தப் பாத்திரங்களை உபயோகித்துக்கொள்ள அவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அதற்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருந்தன. அதை எந்த அளவிற்குச் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வில்லை. அது செய்யப்படவில்லை என்றால் என் செய்யப்படவில்லை? அந்தப் பணத்தை வேறு துறைகளுக்குச் செலவிடுவதாயிருந்தால் அது பொருத்தமாக இருக்காது. இராமேஸ்வரத்தில் கடல் கொந்தளிப்பு ஏற் பட்டபோது பல ராஜ்யங்களிலிருந்து பல தொழில்துறையினர் இந்தப் பண த்தை இந்தக் காரியத்திற்காகத் தான் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கொடுத்தார்கள். நிதி இலாக்கா காரியதரிசி, விவசாய இலாக்கா காரியதரிசி, டைரக்டர் எல்லோரும் சேர்ந்து ஏற்பாடு செய்து வைத்திருக்கிற திட்டம், உருவான அத் திட்டத்தை நடத்தியே தீர வேண்டும்.

மீனவர்கள் கிராமங்களுக்கிடையே போக்குவரத்து வசதி குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இன்று நிறைய மீனவ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டு களுக்குள், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 20 அல்லது 30 மீனவக் கிராமங் கள் கொண்டதொரு பகுதியாக எடுத்து குடி தண்ணீர் வசதி, பாதை வசதி, மின்சார வசதி இவைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி எல்லா மீனவக் கிராமங்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். பரீட்சார்த்தமாக தஞ்சையில் திருமலைவாசலில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து செய்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அதை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். பொதுப்பணித் துறையில் பணி யாற்றுகிற ஒரு என்ஜினியர் பொறுப்பில், ஒரு உயர்தர என்ஜினியரைப் போட்டு மீனவக் கிராமங்களுக்குச் சாலைகள் போட்டு நீண்ட சாலைகளோடு தொடர்புபடுத்த ஒரு சர்வே செய்து இந்த மன்றத்தில் வைத்து அதற்காக நிதி ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும். இதையெல்லாம் ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தை நடத்தியவர்கள் கவனத்தில் இருந்த காரியங்கள், இடையில் அவை தடைப்படாமல் பரிசீலனை செய்து அதற்கான பணத்தை ஒதுக்க முன்வர வேண்டும்.

வற்றல் மீன் விற்பனை செய்வதற்கு நமக்கு சிலோன் ஒன்று தான் இருக்கிறது. அங்கு கூட இப்போது சைனாவிலிருந்து மீன் வற்றல் வந்து நம் வற்றலுக்கு விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று காரணம் காட்டி நமது மார்க்கெட்டைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதை நன்கு சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதற்கு என்று அங்கு ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். நம் மார்க்கெட்டு் கெட்டு விடாமல் பார்க்குக்கொள்ள வேண்டும். எந்த முறையில்த் அங்கு இந்த வற்றல் வியாபாரத்தைப் பெருக்க முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். அதற்குத் தடையாக ஏதாவது இருந்தால் அத் தடையைப் போக்க வேண்டும். அல்லது வெளியிடங்களில் அதற்கு வேறு மார்க்கெட் பிடிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

கடற்பாசி நம்மாநிலத்தில் உள்ள கடலில் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அதை வைத்து நல்லதொரு தொழிலை ஆரம்பிக்க நாம் முன்னோடியாக இருக்க வேண்டும். அகார் அகார் என்றவற்றிற்கு ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது. இதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திருநெல்வேலியில் சர்க்காளம் நிறையக் கிடைக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு அங்குள்ளவர்கள் உணவுப் பண்டங்கள் தயார் செய்துகொண்டி

1968 மார்ச் 9]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

ருக்கிறார்கள். நமக்கு கிடைக்கும் வீ வீட்களைக்கொண்டு என்னென்ன பொருள்கள் தயாரிக்கலாம் என்பதில் கவனம் செலுத்தி அவைகளைத் தயார் செய்ய முன்வர வேண்டும். மீன் வளர்ப்பில் இன்னும் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விலங்கின வளர்ப்பு. (மணி அடிக்கப்பட்டது) நான் சொல்லுது அவர்களுக்குக் கூட உதவியாக இருக்கும். ஆகவே என் நேரத்தை வெட்ட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் குற்றம் சொல்ல வில்லை. யோசனைகள்தான் சொல்கிறேன். மூன்று ஆண்டுகளாக அது குறித்து நன்கு படித்து அதுபற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்து, நல்ல பல காரியங்கள் செய்து கொண்டு வந்தவன் நான். நான் ஜீவவாலஜி (ஹானர்ஸ்) படித்தவன். என்ஜினீயரிங் படித்துவிட்டு வரவில்லை. அதில் எவ்வளவு தூரம் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. எப்படியெப்படி இருக்கின்றன என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேனே தவிர சர்க்காரைக் குறை சொல்ல அல்ல. நாம் எவ்வளவு தூரம் ஈடுபாடுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும், எவ்வளவு தூரம் கவனம் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அவ்வாறு சொல்லுவதால் அவர்கள் பணியாற்றுகின்ற துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில்தான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிறுத்தச் சொன்னால் நிறுத்துக்கொள்கிறேன்.

ம. ப.
1-30.

மீன் இலாக்காவை மூன்று “ஸோன்களாகப்” பிரித்து ஒவ்வொரு வறக்கும் ஒரு பணியைக் கொடுக்க முன்பு யோசனை செய்திருந்தது. அதைப் புதிய அமைச்சர்கள் பரிசீலனை செய்திருக்கலாம். அதிலே கஷ்டமிருக்கிறது என்று சொன்னால் மாற்றிக்கொள்ள உரிமை இருக்கிறது. மாற்றங்கள் செய்து கொள்ளலாம். எந்த அளவிற்குக் கஷ்டம் இருக்கிறது, சரியான நடைமுறையா, இல்லையா என்று பரிட்சார்த்தமாகப் பார்க்க வேண்டும்.

படகுகள் கட்டுவது பற்றி நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போட்டுகளுக்கு எரிகூலி இஞ்சின் வைக்கும்போது படகின் அகல, இவைகளை மாற்றிவைத்தால் நல்லதாக இருக்குமா என்பதைப்பற்றிப் பார்க்க நீள, எடை வேண்டும். அவ்வாறு ஓரிரு படகுகளிலாவது எஞ்சின்கள் வைத்து அதை எந்த அளவிற்கு மாற்றியமைத்தால் சரியானதாக இருக்கும் என்று பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு ஓரிரு போட்டுகளைப் கட்டிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

காட்டிலாகவைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்குச் சென்ற ஆண்டு கொடுத்த பணம் சரியான முறையிலே செலவு செய்யப்படவில்லை. இதிலே செலவழிக்கப்பட்ட தொகை திட்ட வேலைகளுக்காகவோ அல்லது மூலதன வேலைகளுக்காகவோ செலவு செய்யப்படவில்லை. பணியாளர்களுக்கும் பொது நிர்வாகத்திற்கும்தான் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இலட்சக்கணக்கான ரூபாயைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவிற்கு அதிகம் செலவழிக்கப்பட வேண்டும். பாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட இதைத்தான் சொன்னார்கள். மூலதனச் செலவு, திட்டச் செலவு ஆகியவற்றுக்குக் குறைப்பது பொருத்தமாக இருாது. பணியாளர்களுக்கும், பொது நிர்வாகத்திற்கும் அதிகச் செலவு செய்தார்கள் என்ற போக்கில் போனால் சரியான முறையிலே அந்த இலாக்கா செயல்படுவதாகச் சொல்ல முடியாது.

கால்நடை இலாக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், பால் உற்பத்தியை அதிகமாக்கப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விவசாயத்திற்கு மாடுகள் முக்கியமாகயிருந்தாலும் விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தின் காரணமாக மாடு முறையையிலே என்ற நிலையில் டிராக்டர்கள் வந்துவிட்டன என்று சொல்லும்படியான சூழ்நிலைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. பால் வளர்ச்சிக்காக எருமைகளை வெளியிடங்களிலிருந்து கொண்டு வருகிறோம். அப்படிக் கொண்டு வருவதை வைத்துக்கொண்டு இங்கு மேலும்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 9]

விரிவுபடுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அரசாங்கமே இந்த முழுப் பளுவையும் ஏற்றுச் செய்வதா என்று பார்த்தால் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் ஊக்கமளிக்கலாம். கால்நடை வளர்ப்பதிலே உற்சாகமுள்ளவர்கள் எங்கெங்கே இருக்கிறார்களோ அவர்களை அணுகி, மாவட்ட வாரியாக எடுத்து அவர்களிடம் சென்று மாடுகளை வளர்ப்பதன் மூலம் வருமானம் இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களை ஊக்குவிக்க மானியம் கொடுப்பது, கடன் கொடுப்பது முதலியவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்து நல்ல முறையிலே வளர்க்க வேண்டும்.

இன்று இந்தத் துறையில் படிப்பதற்கு வருவதில்லை என்று சொல்லப் பட்டது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதவில்லை. தவிரவும் எம்.பி.பி.எஸ். படித்துவிட்டு வருபவர்களுக்கும், கால்நடை மருத்துவம் படித்துவிட்டு வருபவர்களுக்கும் வித்தியாசமுண்டு. எம்.பி.பி.எஸ். படித்து விட்டு வருபவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் “டிஸ்பென்ஸரி” நடத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. கால்நடை மருத்துவத்தைப் படித்து விட்டு வருபவர்களுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம்தான் வழிவகை செய்ய வேண்டும். உத்தியாகப் பொறுப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். “டிஸ்டிரிக்ட் வெடரினரி ஆபீஸர்” களை ஒவ்வொரு டிவிஷனிலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் கால்நடைகளும் அதிகமாகப் பெருகி இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்தார்ப்பேயில் நோய்களும் வந்திருக்கின்றன. கால்நடைகளுக்கு முதலில் ஐயம் என்று வருகிறது. பிறகு இரண்டு நாட்கள் மூன்று நாட்கள் கழிந்த பிறகு இறந்துவருகிறது. அதற்கு மருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? என் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்குத் தடுப்பு ஊசி போட முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்கு நல்ல பணியாளர்களை அமர்த்தி ஒரு டிவிஷனை அவர் பொறுப்பில் கொடுத்துப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி சொல்ல வேண்டும்.

கால்நடை வளர்ப்பதில் மேய்ச்சேரி ஆடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த ஆட்டின் மாமிச உணவுக்கு வெளியிடங்களில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. அதை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மேய்ச்சேரி பகுதியிலே நல்ல இடமிருக்கிறது. ஆடுகளை வளர்ப்பதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கிறது. மேய்ச்சேரி பகுதியிலே அந்த ஆடுகளுக்காகப் பண்ணை ஒன்றை ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து வெள்ளாடு வளர்ப்பதற்கு நிறைய இடங்கள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. உருந்தூர்ப்பேட்டை பகுதியில் பரிக்கல் காட்டில் ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் பரப்புள்ளது. அங்கு ஒரு வெள்ளாட்டுப் பண்ணை ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கு வெள்ளாட்டுப் பண்ணை வைக்க வாய்ப்புள்ளது. காடுகளைப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். எந்தக் காட்டைச் சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே காடுகள் இருக்கின்றது. அதை முன்னாலே, காட்டிலாக்கா அதிகாரிகள் வந்து பார்த்து அரிஜன மக்களுக்கும், பின் தங்கியவர்களுக்கும் விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவ்வாறு மனுப் போட்டவர்களை விட்டுவிட்டு வேறு யார் யாருக்கோ கொடுப்பதற்கு முயற்சித்து சிலர் அதையே பிழைப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பேசப்படுகிறது. அம்மாதிரி இருக்கக் கூடாது. யார், யார் முன்னாலே மனுப் போட்டார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் தலைமை.)

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் முந்திரித் தொழில் சிறப்பான முறையில் ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. 3-வது 5-ஆண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அப்போதிலிருந்த நிலை வேறு. இப்பொழுது விருத்தாசலம் வட்டாரத்திலே காடாம்புலியூர் பக்கத்திலே அல்லது என்னுடைய தொகுதியில் மணக்கொல்லை கிராமப் பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் பரப்பு உள்ள முந்திரி காடுகள் இருக்கின்றன. எனவே அந்த இடங்களில் முந்திரித் தொழிலுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1968 மார்ச் 9]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

என்னுடைய தொகுதியிலே கோழிப்பண்ணை, கால்நடைப்பண்ணை ஏற படுத்துவதற்கு முன்பு டைரக்டர், கலெக்டர் எல்லாம் ஏற்பாடு செய்தார்கள். இவர்கள் வந்தவுடனே பொறுப்பேற்றிருக்கிற அமைச்சர் “அது இங்கே வேண்டாம்” என் தொகுதிக்கு மாற்றிவிடுங்கள்” என்று சொல்லி வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டதாகத் தெரிகிறது. அது நல்ல முறையாக இருக்காது. இது சம்பந்தமாகப் பார்த்தால் விருத்தாசலம் வட்டம்தான் அந்த மாவட்டத்திலே மிகவும் பின்தங்கி உள்ளது. புள்ளி விவரம் எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் பார்த்துக் கணக்கெடுத்து எங்கெங்கு குறைவாக இருக்கிற என்பதைப் பார்த்து அந்த இடத்தை ஒதுக்கினார்கள். இப்பொழுது அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். இப்பொழுது மாற்றிவிட்டாலும் இந்த ஆண்டிலே அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் வரும்பொழுது அங்கு அதை அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதில் அரசியல் கருத்துக்களோ வேறுபாடுகளோ இருக்கக் கூடாது. மேலும் கோழி வளர்ப்பதற்கும் எனக்கும் சம்பந்தமில்லை. அந்த வட்டம் மக்களுக்குக் கோழி வளர்ப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். அதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் சார், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினரவர்கள் பேசும்பொழுது “நான் என்ஜினீயரிங் படித்துவிட்டு வரவில்லை, ” ஜுவாலஜி ” படித்துவிட்டு வந்தேன், அதற்காக அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் என்ஜினீயரிங் படிக்காதது என்ஜினீயர்களுக்கு நல்லது..... (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கொண்டு வந்த 3, 4 மாணியங்களின் மீது 18 உறுப்பினர்கள் மிக்க பொறுப்புணர்ச்சியோடு தங்களது சீரிய கருத்துகளைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 18 பேர் பேசியதையும் குறிப்பெடுத்திருக்கிறேன். அனைவருக்கும் பதில் சொல்ல நேரம் கிடைக்காது என்பதால் இரண்டொருவர் சொன்னதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன். மற்றவர்கள் சொன்னதையும் கவனத்தில்கொள்வேன் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் முன்னால் அமைச்சர் பூவராகன் அவர்கள் மிகச் சிறந்த கருத்துக்களை, குறிப்பாக மீன் வளத் துறையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் இந்த இலாகாவைப் பொறுப்பேற்றிருந்ததால், அவருடைய அனுபவத்திலே ஏற்பட்ட நல்ல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினர் சொன்ன நல்ல கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்ற அந்தக் கல்லூரியிலே நான் படிக்கவில்லை. எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலேதான் நாங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

மீன்துறை அமைச்சராக இருந்த கனம் பூவராகன் அவர்கள் நாங்கள் விட்டுச்சென்றபொழுது சில குறைபாடுகள் இருந்திருக்கும். அதையும் திருத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே பல அரிய கருத்துக்களையும் சொன்னார்கள். நான் இருந்தபோது ஏதாவது குறைபாடு இருந்திருக்கலாம், அதையும் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் இருந்தபொழுது குறைபாடுகள் இருந்திருக்கும் என்ற கருத்தை அவர்களே ஒத்துக்கொண்டதற்காக நான் அவருடைய நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : இது ஏதோ பேச்சிலே அவர் கூறினார், ஒத்துக்கொண்டார், அந்தக் குறையை திருத்துவதற்கு நான் வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்வது நல்லதல்ல. ஏற்கனவே, இருந்த முறையிலே

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 9]

மாற்றங்கள் செய்யலாம்—நல்ல காரியங்களுக்காக என்றுதான் சொன்னேன். அதை விட்டுவிட்டு அவரே ஒத்துக்கொண்டார், அதைத் திருத்துவதற்கு நான் வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : முன்பிருந்த தவறை மாற்றியமைக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கலாம். அதை யெல்லாம் திருத்தியமைப்பது புதிய அரசினுடைய பொறுப்பு என்று அவர்கள் சொன்னதனால் தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன்.

மேலும், அவர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே கடைசியாக அவர் சொல்லியது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்தாக இருந்தது. அந்தக் கருத்து என்ன வென்றால், கோழிப் பண்ணை ஒன்றை அவருடைய தொகுதியில் அமைக்க இருந்தது பற்றியது. அதை என்னுடைய தொகுதிக்குக் கொண்டு போனதாக அவர் சொன்னார்கள். அவருக்கு யாரோ தவறான செய்தியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னுடைய மாவட்டத்துக்காரர் தான். என்னுடைய தொகுதிக்கு வருகின்றபொழுது, 'அங்கு அப்படி இல்லை' என்பதை அறிந்து தன்னுடைய எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்வார்களானால் அதுதான் சிறந்த பண்பாடு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த மாதிரி நிலை ஏற்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது அவர்களுக்கு வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய கழகத்திற்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் கிடையாது. அதைப் போன்ற ஒரு கருத்திலே மாற்ற வேண்டுமென்று எண்ணம் எங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கிடையாது.

அடுத்து திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேசுகையிலே நாங்கள் இருந்ததினால் முயற்சி செய்து கொடுத்ததை இவர்கள் பொறுமை உணர்ச்சியுடன் சொல்லுகிறார்கள் என்று நண்பர் இராமலிங்கம் அவர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பிப்ரவரி 23-ஆம் தேதி சென்ற ஆண்டு காங்கிரஸ் மந்திரி சபை இருந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் வரும் என்று தெரிந்திருந்தம்கூட, பிப்ரவரி மாதம் 28-ம் தேதியும், மார்ச் மாதம் 1-ஆம் தேதியும், மார்ச் மாதம் 3-ஆம் தேதியும், மார்ச் மாதம் 4-ஆம் தேதியும் போட்ட வழங்குவது சம்பந்தமான உத்திரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே அமைச்சரவையிலே இருந்த தொழில் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்களும், ஹரிஜனத் துறை அமைச்சர் கக்கன் அவர்களும், அவர்கள் தேர்தலில் தோற்றுவிட்ட பிறகு அந்தக் காரணத்தாலே கையெழுத்துப் போட்ட மறுத்து விட்டார்கள். புதிய அரசு வந்து அந்த ஃபைல்களைப் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். என்று வைத்து விட்டார்கள். அந்த பண்பாடு அந்த அமைச்சரவையிலே யிருந்த அவர்களுக்கும் இருந்தது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிகாரத்தில் இருக்கிறபொழுது கையெழுத்துப் போடுவதை யாரும் தவறு என்று சொல்லமாட்டார்கள். அவர்கள் தோற்ற பிறகு இதுபோன்று கையெழுத்துப் போட்ட காரணத்தாலேதான் அதைச் சொல்லிக் குறிப்பிட நேர்ந்தது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

'விசைப் படகு கட்டுவதற்குத் தேவையான மரங்களைக் காட்டிலாகாவிலிருந்தே வாங்க வேண்டும். அதைக் கொண்டு போட்ட கட்ட வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய காடுகளிலே இருக்கின்ற ஆயினி என்ற ஒரு மரமும், வெண்தேக்கு என்ற மரமும் தான் போட்ட கட்டுவதற்கு நல்ல மரங்கள். 200 படகுக் கட்ட ஆயினி என்ற மரம் 40,000 கன அடி தேவைப்படுகிறது. ஆனால் நம்முடைய காடுகளிலே 10,000 கன அடி அளவுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. தேக்குக்கு 20,000 கன அடி அளவுக்குத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் நம்முடைய காடுகளிலே 5,000 கன அடி அளவுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, சாத்தியமில்லாததைச் செய்ய வேண்டுமென்று திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். அதை அமுல் படுத்த முடியாமைக்காக வருந்துகிறேன்.

1968 மார்ச் 9]

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

குளங்களில் மீன் வளர்க்க வேண்டுமென்று திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுதே வளர்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அவருடைய வீட்டுக் கிணற்றிலே வேண்டுமானால், அவர் மீன் வளர்க்க விரும்பினால் அதற்கும் வழி செய்யலாம். திரு. பூவராகன் அவர்கள் மீன் சாப்பிடுவது கிடையாது. எங்கெங்கு மறுப்பில்லையோ அங்கெல்லாம் மீன் குஞ்சுகள் விடப் பட்டு மீன் வளர்ப்புக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்யத்திட்டம் போட்டு, அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

‘கடலூரிலே போட் கட்ட வேண்டும் ; அங்கு ஒரு தொழிற்சாலை வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் இப்பொழுதே ஆலோசனையிலே இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை விரைவிலே நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். அதற்காக 8 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடலூர், தூத்துக்குடி, குளச்சல் ஆகிய மூன்று இடங்களிலே விரைவிலே ஏற்படுத்த வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது நிதி நிலையைப் பொறுத்து 1969-70 அல்லது 1970-71-லே நிச்சயமாக வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்கள் வேண்டுமென்று திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், அவர்கள் இருந்தபொழுதே சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இருந்தன. அதை எப்படி மறதியாகக் சொல்லிவிட்டார் என்று தெரியவில்லை. சென்னை, இராமேஸ்வரம், நாகப்பட்டினம், தூத்துக்குடி, குளச்சல் ஆகிய பகுதிகளில் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில், புதியதாகக் கடலூரிலும் மண்டபத்திலும் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்கள் துவக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

‘நம்முடைய சங்குகள் கூடுதலான விலையில் வெஸ்ட் பெங்களூருக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. சங்கை அதிகமாக அனுப்ப வேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதும் அனுப்பிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். திரு. பூவராகன் அவர்கள் வைத்துவிட்டுப் போன சங்கைக்கூட விற்றிருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : இந்தச் சங்குகளைக் கூடுதலான விலைக்கு விற்கதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு இவர்களாலே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் கேட்டேன். சிலோனில் இருந்து சங்கு வந்தால் நம்முடைய சங்கு விற்பனையாகாது என்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லி அதைத் தடுக்கிறோம். அந்த சங்கு இங்கு வராததால் இந்தச் சங்கினுடைய விலை இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது.

சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்களைப் பற்றி சொல்லுகின்றபொழுது அது ஏற்கனவே இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே போதுமான உறுப்புகள் இல்லை. அதை வாங்கி வைக்க வேண்டுமென்று தான் சொன்னேன். அதைத் தனிப்பட்ட முறையிலே கவனிப்பதற்கு அதிகாரிகளை வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்பொழுதே சரியாகத்தான் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. குறை இருந்தாலும் எடுத்து வைக்கலாம். அதை நீக்குவதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்போம் என்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் ரஷியாவிலிருந்து நமது நாட்டின் ஆழ்கடல் வளத்தைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு குழு வந்தார்களே அது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். வழக்கமாக மத்திய

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1968 மார்ச் 9]

அரசு இந்த விஷயத்திலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்லுகிறேன். கோப்படுவதிலே பிரயோஜனம் இல்லை நமது தமிழகத்தில் தூத்துக்குடியில் பரிசீலனை செய்து அவர்கள் அறிக்கை இந்திய அரசுக்கு நேராக ரஷ்யர்களால் அனுப்பப்பட்டது. அது இந்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

உலக வங்கிக் குழு தூத்துக்குடிக்கு வந்து, 120 அடி, 90 அடி நீளம் வரை உள்ள நீண்ட விசைப் படகுகளைக் கொண்டு, ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்புத் திட்டத்திற்கு உள்ள வழிவகைகளை ஆராய்ந்துள்ளார்கள். இதற்கு வேண்டிய நிதி வசதிகளை உலக வங்கி வழங்கும். இத் திட்டத்திற்கு அங்கோரம் அளிக்க வேண்டிய நிலையிலே மத்திய அரசுதான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் : எந்திராக நிதியைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள். என்று கேட்டார்கள். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் : திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள், இதிலே அக்கறை செலுத்தாத நிலையிலே அந்தக் கருத்திலே குறைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சொன்ற ஆண்டை விட அதிகமாகச் செலவு ஆகக் கூடிய ஒரு சூழ் நிலை தான் இருக்கிறது என்று நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நைலான் விலை விஷயத்திலே 4,87,200-ஐ 2,21,000 ஆகக் குறைத்திருக்கிறோம். இரண்டாவது திட்டத்திற்கு வாங்கிய நைலான்கள் போதுமானதாக இருப்பதாலேயே இதைக் குறைத்து விட்டோம். மேலும், போட் விஷயத்தில் 32,67,000, 19,74,-00-ஆக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1-35 என்னுடைய வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலேயே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட் வருகின்றபொழுது, எவ்வளவு தொகை ஒதுக்க முடியுமோ அந்த அளவு ஒதுக்குவதற்கான வழியை பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மீனவர் விஷயத்திலே அவர்களுக்கெல்லாம் இன்ஷூரன்ஸ் வேண்டுமென்று திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். உண்மையிலே ஆழமான கடலிலே பயணம் செய்பவர்களுக்கு ஆபத்து இருக்கிறது என்ற முறையில் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்து வருகிறோம். போட்கள் டெஸ்ட்ராய் ஆகிவிட்டன. அதற்கு வேண்டிய தொகை யெல்லாம் கொடுக்கவில்லை யென்று சொன்னார்கள். 22 படகுகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் பணம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 36 படகுகளுக்குத் தான் வழங்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

போட்கள் கடனுக்கு வாங்குவதை இன்ஷூரன்ஸ் செய்து கொள்வது நல்லது என்று அந்தத் திட்டத்தை சில பேர் உணர்ந்து கொள்கிறார்கள். சிலர் உணராத காரணத்தாலே கஷ்டமான நிலையிலே இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது மீன்குஞ்சுகள் கழக ஆட்சியில் அதிகமாக வளர்க்கவில்லை யென்று தெரிவித்தார்கள். எங்கள் ஆட்சியில் மீன் குஞ்சுகள் அதிகமாகத்தான் வளர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. 1966-67-ல் 9-20 கோடி வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-ல் அது 11 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. 1968-69-ல் அதை 14 கோடியாக உயர்த்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டில் உள்நாட்டு நீர் நிலைப் பரப்பு 8 இலட்சமாக இருக்கிறது. இதில் 1.5 இலட்சம் ஏக்கர் வற்றாத நீர் நிலைகள். 3.9 இலட்சம் ஏக்கர் பருவகால நீர் நிலைகள். 1 ஆக, 5.4 இலட்சம் ஏக்கர்கள் நீர்நிலைக்கு உகந்தவையாகக் கருதப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

1968 மார்ச் 9]

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

இன்னும் நைலான் வலை விஷயத்தில் தற்சமயம் 25 சதவீதம் மீனவர்களுக்கு மானியமாகச் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு அதற்காகக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த தொகையைக் கொடுக்காமல் நிறுத்தி விட்டதால் தமிழக அரசு முழுத் தொகையையும் கடனாகக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை வந்திருக்கிறது.

வாட்டர்சுலர் என்னின் நல்லதா அல்லது ஏர் சுலர் என்னின் நல்லதா என்பது பற்றி இரண்டுவிதமான மாறுபட்ட கருத்து இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஒரு சாரார் வாட்டர் சுலர் என்னின் நல்லது என்று சொல்கிறார்கள். மற்றொரு சாரார் ஏர் சுலர் என்னின் நல்லது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சர்ச்சைக்குப் போகாமல், ஏற்பட்டிருக்கிற தவறுதல்களை மட்டும் நாம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும், திரு. மணி அவர்கள் பேசுகிறபொழுது மீனவர்களுக்குச் சமுதாயக் கூடங்கள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அளத்துக்காடு, சின்னமுனை, கனமங்குடா, முத்துக்குடா, புதுக்குடி ஆகிய இடங்களில் கம்புனிய சென்டர்கள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கூடத்திலும் ஒரு ரேடியோ பொருத்தப்படும். ஒவ்வொரு கூடத்திற்கும் ரூ. 1,000 பெறுமானமுள்ள உணவுப் பண்டங்கள் தயாரிக்கும் பாத்திரங்கள் வாங்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. புயல், மழை காலங்களில் இந்தக் கூடங்கள் மீனவர்களுக்கு அடைக்கலம் அளிக்கப் பயன்படுத்தப்படும். மேலும், மீனவர்கள் ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் பற்றிக் கூறினார்கள். ஜப்பான் நாட்டில் அமுலில் இருப்பதுபோல் இங்கே மீனவர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் இருக்கிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கடலூர் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அது மீன்பிடித் துறைமுகமாக்கப்பட வேண்டிய அளவுக்குக் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக ரூ. 8 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் பகுதியில் மீன்களை எடுத்துச் செல்ல வண்டி வசதிகள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். கோட்டம்குப்பம், மரக்காணம் பகுதியிலிருந்து திண்டிவனத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு வண்டிகள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். மூன்று வண்டிகள் இருக்கின்றன. அதில் இன் லோலெட் வானும் இருக்கிறது. அவைகளின் மூலம் தான் இப்பொழுது மீன்களை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் பகுதியில் மீனவர்கள் குப்பங்களுக்கு ரோடு போடவில்லை என்று கூறினார்கள். ஆலங்குளம், தாண்டங்காடு வழியாக வாசங்குப்பம், கைப்பாளிக்குப்பம், எக்கிக்குப்பம், ஜெகன்னாதபுரம் ஆகிய குப்பங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ரூ. 19,000 செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

‘கடலோரப் பகுதியினருக்கு அபாய அறிவிப்பு. அதாவது ஸைகிளோன் வந்தால் முன்கூட்டியே தெரிவிப்பதில்லை’ என்று சொன்னார்கள். வானொலி மூலம் முன்னெச்சரிக்கை செய்வதற்கு ஏற்பாடு உள்ளது. மேலும் துறைமுக நிலையத்தில் புயல் பற்றிய சிக்னல்கள் போடப்படுகின்றன. அதோடு கூட, புயல் வருவதற்கு 24 மணி நேரத்திற்கு முன்னால் டாம்டாம் அடிக்கப்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிரெஞ்சு நாட்டிலிருந்து இரண்டு படகுகள் நமக்கு இனமாக, அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் படகுகளை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்று, எப்படி அந்தப் படகுகளை உபயோகப்படுத்துவது

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1968 மார்ச் 9]

அதில் சென்று மீன் பிடிப்பது எப்படி என்பதை யெல்லாம் அந்த நாட்டு நிபுணர்கள் இங்கேயே தங்கி கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் ஆழ்கடல் சென்று மீன் பிடிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. மீன் பிடிப்பதில் தனிப்பட்டவர்கள் அந்த எக்ஸ்பெர்ட்டுகளிடம் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

இன்னும் 'மீன் மலிவான விலையில் கிடைக்கவேண்டும்' என்று திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். மேட்டூர் பகுதியில் ரூ. 1-25-க்குக் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு மீன் விலையைப் பற்றித் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். ஏதோ யார் சொன்னதையோ வைத்துக்கொண்டு அதிகமான விலை என்று தவறாக கருதிக் கொண்டு சொல்கிறார்கள். வங்காளத்தில் ரூ. 6-25-க்கு விற்கப் படுகிறது என்றால் ஆதாயம் தான். அதனால் மீனவர் சமுதாயம் தான் ஆதாயம் அடைகிறார்கள். கூட்டுறவு சொசைடி மூலம் மீன்களை பிடிக்க வைத்து, அதனால் மீனவர்கள் பயனடையக்கூடிய வகையில் கார்ப்பரேஷன் மூலம் விற்கப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : வங்காளத்தில் ரூ. 6-25-க்கு விற்கிறது மீன் மீனவர்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் பங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு பயன்படுகிறது? மீனவர்களிடமிருந்து மேட்டூரில் ஒரு கிலோ என்ன விலைக்கு வாங்குகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிவிக்க வேண்டும். மீன் விலையைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். எல்லா விலைகளையும் கண்டு வைத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அந்தப் பழக்கம் வந்திருந்தால் நல்லது. (குறுக்கீடு) குடும்பத்துக்காக மீன் வாங்கிக் கொடுத்தாலும் கூட அதுவும் நல்லது. ரூ. 1-25-க்குத்தான் மேட்டூரில் விற்கிறது. அதில் சந்தேகம் இருந்தால் சேலம் போகும் வழியில் மேட்டூர் பகுதியில் இறங்கி எந்த விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டு வரும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : மேட்டூரில் மீனவர்களிடமிருந்து வாங்கி வெளியிடங்களில் கலக்கத்தாவில் விற்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி. மீனவர்களிடமிருந்து ஒரு கிலோ என்ன விலைக்கு வாங்குகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ரூ. 2½, 3½ என்று ஸைல் பிரகாரம் விற்கிறார்கள். எடுத்துச் செல்வதற்கு சார்ஜ் முதலியவை யெல்லாம் இருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் தலையை அசைத்தும் பிரயோசனம் கிடையாது. எங்களிடத்திலுள்ள தகவல்களை வைத்துச் சொல்கிறேன்.

மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒதுக்கி, 100 வீடுகள் ஆரம்பத்தில் கட்டுவது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். சர்க்கார் நிதி நிலை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த நிலையைப் பொறுத்து, அந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியும்.

யான்மார் என்ஜின்களை எல்லா மீனவர்களும் விரும்புகிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் 52 யான்மார் என்ஜின்களாக இருந்தது. இந்த ஆண்டில் 102 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய கிராக்கி இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு ரஸ்டன், கிரல்லான்ஸ்கார் போன்ற உள்நாட்டுச் பொருள்களை

1968 மார்ச் 9]

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

மீனவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஜப்பான் உதவி கொண்டு எண்ணூரில் ஒரு யான்மார் என்ஜின் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். ராயபுரத்தில் மீனவர்கள் டிரையினிங்குக்காக ஒரு மத்திய டிரையினிங் ஸ்கூல் அமைக்க இருக்கிறோம்.

நேற்று முன்தினம் அகில இந்திய உலக வர்த்தகத் தொழிற் கண்காட்சியிலுள்ள போலீஷ் பெவிலியனைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு என்னை வந்து சந்தித்தார்கள். நாங்களும் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் கொள்கைப்படி, தனிப்பட்டவர்கள் ஏதாவது மீன் தொழிலை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்து, அதற்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கார் மூலம் கட்டப்பட்ட ஐஸ்மிளாண்ட் குத்தகை எடுப்பதற்கு டெண்டர் விட்டிருக்கிறோம், யார் அதிக விலைக்குக் குத்தகை எடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஏறா மீன்களை கடலூரிலிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நான் மீன்கள், ஆடுகள், கோழிகள் இவற்றைப் பற்றி பேசிக் கொண்டே போனால் பசி எடுக்காமலேயே கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற ஊழி யர்களுக்குக் கெல்லாம் பேஸ்டு ப்ரொக்ராமில் உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சர்வீஸ் காயம் செய்யப் பட்டு வருகிறது. அதாவது பெர்மனென்ட் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தற்சமயம் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கும், ராணிப்பேட்டை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய சர்வீஸும் நிரந்தரமாக்கப்பட்டு வருகிறது. கால்நடை ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற டாக்டர்களுக்கு கெஜெடட் பதவி அளிக்கப்படுவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோலவே, இன்னும் ஸ்டாக்மென் கிரேடு I, கிரேடு II ஆகியோர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வுகளெல் லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்பள உயர்வும் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆராய்ச்சிக் கல்வித் துறையை தனியாகப் பிரித்து வெடெரினரி காலேஜ் டீன் அவர்களை அடிஷனல் டைரக்டர் ஆகப் போட்டிருக்கிறோம். கனம் உறுப்பினர் பூவராகன் ஒரு கருத்தைச் சொன் னார்கள். மார்க்கெட்டிங்குக்கு ஒரு தனி பெய்யூடி டைரக்டர் ஆஃப் பிஷ்ரிஸ் போட்டு கவனிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார் கள். இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் முன் கூட்டியே அந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். அதே முறையில் கால்நடைத் துறையிலும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

பால் பெருக்கம் செய்ய வேண்டும் என்பது தான் நோக்கம். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு தான் வருகிறோம். அதற்காக வேண்டி ஒரு குழு அமைத்து ஏதாவது தவறுகள் இருக்குமானால், அதைக் கண்ட காணிக் கும்படிச் சொல்லியிருக்கிறேன். கண்டுக்குட்டி வளர்ப்பதற்கு மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கண்டுக்குட்டி வாங்காம லேயே, வளர்க்காமலேயே பல பேர்கள் மானியத்தை வாங்கி எப்பம் விட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் இந்த நிலை பற்றி ஒரு கமிட்டி பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கி ருதேன். 10 பேர்கள் பால் பெருக்கத்திற்காகப் பணம் வாங்கியும் மாடு வாங்கவே இல்லை. திரு. வினாயகம் அவர்கள் நல்ல மாடுகள்

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1968 மார்ச் 9]

வாங்குவதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் கெடு கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்டதெல்லாம் ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். பால் உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 5,000 கொடுக்கப்பட்டு, அந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ரிண்டர்பெஸ்டு வியாதியைப் போக்குவதற்கு என்ன ஏற்பாடு என்று கேட்டார்கள். அதற்காக ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். முன் நடவடிக்கை இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ராணிப்பேட்டையிலுள்ள ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் அதற்கு வேண்டிய ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

மேலும், ஆட்டுக் கிடாக்கள் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு மூலம் கொடுக்கப் படுகின்றன. நல்ல தரமான ஆடுகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் செயல்பட்டு வருகிறோம். மேச்சேரி ஆடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த இனத்தை விருத்தி செய்வதிலும், தண்ட மில்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் செய்கிறோம்.

கனம் கோதண்டராமைய்யா வெள்ளாடு மேய இடம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஹோசூர், தர்மபுரி போன்ற இடங்களில் ஏழை விவசாயிகள் வெள்ளாடுகளை நம்பித்தான் வாழ்கிறார்கள். காடுகளை மேய்ச்சலுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று பஞ்சாயத்துக் கேட்கிறது. ஆனால் காட்டிலாகா ஒரு நாளும் அதற்குச் சம்மதிக்காது. அது ஒரு தனிப் பிரச்சினை. வெள்ளாடு மேய அனுமதிக்க மாட்டார்கள். காட்டிலாகா அதிகாரிகளுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று சர்க்காருக்கு அறிவித்தால், அதைப்பற்றி, பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்று தெரிந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

பொதுவாக சிகிச்சை செய்ய 50 மருந்தகங்கள், வெடிகாரி டிஸ்பென்சரிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குணம்பட்டு பகுதியில், மருந்தகம் திறக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். திரு. கோதண்டராமன். அதற்குக் காரணம் தண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி இல்லை என்பதுதான். மின்சாரம் இல்லாவிட்டாலும் கூடத் தண்ணீர் வேண்டும். என்ன காரணத்தினாலோ பஞ்சாயத்து யூனியன் காலம் கடத்துகிறார்கள். அதைப்பற்றி கேட்டிருக்கிறேன். வாடகைக் கட்டத்தில் ஏன் இருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டிருக்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கிறேன்.

எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுக்கு அதிகச் செலவு என்று சொன்னார்கள். கூடுதலான அதிகாரிகளைப் போட்டுவிடுவதால் அல்ல, நாங்கள் அப்படிப் போடவில்லை. சம்பளம் அதிகமாயிருக்கிறது. டி. ஏ. அதிகம். ஆகவே அதனால் செலவு அதிகமாயிருக்கிறது. வேறு காரணத்தால் அல்ல. நாங்கள் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அனாவசியமான போஸ்டுகளைக் குறைத்திருக்கிறோம். கூடுதலாகப் போடவில்லை.

கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்திலே முட்டை 25, 26 காசுக்குக் கொடுக்கிறோம். வெளியிலே, 35, 40 காசு அளவில் விற்கிறது. வெளியிலே கோழி 10 ரூபாய் என்றால் பண்ணையில் ரூ. 5 என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது. அதோடு உரித்த கோழியும் தேனும்பேட்டைப் பகுதியில் மலிவான விலையில் பேக் செய்யப்பட்டு விற்கிறார்கள். முழுக் கோழியை வாங்கி, உரிப்பதும் கஷ்டம். ஆகவே, அந்த ஏற்பாடும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு என்னதான் செய்து விட்டார்கள் என்று கேட்டார்களே, அதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அவசரம் அவசரமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நேரம் இல்லை. கோழி விளக்கப் புத்தகத்திலே படம் வந்திருக்கிறது. அது ஆஸ்திரேலியா

1968 மார்ச் 9]

[திரு. ஏ. கே. விந்தசாமி]

நாட்டிலிருந்து இலவசமாக நமக்கு 150 கடாக்களும், கடாரிகளும் கன்றுகளும் வந்த கள்ளைன்மெண்டிலிருந்து நம் மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட 18-ஐ சேர்ந்தது. அந்த வரையிலிருந்து அதிகமான பால் கிடைக்கும். அதற்கு வேண்டிய சீதோஷண நிலைக்காக, நிலகிரிப் பகுதியிலும், கொடைக்கானல் பகுதியிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தரமான இனத்தை வளர்க்க வேண்டும். ஒரு மாடு வர 6,000 ரூபாய் ஆகிறது. ஆனால், பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைத் தேடிக்கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அது பலன் கொடுக்கும் போது பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் கிடைக்கும்.

பன்றியைப் பற்றி ஒரு கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. ஞானசம்பந்தம் என்று நினைக்கிறேன். வெள்ளைப் பன்றி கொழு கொழுப்பாக இருக்கும். பன்றி இறைச்சி பல வியாதிகளைப் போக்குகிறது என்கிறார்கள். மூல வியாதியைப் போக்க பன்றிக் கறி நல்லது என்கிறார்கள். ஒரு பன்றியை அடித்தால் ஆயிரம் பேர் சாப்பிடலாம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்குக் கூட மானியம் கொடுக்கிறோம். அவற்றை வாங்கி வளர்க்க வேண்டும். அடித்துச் சாப்பிட்டு விடக் கூடாது. (குறுக்கிடு) டெம்டிங்கா இருந்தால் சாப்பிட்டு விடலாம். ஆனால், திரு. வியைகம் சாப்பிடக் கூடாது. சாப்பிட்டால் என்ன ஆவாரோ, அவர் குறைக்கத்தான் வழி செய்ய வேண்டும். எதைச் சாப்பிட்டால் குறைக்கலாம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன். பன்றி பார்க்க அமுகானது. நாம் நினைக்கிற மாதிரியில்லை. அது நல்ல காய், கறி, புல் இவற்றைத்தான் சாப்பிடும். சைவ உணவைச் சாப்பிடும் பன்றி தான் அது. கொழு கொழு என்று இருக்கும், வெள்ளைப் பன்றி. ஒரு சமயத்தில் 20 குட்டிகள் போடுகிறது. மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை குட்டி போடுகிறது. அதனால் நல்ல ஆதாயம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். அந்தப் பன்றியைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால் காட்டுப் பாக்கம், அலமாடி பண்ணைகளில் பார்க்கலாம். இன்னும் எல்லாக் கால்நடை எக்ஸ்பிஷன்களிலும் காட்டச் சொல்லியிருக்கிறோம். நல்ல பலன் இருக்கிறது.

பங்களுக்குப் பால் போவதாக ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். பெயர் நினைவு இல்லை. அப்படிப் போவதைத் தடுத்து நிறுத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். பால் கிடைக்கும் இடத்திலே, அவர்களும் சாப்பிட பண்ணை ஓரங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் கிடைக்கும் வகையில் செய்திருக்கிறோம். இதைப் புதுக்கோட்டை, செட்டிநாடு முதலிய இடங்களில் செய்திருக்கிறோம். அபிசேகப் பட்டியில் இருக்கிறது என்றால் அது நகரத்திற்கு அப்பால் இருக்கிறது. கூட்டுறவு மூலமாகச் செய்வதில் தவறுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கெல்லாமும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம்.

மேலும் கால்நடைப் பண்ணையில் நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. பயன் படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற அரசாங்கம் காலியாக போட்டுவிட்டு போய்விட்டார்கள். தீவனம் வளர்க்க தனிக் கவனம் செலுத்தப் படுகிறது. அந்தப் பண்ணைக்கு வேண்டிய தீவனத்தை வளர்க்க, தரமான கால்நடைகளை வளர்க்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. தீவனம் வாங்குவதில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு நன்றி. நாங்கள் பொறுப்பிற்கு வந்த பிறகு இருக்கிற நிலைமைகளை ஆராய வேண்டும் என்று ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு பரிசீலனை செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோம். தீவனத்தையும் டென்டர் கூப்பிட்டு, டெஸ்டுக்கு அனுப்பி, கோயம்புத்தூர் வெடரினரி காலேஜுக்கு அனுப்பி, தரமான பொருள் என்ற முடிவுக்கு வந்த பின் வாங்குகிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1968 மார்ச் 9]

இங்கே வெளிநாட்டு நிலைமைகளைச் சொல்லி, நம்முடைய காங்கேயம் போன்ற மாடுகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். என்ன காரணத்தினாலோ, ஒதுக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். “வேல்” பர்பஸ் பற்றிச் சொல்லுவார்கள் என்று நினைத்தேன். வேறு நாடுகளில், பாலுக்கும், மாமிசத்திற்கும் என்றால், நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், பாலுக்கும், வேலைக்கும் தான் வேண்டும். வேலைக்கு காங்கேயம், பாலுக்கு சிந்தி, தர்பார்க்கா என்று சொல்லுவார்கள். ஆனாலும், காங்கேயத்திற்கு அதிகச் சலுகை காட்ட முடியவில்லை. உழைப்புக்குக் காங்கேயம் என்று தெரிந்தாலும், அந்த நிலை இருக்கிறது. ஆனாலும், தனிப்பட்டவர்களுடைய பண்ணைகளில் இருக்கிறது. என்பதற்காக வாங்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரியில்லை. ஏற்கனவே முயற்சி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். கால்நடைப் பண்ணையிலேயே மருந்தகம் வைத்து இருக்கிறோம். ஓரத்த நாட்டில் இருக்கிறது. ஹோசூரில் இருக்கிறது. இன்னும் சின்னச் சேலத்தில் இருக்கிறது. உதக மண்டலம் பண்ணையில் செம்மறி ஆடு வளர்க்கிறார்கள். நல்ல பலன் இருக்கிறது. ஒரு அங்கத்தினர் திரு. பலராமன் என்று நினைக்கிறேன். கட்டடம் இருக்கிறது மேய்க்க பையன் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆடுகள் இல்லையே என்றார்கள். கட்டத்தை வேறு வேலைக்குப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தவறுகள் இருந்தால் திருத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்களே, அதற்காகச் சொல்கிறேன், திருத்திக் கொண்டும் இருக்கிறோம் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காட்டிலாகாவைப் பற்றிப் பேசி நான் முடித்துவிட விரும்புகிறேன். (திரு. கே. வினாயகம் : பசி....) அதற்குள் பசி, பசி என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் நல்ல சுவையான உணவைப் பற்றிப் பேசும்போது கூட சில பேருக்குப் பசி வருகிறது. இருந்தாலும், சுவையான இனங்களைப் பற்றிக் கேட்கும்போது பசி எடுப்பதும் இயற்கையே. என்றாலும், நான் விரைவிலே முடித்துவிடுகிறேன்.

காட்டு வளத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதிலே சர்க்கார் தனி கவனம் செலுத்தி வருகிறது. காடுகள் நல்ல முறையில் வளர்க்கப்பட வேண்டும், அவை அழிக்கப்படக் கூடாது என்று பல நல்ல கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக, காடு அழிவதிலே அதிகக் கவலை செலுத்தினார்கள், நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள். காடுகள் அழிவது குறித்துக் கவலை செலுத்தினாரே, அதையே தொடர்ந்து அவர் பேசுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், உடனே தங்களுடைய தொகுதியில் இருக்கும் காட்டை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று, அவரும் அந்த வழியில்தான் வந்துவிடுகிறார்கள். தொகுதி மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அப்படிக்கேட்பது நியாயமே. இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயத்திற்கு லாயக்காக இருக்கும் ஆனால், கரம்பாக இருக்கும் பகுதி தியை விவசாயத்திற்குக் கொடுத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்தச் சர்க்காரினுடைய கொள்கை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு நாட்டினுடைய மொத்த நிலப்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நில மாவது காடுகளாக இருக்க வேண்டுமென்பதிலே சந்தேகமே கிடையாது. துரதிருஷ்ட வசமாக, மொழி வழியாக ராஜ்யங்கள் பிரிந்த நேரத்தில், இங்குள்ள வனமான காடுகளெல்லாம் மற்றப் பகுதிகளுக்குப் போய் விட்டன. ஆனால், இன்றைய நிலையில், நமக்கு இருப்பதெல்லாம் 16 சதவீதக் காடுகள் தான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள், ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டைக் கண்டுபிடித்ததுபோல, இங்கே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே 13 சதவீதத்திற்குக் காடுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஏதோ 16 சதவீத அளவுக்கு

1968 மார்ச் 9]

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

உயர்ந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இருப்பது 13 சத வீதத்தான் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நமது மாநிலத்தின் நிலப்பரப்பில் 13 சத வீதம் ஒதுக்கக் காடுகளாக இருக்கின்றன. மற்றும் 3 சத வீதம் அன்-ரிசர்வடு ஃபாரஸ்ட் என்ற வகையில், வருகின்றது. ஆக, இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் 16 சத வீதம் ஆகிறது. அந்த 3 சத வீதம் அடர்ந்த காடாக ஒதுக்க நிலங்களாக இருக்கிறது. மொத்தம் 16 சத வீதத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. புள்ளி விவரங்களில் ஒன்றும் கோளாறு இல்லை, தவறுதலாகவும் அச்சிடவில்லை என்று திரு ஜார்ஜ் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

யானை மேய்க்கிறவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ரூ. 23, ரூ. 29 என்று இப்படி இருந்த சம்பளத்தை, ரூ. 50-லிருந்து ரூ. 70 வரை விகிதத்தை உயர்த்துவதற்கும், அதே போன்று, அவர்களுக்குக் கீழ் இருக்கும் ஊழியர்கள் ரூ. 19, ரூ. 22 என்று சம்பளம் பெற்றுவந்தவர்களுக்கு ரூ. 50—1—60 என்ற விகிதத்தில் உயர்த்துவதற்கும் வேண்டிய பரபோஸல் இந்த வருஷம் கவனத்தில் இருக்கிறது. விரைவிலே அது திட்டமாகி, அவர்களுக்கு அமலாக்கப்படும். அவர்கள் ஆபத்தான ஒரு தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பதால் அந்தக் காரியத்தைக் கவனிக்கிறோம்.

அடுத்து, ரப்பர் தோட்டம் வேண்டாம் என்று திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரப்பர் தோட்டம் நமக்குத் தேவை இருக்கும்போது, என்ன காரணத்தினால், ரப்பர் தோட்டம் தேவை இல்லை என்ற கருத்தை திரு ஜார்ஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. ல. ஜார்ஜ் : ரப்பர் தோட்டம் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ரப்பர் தோட்டம் வைத்தால் அடர்ந்த வன ஊற்று வழிகள் கைகிளையன. அதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, கவனித்துச் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ரப்பர் தோட்டம் வளர்ப்பதற்குச் சரியான இடம் என்று தெரிந்துதான் அந்த இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறார்கள். ரப்பர், நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியம். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் ரப்பர் வளர்க்கச் சிறந்த இடம் என்று தெரிந்ததால்தான் செய்கிறார்கள். மேலும், நாகர்கோவில் பகுதிக்கு ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் ஃபாரஸ்ட் ஆபீசர் போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். போட வேண்டியது அவசியம் என்றால், தேவை என்றால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

காட்டு நிலத்தை அழிக்க வேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய கொள்கை அல்ல. ஆனால், அதே நேரத்தில், அது காடாக இல்லாமல், வெறும் கரம்பாக இருந்தால், அந்த நிலத்தை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்பதுதான் திட்டம். சில பகுதிகள் வெறும் கரம்பாக இருக்கின்றன.

புதுக்கோட்டை பகுதி பற்றி ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். புதுக்கோட்டையில் நிறைய புல் வெளி இருந்துகொண்டு, காடு என்ற பெயரால் இருக்கிறது. வெள்ளையன் காலத்திலேயே அப்படியொரு நிலைமையை உருவாக்கிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். புதுக்கோட்டை பகுதிக்குச் சென்றிருந்தபோதுகூட, அப்பரப்பட்ட பகுதிகள் நிறைய இருப்பதைப் பார்த்தேன். அந்தப் பகுதியில், நல்ல தரமான பொறுக்கு விதைகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், குடுமியாமலைப் பண்ணைக்கு என்று 3,000 ஏக்கர் நிலத்தைத் திருத்தி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நல்லவிதமாக அது அமைந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் விவசாயத்திற்கு லாயக்கான நிலங்கள் இருக்கும்போது, அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதில் குறைபாடு வந்துவிடாது. காடுகளாக இருப்பதை அழித்துவிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதும் சர்க்காருடைய நோக்கம் அல்ல.

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1968 மார்ச் 9]

வர்ஷநாடு பகுதியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வர்ஷநாட்டுப் பகுதி மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. மயிலாடும்பாறை, கண்டமனூர் பகுதியை வர்ஷநாடு பகுதி என்று சொல்லுகிறார்கள். 40,000 ஏக்கர் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் வளமாக இருந்த காரி அழிக்கப்பட்டு, பல வருஷங்களாக அங்கே விவசாயத்தில் மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று சென்ற அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்தார்கள். ஆனால், அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதன் மூலமாக, காரி உண்டியாக வளர்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அந்த நிலையில் அந்தப் பகுதி மக்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு, அவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கெடுக்க வேண்டாம் என்ற நல்ல நோக்கத்துடன், அந்த மாவட்ட எம்.எல்.ஏக்கள், மாவட்டக் கலெக்டர், காட்டிலாக்கா அதிகாரி, ஆகியவர்களையும் இன்னும் மற்றவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு 25 மைல் தூரம் காட்டுப் பகுதி பூராவும் நான் சுற்றிப் பார்த்தேன். அந்தப் பகுதி விவசாயத்திற்கு லாயக்கான பூமி என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, முதலமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கு வேண்டிய அங்காரம் பெற்று, சென்று கூட்டத்திலே இங்கே அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு வேண்டிய சர்வே இப்பொழுதுதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காட்டு நிலங்களை விழங்குவதற்கு என்று ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறோம். விரைவிலே அது பரிசீலனை செய்து, நிலமில்லாத வர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஏற்கனவே ஜமீன் இருந்த காலத்திலேயே, 400, 200 150, ஏக்கர் என்று பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள், ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியைப் பற்றி என்ன செய்வது என்று முடிவாகக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், இந்த நிலையில், இப்பொழுது நிலமே இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தான் இருக்கிறோம். வேறு இடத்தில் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் சிலர், காட்டுப் பகுதியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் இந்த அரசு இருக்கிறது. உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயிகளாகவும், உண்மையிலேயே அறவே நிலம் இல்லாதவர்களாகவும், உள்ளவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இருக்கிறோம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வனவாசி, பக்கனாடு பற்றி திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாற்பது வருஷப் பிரச்சனை, ஆகவே, இதில் தனி கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது தனியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும், மற்றக் காட்டுப் பகுதிகளில் உள்ள நிலங்களோடு ஒப்பிடக் கூடாது என்ற கருத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். ஆனால், கடந்த கால ஆட்சியில் முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களோடு அது சம்பந்தப்பட்ட தலைவர் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய ஆட்சியில்தான், இரவோடு இரவாக, அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டது மல்லாமல், அந்த வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டன என்றும் சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கட்டளைக்கேற்ப, அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று பார்த்தோம். திரு. சுரேந்திரன் திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன், திரு. எஸ். ஆறுமுகம், திரு. ஏ. ஆறுமுகம் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், இன்னும் மற்ற நண்பர்களும் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று பார்த்தோம். பார்த்த நேரத்தில், விவசாயத்திற்கு லாயக்கான பூமியை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்ற முடிவில் தான் இருக்கிறோம். ஏதோ நாங்கள் கொடுக்காமல் இருப்பது போல், பெரிய குறையாக திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. சுரேந்திரன் அவர்களுக்கு ஒரு அபிப்பிராயம்—ஏதோ அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள்தான் உருவாக்கினவர்கள் போலவும் அந்த நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு அவர்கள்தான் வாங்கிக் கொடுக்க இருந்தவர் போலவும், மற்றவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்பது போலவும் அவர்களுடைய பேச்சு அமைந்திருந்தது. நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் அத்தனை பேருக்கும்

1968 மார்ச் 9]

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

அக்கறை இருக்கிறது. எல்லாக் கட்சியினருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. அதிலே இந்த அரசுக்கும் அக்கறை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நிலம் கொடுக்கிறீர்கள். சந்தேகம் இல்லை. அதைப் பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால், பட்டா பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய முக்கிய கோரிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அரசாங்கம் ஒரு கொள்கை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறது, அதை மாற்றுவதற்கில்லை. நீண்ட காலக் குத்தகைக்குக் கொடுப்பது என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம் அதைப் பட்டாவாக்க வேண்டும் என்பது திரு. சுரேந்திரன் அவர்களுடைய கருத்து. இதில், ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான கொள்கை வகுத்துக் கொண்டுவதற்கில்லை. வனுவாசி பக்கனாடுக்கென்று ஒரு கொள்கை வைத்துக்கொண்டால், மதுரைக்கென்று வேறு ஒரு கொள்கையும் சேலத்திற்கு என்று இன்னொரு கொள்கையும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பரவலாகக் கேட்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

எழை விவசாயிகளுக்கு இன்றையதினம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பவானிசாகர் பகுதியிலும், ஓரத்தநாடு பகுதியிலும் காட்டு நிலம் கொடுக்க இருக்கிறோம். வேறு பல இடங்களிலும் கொடுக்க இருக்கிறோம். இந்த நிலங்கள் எல்லாம் நீண்டகாலத் திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் கொடுக்க இருக்கிறோம். விவசாயிகள் நிலத்தை வாங்கிக் கொண்டு அதை விற்க முனைந்தால், அதை அனுமதிக்க முடியாது, அல்லது நிலத்தைத் தரிசாகப் போடாடலும் அனுமதிக்க முடியாது. இந்தக் காட்டு நிலங்களை யெல்லாம் நிலமில்லாத எழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கும் முறையை வகுக்க ஒரு கமிட்டி போட உத்தேசித்திருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டியில் திரு. சுரேந்திரன் அவர்களும் இடம் பெறுவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் வேறு ஊரிலே நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, நிலமில்லை என்று கூறி, காட்டுப் பகுதியில் நிலம் பெறுவதையும் அனுமதிக்க முடியாது. இந்தமாதிரி இடையில் ஏற்படும் இடையூறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல், நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேசும்போது, காட்டுப் பகுதி நிலத்தை யார் யாருக்கோ கொடுக்கப் போவதாகத் தகவல்கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரியான எந்தக் கோரிக்கையும் இதுவரையில் என்னிடத்தில் வரவில்லை. தவிர, அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள காட்டு நிலத்தை, அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள எழை விவசாயிகளுக்குத்தான் கொடுக்கப் போகிறோம். அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களுக்குக் கொடுத்த பிறகு மீதி இருந்தால் அதைப் பற்றிப் பின்னர் யோசிக்கலாம். இப்போது பவானிசாகர் பகுதியில் சுமார் 300 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம். இன்னும் அந்தப் பகுதியில் திருத்தியமைத்து சாகுபடிக்குக் கொண்டுமரக்கூடிய நிலங்கள் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஏக்கர் என்ற அளவில் இருக்கின்றன. பவானிசாகர் அடுத்ததுள்ள பகுதிகளில் குதிரைவால் என்ற புஞ்செய் தானியம் விளைகிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் சேஷன் சாவடிப் பகுதிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள காட்டுப் பகுதி காடாக இல்லை, ஒரு பகுதி காடாக இருக்கிறது. இன்னொரு பகுதி தரிசாக இருக்கிறது. காடாக இருக்கும் பகுதியை அழித்துத் தர முடியாது என்று சொல்லிவிட்டேன். நாங்கள் இப்படிப் காட்டுப் பகுதி நிலங்களைத் தரும்போது பார், பார், காட்டையெல்லாம் அழித்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். காடு என்று சொல்ல முடியாத நிலைமையில் சில பகுதிகள் கரம்பாக இருக்கின்றன. அந்த மாதிரியான நிலத்தையே எழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் சிலபேர் “நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டால், பின்னர் அப்புறப்படுத்த மாட்டார்கள், ஆகவே, தாரியமாக ஆக்கிரமித்துக்கொள்ளுங்கள்” என்ற தூண்டுதலின் பேரில் காட்டுப் பகுதி நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறார்கள். இப்படி அனுமதியில்லாமல்,

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

[1963 மார்ச் 9]

ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து நிச்சயம் அவர்களை அரசாங்கம் வெளியேற்றும். அவர்கள் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும்—ஆக்கிரமிப்பாளர்களைக் கண்டிப்பாக வெளியேற்றும். சில இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பாளர் சங்கம் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறார்கள். உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நிலமில்லாமல் இருந்து, அவர்கள் கோரிக்கை, மூலம், அரசாங்கத்தை அனுகிலால், அவர்களுக்கு நிச்சயமாக நிலம் கிடைக்கும். முதலில் நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, பின்னர் சமாதானம் சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணுவது தவறு. ஆகவே இந்த அரசு ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதையே தன் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தாங்கள் பெயர் அளவிலே கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை யெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, ஏகமனதாக இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்று நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, my problem is this. There are a number of fishermen who are not able to sell their catch directly to the consumer. The Government may at least make a beginning of some arrangement to see that they sell the fish directly at the consuming point. That will prevent the fishermen from coming out of the profession and also will help to improve their economic condition.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விற்கப்படுகின்றது. கனம் அங்கத்தினர் மார்க்கெட்டிங் சௌகரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதன் மூலமாகவும் விற்கப்படுகிறது. மேலும், வேன்கள் மூலமாகவும் மீன்கள் எடுத்துச் சென்று விற்பனையாகி வருகிறார்கள். மேலும் பொதுமக்களில் சிலர் காற்று வாங்கப் போய் திரும்பி வரும்போது கூட மீன் வாங்கிக்கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே கடைக்கு எடுத்துச் சென்று விற்கக் கூடிய வாய்ப்பு மீனவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் விவாதம் முடிவற்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாக்கெடுப்புக்கு விட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்துகிறார்களா, அல்லது திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அனைத்தும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

அவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,21,53,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 18—விலங்கின வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் கொடுத்தள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அனைத்தும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து அவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண். 18—விலங்கின வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,64,68,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

1968 மார்ச் 9]

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண். 35—காட்டு வளத்துறை என்ற தலைப் பின்கீழ் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அனைத்தும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து அவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண். 35—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,83,42,500—க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண். 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, அவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண். 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 97, 78,200—க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை செய்வாய்க்கிழமை காலை 9 மணியளவில் மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports Notifications and Other Papers.

*31. A Policy Note on the activities of the Government on the Food Front—Demand 46—Capital Outlay on Schemes of Government Trading (English).

*32. A Policy Note on the activities of The Government on the Food Front—Demand 46—Capital Outlay on Schemes of Government Trading (Tamil).